

HOLY BIBLE

Greek New Testament
(Wescott-Hort)

Christian Classics
Ethereal Library

The Holy Bible: Greek New Testament (Wescott-Hort)

Author(s): Anonymous

Publisher: Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library

Description: This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.

Contents

Title Page	1
New Testament	2
Matthew	3
Matthew 1	4
Matthew 2	6
Matthew 3	8
Matthew 4	9
Matthew 5	11
Matthew 6	14
Matthew 7	16
Matthew 8	18
Matthew 9	20
Matthew 10	22
Matthew 11	24
Matthew 12	26
Matthew 13	29
Matthew 14	32
Matthew 15	34
Matthew 16	36
Matthew 17	38
Matthew 18	40
Matthew 19	42
Matthew 20	44
Matthew 21	46
Matthew 22	49
Matthew 23	51

Matthew 24	53
Matthew 25	56
Matthew 26	58
Matthew 27	62
Matthew 28	65
Mark	66
Mark 1	67
Mark 2	70
Mark 3	72
Mark 4	74
Mark 5	76
Mark 6	78
Mark 7	81
Mark 8	83
Mark 9	85
Mark 10	88
Mark 11	91
Mark 12	93
Mark 13	96
Mark 14	98
Mark 15	102
Mark 16	104
Luke	105
Luke 1	106
Luke 2	110
Luke 3	113
Luke 4	115
Luke 5	117
Luke 6	119
Luke 7	122
Luke 8	125
Luke 9	128

Luke 10	132
Luke 11	134
Luke 12	137
Luke 13	140
Luke 14	142
Luke 15	144
Luke 16	146
Luke 17	148
Luke 18	150
Luke 19	152
Luke 20	155
Luke 21	157
Luke 22	159
Luke 23	162
Luke 24	165
John	168
John 1	169
John 2	172
John 3	174
John 4	176
John 5	179
John 6	182
John 7	186
John 8	189
John 9	192
John 10	194
John 11	196
John 12	199
John 13	202
John 14	204
John 15	206
John 16	208

John 17	210
John 18	212
John 19	214
John 20	217
John 21	219
Acts	221
Acts 1	222
Acts 2	224
Acts 3	227
Acts 4	229
Acts 5	231
Acts 6	233
Acts 7	234
Acts 8	237
Acts 9	239
Acts 10	242
Acts 11	245
Acts 12	247
Acts 13	249
Acts 14	252
Acts 15	254
Acts 16	256
Acts 17	258
Acts 18	260
Acts 19	262
Acts 20	265
Acts 21	267
Acts 22	270
Acts 23	272
Acts 24	274
Acts 25	276
Acts 26	278

Acts 27	280
Acts 28	283
Romans	285
Romans 1	286
Romans 2	288
Romans 3	290
Romans 4	292
Romans 5	294
Romans 6	296
Romans 7	297
Romans 8	299
Romans 9	301
Romans 10	303
Romans 11	304
Romans 12	306
Romans 13	307
Romans 14	308
Romans 15	309
Romans 16	311
1 Corinthians	313
1 Corinthians 1	314
1 Corinthians 2	316
1 Corinthians 3	317
1 Corinthians 4	318
1 Corinthians 5	319
1 Corinthians 6	320
1 Corinthians 7	321
1 Corinthians 8	323
1 Corinthians 9	324
1 Corinthians 10	326
1 Corinthians 11	328
1 Corinthians 12	330

1 Corinthians 13	332
1 Corinthians 14	333
1 Corinthians 15	335
1 Corinthians 16	338
2 Corinthians	339
2 Corinthians 1	340
2 Corinthians 2	342
2 Corinthians 3	343
2 Corinthians 4	344
2 Corinthians 5	345
2 Corinthians 6	346
2 Corinthians 7	347
2 Corinthians 8	348
2 Corinthians 9	350
2 Corinthians 10	351
2 Corinthians 11	352
2 Corinthians 12	354
2 Corinthians 13	356
Galatians	357
Galatians 1	358
Galatians 2	360
Galatians 3	362
Galatians 4	364
Galatians 5	366
Galatians 6	367
Ephesians	368
Ephesians 1	369
Ephesians 2	371
Ephesians 3	372
Ephesians 4	373
Ephesians 5	375
Ephesians 6	377

Philippians	379
Philippians 1	380
Philippians 2	382
Philippians 3	384
Philippians 4	385
Colossians	386
Colossians 1	387
Colossians 2	389
Colossians 3	391
Colossians 4	393
1 Thessalonians	394
1 Thessalonians 1	395
1 Thessalonians 2	396
1 Thessalonians 3	398
1 Thessalonians 4	399
1 Thessalonians 5	400
2 Thessalonians	401
2 Thessalonians 1	402
2 Thessalonians 2	403
2 Thessalonians 3	404
1 Timothy	405
1 Timothy 1	406
1 Timothy 2	407
1 Timothy 3	408
1 Timothy 4	409
1 Timothy 5	410
1 Timothy 6	411
2 Timothy	413
2 Timothy 1	414
2 Timothy 2	415
2 Timothy 3	417
2 Timothy 4	418

Titus	419
Titus 1	420
Titus 2	421
Titus 3	422
Philemon	423
Philemon 1	424
Hebrews	425
Hebrews 1	426
Hebrews 2	427
Hebrews 3	428
Hebrews 4	429
Hebrews 5	430
Hebrews 6	431
Hebrews 7	432
Hebrews 8	434
Hebrews 9	435
Hebrews 10	437
Hebrews 11	439
Hebrews 12	441
Hebrews 13	443
James	445
James 1	446
James 2	448
James 3	450
James 4	451
James 5	452
1 Peter	453
1 Peter 1	454
1 Peter 2	456
1 Peter 3	458
1 Peter 4	460
1 Peter 5	461

2 Peter	462
2 Peter 1	463
2 Peter 2	465
2 Peter 3	467
1 John	468
1 John 1	469
1 John 2	470
1 John 3	472
1 John 4	474
1 John 5	476
2 John	478
2 John 1	479
3 John	480
3 John 1	481
Jude	482
Jude 1	483
Revelation	485
Revelation 1	486
Revelation 2	488
Revelation 3	490
Revelation 4	492
Revelation 5	493
Revelation 6	494
Revelation 7	495
Revelation 8	496
Revelation 9	497
Revelation 10	499
Revelation 11	500
Revelation 12	502
Revelation 13	504
Revelation 14	506
Revelation 15	508

Revelation 16	509
Revelation 17	511
Revelation 18	513
Revelation 19	515
Revelation 20	517
Revelation 21	518
Revelation 22	520

This PDF file is from the Christian Classics Ethereal Library, www.ccel.org. The mission of the CCEL is to make classic Christian books available to the world.

- This book is available in PDF, HTML, and other formats. See <http://www.ccel.org/ccel/bible/gntwh.html>.
- Discuss this book online at <http://www.ccel.org/node/3444>.

The CCEL makes CDs of classic Christian literature available around the world through the Web and through CDs. We have distributed thousands of such CDs free in developing countries. If you are in a developing country and would like to receive a free CD, please send a request by email to cd-request@ccel.org.

The Christian Classics Ethereal Library is a self supporting non-profit organization at Calvin College. If you wish to give of your time or money to support the CCEL, please visit <http://www.ccel.org/give>.

This PDF file is copyrighted by the Christian Classics Ethereal Library. It may be freely copied for non-commercial purposes as long as it is not modified. All other rights are reserved. Written permission is required for commercial use.

Holy Bible
Greek New Testament (Wescott-Hort)

New Testament

Matthew

Chapter 1

- ¹βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ
- ²αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου
- ³ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ
- ⁴αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων
- ⁵σαλμων δε εγεννησεν τον βοες εκ της ραχαβ βοες δε εγεννησεν τον ιωβηδ εκ της ρουθ ιωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι
- ⁶ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου
- ⁷σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασαφ
- ⁸ασαφ δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν
- ⁹οζιας δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχας αχας δε εγεννησεν τον εξεκιαν
- ¹⁰εζεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμως αμως δε εγεννησεν τον ιωσιαν
- ¹¹ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιας βαβυλωνος
- ¹²μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ
- ¹³ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακιμ ελιακιμ δε εγεννησεν τον αζωρ
- ¹⁴αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχιμ αχιμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
- ¹⁵ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ
- ¹⁶ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος
- ¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιας βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες
- ¹⁸του δε [ιησου] χριστου η γενεσις ουτως ην μνηστευθεισης της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου

¹⁹ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην δειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην

²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανε αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαν την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου

²¹τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων

²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος

²³ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος

²⁴εγερθεις δε [ο] ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου

²⁵και ουκ εγινωσκεν αυτην εως [ου] ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

Chapter 2

¹του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα
²λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω
³ακουσας δε ο βασιλευς ηρωδης εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου
⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γεννεται
⁵οι δε ειπαν αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου
⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ
⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος
⁸και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες εξετασατε ακριβως περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω
⁹οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον
¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα
¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν
¹²και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων
¹³αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο
¹⁴ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον
¹⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου
¹⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων
¹⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος
¹⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν
¹⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω

²⁰λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ
τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου

²¹ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και εισηλθεν εις γην ισραηλ

²²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει της ιουδαιας αντι του πατρος αυτου ηρωδου εφοβηθη
εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας

²³και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των
προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

Chapter 3

- ¹εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας
- ²λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων
- ³ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
- ⁴αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη ην αυτου ακριδες και μελι αγριον
- ⁵τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου
- ⁶και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτίας αυτων
- ⁷ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης
- ⁸ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας
- ⁹και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ
- ¹⁰ηδη δε η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
- ¹¹εγω μεν υμας βαπτιζω εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι
- ¹²ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω
- ¹³τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου
- ¹⁴ο δε διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με
- ¹⁵αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον
- ¹⁶βαπτισθεις δε ο ιησους ευθυς ανεβη απο του υδατος και ιδου ηνεωχθησαν οι ουρανοι και ειδεν πνευμα θεου καταβαινον ωσει περιστεραν ερχομενον επ αυτον
- ¹⁷και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

Chapter 4

- ¹τοτε [ο] ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου
- ²και νηστευσας ημερας τεσσερακοντα και νυκτας τεσσερακοντα υστερον επεινασεν
- ³και προσελθων ο πειραζων ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου ειπον ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται
- ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου
- ⁵τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου
- ⁶και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου
- ⁷εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου
- ⁸παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων
- ⁹και ειπεν αυτω ταυτα σοι παντα δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι
- ¹⁰τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις
- ¹¹τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκουνουν αυτω
- ¹²ακουσας δε οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν
- ¹³και καταλιπων την ναζαρα ελθων κατωκησεν εις καφαρναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ
- ¹⁴ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος
- ¹⁵γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων
- ¹⁶ο λαος ο καθημενος εν σκοτια φως ειδεν μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις
- ¹⁷απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων
- ¹⁸περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις
- ¹⁹και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων
- ²⁰οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω
- ²¹και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεдайου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους
- ²²οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω

²³ και περιηγεν εν ολη τη γαλιλαια διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανois συνεχομενους δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικούς και εθεραπευσεν αυτους

²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

Chapter 5

¹ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθαν [αυτω] οι μαθηται αυτου
²και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων
³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
⁴μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται
⁵μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην
⁶μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται
⁷μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται
⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται
⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι [αυτοι] υιοι θεου κληθησονται
¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου
¹²χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων
¹³υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθεν εξω καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων
¹⁴υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη
¹⁵ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια
¹⁶ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις
¹⁷μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι
¹⁸αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως [αν] παντα γενηται
¹⁹ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων
²⁰λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων
²¹ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει
²²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος
²³εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου

²⁴αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου
²⁵ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει μετ αυτου εν τη οδω μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση
²⁶αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην
²⁷ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις
²⁸εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι [αυτην] ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου
²⁹ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν
³⁰και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εις γεενναν απελθη
³¹ερρεθη δε ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον
³²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο απολυων την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι [και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται]
³³παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου
³⁴εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου
³⁵μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως
³⁶μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν
³⁷εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν
³⁸ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος
³⁹εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπιζει εις την δεξιαν σιαγονα [σου] στρεψον αυτω και την αλλην
⁴⁰και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον
⁴¹και οστις σε αγγαρευσει मिलιον εν υπαγε μετ αυτου δυο
⁴²τω αιτουντι σε δος και τον θελοντα απο σου δανισασθαι μη αποστραφης
⁴³ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου
⁴⁴εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων και προσευχεσθε υπερ των διωκοντων υμας
⁴⁵οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους
⁴⁶εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν
⁴⁷και εαν ασπασησθε τους αδελφους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι εθνικοι το αυτο ποιουσιν

⁴⁸ ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειος ἐστίν

Chapter 6

- ¹προσεχετε [δε] την δικαιοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μη γε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις
- ²οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων
- ³σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου
- ⁴οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι
- ⁵και οταν προσευχησθε ουκ εσεσθε ως οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνιαίς των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων
- ⁶συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι
- ⁷προσευχομενοι δε μη βατταλογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται
- ⁸μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ [ο θεος] ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον
- ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου
- ¹⁰ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι γης
- ¹¹τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον
- ¹²και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφηκαμεν τοις οφειλεταις ημων
- ¹³και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου
- ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος
- ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις [τα παραπτωματα αυτων] ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων
- ¹⁶οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ως οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων
- ¹⁷συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι
- ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυφαιω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυφαιω αποδωσει σοι
- ¹⁹μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν
- ²⁰θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν
- ²¹οπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου εκει εσται [και] η καρδια σου

- ²²ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν η ο οφθαλμος σου απλους ολον το σωμα σου φωτεινον εσται
- ²³εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον
- ²⁴ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεζεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα
- ²⁵δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε [η τι πιητε] μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος
- ²⁶εμβλειψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουραnios τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων
- ²⁷τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα
- ²⁸και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανουσιν ου κοπιωσιν ουδε νηθουσιν
- ²⁹λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων
- ³⁰ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι
- ³¹μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα
- ³²παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουσιν οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουραnios οτι χρηζετε τουτων απαντων
- ³³ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν
- ³⁴μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

Chapter 7

- ¹μη κρινετε ινα μη κριθητε
²εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν
³τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις
⁴η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος εκ του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου
⁵υποκριτα εκβαλε πρωτον εκ του οφθαλμου σου την δοκον και τοτε διαβλεψεις εκβαλαιν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου
⁶μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησουσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας
⁷αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν
⁸πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται
⁹η τις εξ υμων ανθρωπος ον αιτησει ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω
¹⁰η και ιχθυν αιτησει μη οφιν επιδωσει αυτω
¹¹ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον
¹²παντα ουν οσα εαν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται
¹³εισελθατε δια της στενης πυλης οτι πλατεια και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης
¹⁴οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην
¹⁵προσεχετε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες
¹⁶απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλας η απο τριβολων συκα
¹⁷ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει
¹⁸ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ενεγκειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν
¹⁹παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται
²⁰αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους
²¹ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις ουρανοις
²²πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι επροφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν

²³ και τότε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν

²⁴ πας ουν οστις ακουει μου τους λογους [τουτους] και ποιει αυτους ομοιωθησεται ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετραν

²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσαν τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

²⁶ και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την αμμον

²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη

²⁸ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου

²⁹ ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις αυτων

Chapter 8

- ¹καταβαντος δε αυτου απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι
²και ιδου λεπρος προσελθων προσεκυνει αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα
⁴και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκον το δωρον ο προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις
⁵εισελθοντος δε αυτου εις καφαρναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον
⁶και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινως βασανιζομενος
⁷λεγει αυτω εγω ελθων θεραπευσω αυτον
⁸αποκριθεις δε ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου
⁹και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν [τασσομενος] εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει
¹⁰ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν παρ ουδενι τοσαυτην πιστιν εν τω ισραηλ ευρον
¹¹λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων
¹²οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
¹³και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις εν τη ωρα εκεινη
¹⁴και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν
¹⁵και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω
¹⁶οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν
¹⁷οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν
¹⁸ιδων δε ο ιησους οχλον περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν
¹⁹και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη
²⁰και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη
²¹ετερος δε των μαθητων ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου
²²ο δε ιησους λεγει αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους
²³και εμφαντι αυτω εις πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου

- ²⁴ και ιδου σεισμος megas egeneto en ti thalassē wste to plōion kaluptesthai upo twn kumatwn autos de ekaθευden
- ²⁵ και προσελθοντες ηγειραν αυτον λεγοντες κυrie σωσον απολλυμεθα
- ²⁶ και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και egeneto galhnh megalh
- ²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα αυτω υπακουουσιν
- ²⁸ και ελθοντας αυτου εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν wste μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης
- ²⁹ και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας
- ³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη
- ³¹ οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας αποστειλον ημας εις την αγελην των χοιρων
- ³² και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους χοιρους και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν
- ³³ οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων
- ³⁴ και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις υπαντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

Chapter 9

- ¹και εμβας εις πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν
- ²και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφιενται σου αι αμαρτιαι
- ³και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν εν εαυτοις ουτος βλασφημει
- ⁴και ειδως ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν ινατι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων
- ⁵τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφιενται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε και περιπατει
- ⁶ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγειρε αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου
- ⁷και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου
- ⁸ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις
- ⁹και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον μαθηταιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω
- ¹⁰και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου
- ¹¹και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθiei ο διδασκαλος υμων
- ¹²ο δε ακουσας ειπεν ου χρεiαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες
- ¹³πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους
- ¹⁴τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν
- ¹⁵και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν
- ¹⁶ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται
- ¹⁷ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και αμφοτεροι συντηρουνται
- ¹⁸ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων [εις] προσελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται
- ¹⁹και εγερθεις ο ιησους ηκολουθει αυτω και οι μαθηται αυτου
- ²⁰και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου
- ²¹ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αψωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι

- ²²ο δε ιησους στραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης
- ²³και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον
- ²⁴ελεγεν αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου
- ²⁵οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον
- ²⁶και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην
- ²⁷και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ
- ²⁸ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε
- ²⁹τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γεννηθτω υμιν
- ³⁰και ηνεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμηθη αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω
- ³¹οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη
- ³²αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω κωφον δαιμονιζομενον
- ³³και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανεη ουτως εν τω ισραηλ
- ³⁴[οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια]
- ³⁵και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν
- ³⁶ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα
- ³⁷τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργатаι ολιγοι
- ³⁸δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργатаς εις τον θερισμον αυτου

Chapter 10

¹και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακiam
²των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου και ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου
³φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και μαθθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και θαδδαιος
⁴σιμων ο καναναιος και ιουδας ο ισκαριωτης ο και παραδους αυτον
⁵τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε
⁶πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ
⁷πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων
⁸ασθενουντας θεραπευετε νεκρους εγειρετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε
⁹μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων
¹⁰μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου
¹¹εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε
¹²εισερχομενοι δε εις την οικiam ασπασασθε αυτην
¹³και εαν μεν η η οικια αξια ελθατω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων εφ υμας επιστραφητω
¹⁴και ος αν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι εξω της οικias η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων
¹⁵αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη
¹⁶ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιoi ως αι περιστεραι
¹⁷προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας
¹⁸και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν
¹⁹οταν δε παραδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε
²⁰ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν
²¹παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

- ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
- ²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την ετεραν αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις [του] ισραηλ εως ελθη ο υιος του ανθρωπου
- ²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου
- ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ επεκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου
- ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται
- ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων
- ²⁸ και μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβεισθε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη
- ²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλονται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων
- ³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν
- ³¹ μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις
- ³² πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοις
- ³³ οστις δε αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι καγω αυτον εμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοις
- ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν
- ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης
- ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου
- ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος
- ³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος
- ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην
- ⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με
- ⁴¹ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου λημψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου λημψεται
- ⁴² και ος αν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

Chapter 11

- ¹και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων
- ²ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δια των μαθητων αυτου
- ³ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν
- ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε
- ⁵τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν και νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται
- ⁶και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι
- ⁷τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον
- ⁸αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων
- ⁹αλλα τι εξηλθατε προφητην ιδειν ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου
- ¹⁰ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου
- ¹¹αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν
- ¹²απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην
- ¹³παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν
- ¹⁴και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι
- ¹⁵ο εχων ωτα ακουετω
- ¹⁶τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις καθημενοις εν ταις αγοραις α προσφωνουντα τοις ετεροις
- ¹⁷λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν και ουκ εκοψασθε
- ¹⁸ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει
- ¹⁹ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργων αυτης
- ²⁰τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν
- ²¹ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν
- ²²πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν
- ²³και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθησ ηως αδου καταβηση οτι ει εν σοδομοις εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμεινεν αν μεχρι της σημερον

- ²⁴πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι
- ²⁵εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι εκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις
- ²⁶ναι ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου
- ²⁷παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι
- ²⁸δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας
- ²⁹αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραυς ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων
- ³⁰ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

Chapter 12

¹ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰησοῦς τοῖς σαββάσιν διὰ τῶν σποριμῶν οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἠρξάντο τὴν ἀλάλειν σταχυὰς καὶ ἐσθίειν
²οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἐξεστὶν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ
³ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνεγνώτε τι ἐποίησεν δαυὶδ ὅτε ἐπεινάσεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
⁴πῶς εἰσηλθὲν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐφάγον ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἱερευσὶν μόνοις
⁵ἢ οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σαββάσιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σαββάτον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοι εἰσιν
⁶λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε
⁷εἰ δὲ ἐγνώκετε τι ἐστὶν ἐλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν οὐκ ἀν' κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους
⁸κύριος γὰρ ἐστὶν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
⁹καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν
¹⁰καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηρὰν καὶ ἐπηρώτησάν αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν θεραπεύειν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ
¹¹ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τίς [ἐστὶ] ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρόβατον ἐν καὶ ἐὰν ἐμπεσῇ τοῦτο τοῖς σαββάσιν εἰς βοθρὸν οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγείρει
¹²ποσῶ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου ὥστε ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν καλῶς ποιεῖν
¹³τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκτείνον σου τὴν χεῖρα καὶ ἐξετείνεν καὶ ἀπεκατεσταθῇ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη
¹⁴ἐξελθόντες δὲ οἱ φαρισαῖοι συμβουλίον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολεσώσιν
¹⁵ὁ δὲ ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας
¹⁶καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν
¹⁷ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος
¹⁸ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρετίσα ὁ ἀγαπητὸς μου ὃν εὐδοκήσεν ἡ ψυχὴ μου θήσω τὸ πνεῦμα μου ἐπ' αὐτόν καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ
¹⁹οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγασεῖ οὐδὲ ἀκουσεῖ τίς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ
²⁰καλαμὸν συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λινὸν τυφομένον οὐ σβεσσεῖ ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν
²¹καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν
²²τότε προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζόμενον τυφλὸν καὶ κῶφον καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν ὥστε τὸν κῶφον λαλεῖν καὶ βλέπειν
²³καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον μὴτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς δαυὶδ
²⁴οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβούλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων

²⁵ειδως δε τας ενθυμσεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθαι καθ εαυτης ερημουνται και πασα πολις η οικια μερισθαι καθ εαυτης ου σταθησεται
²⁶και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου
²⁷και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι κριται εσονται υμων
²⁸ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου
²⁹η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου αρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
³⁰ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει
³¹δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται
³²και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω τω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι
³³η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται
³⁴γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει
³⁵ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα
³⁶λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο λαλησουσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως
³⁷εκ γαρ των λογων σου δικαιωθησιν και εκ των λογων σου καταδικασθησιν
³⁸τοτε απεκριθησαν αυτω τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν
³⁹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου
⁴⁰ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας
⁴¹ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε
⁴²βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε
⁴³οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει

⁴⁴ τότε λεγει εις τον οικον μου επιστρεψω οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα [και] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

⁴⁵ τότε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα

⁴⁶ ετι αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι

⁴⁷

⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου

⁴⁹ και εκτεινας την χειρα [αυτου] επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

Chapter 13

- ¹εν τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν
²και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισηκει
³και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν
⁴και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ελθοντα τα πετεινα κατεφαγεν αυτα
⁵αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης
⁶ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη
⁷αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα
⁸αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα
⁹ο εχων ωτα ακουετω
¹⁰και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις
¹¹ο δε αποκριθεις ειπεν οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται
¹²οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
¹³δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν
¹⁴και αναπληρουνται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε
¹⁵επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους
¹⁶υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα [υμων] οτι ακουουσιν
¹⁷αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν
¹⁸υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειραντος
¹⁹παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις
²⁰ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον
²¹ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται
²²ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται

- ²³ο δε επι την καλην γην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιεις ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα
- ²⁴αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου
- ²⁵εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν
- ²⁶οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια
- ²⁷προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια
- ²⁸ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποησεν οι δε αυτω λεγουσιν θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα
- ²⁹ο δε φησιν ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον
- ³⁰αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα [εις] δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγετε εις την αποθηκην μου
- ³¹αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου
- ³²ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνηουν εν τοις κλαδοις αυτου
- ³³αλλην παραβολην [ελαλησεν αυτοις] ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον
- ³⁴ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουδεν ελαλει αυτοις
- ³⁵οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης
- ³⁶τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες διασαφησον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου
- ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου
- ³⁸ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου
- ³⁹ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν
- ⁴⁰ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος
- ⁴¹αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν

- ⁴² και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
- ⁴³ τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουετω
- ⁴⁴ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και πωλει οσα εχει και αγοραζει τον αγρον εκεινον
- ⁴⁵ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας
- ⁴⁶ ευρων δε ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον
- ⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση
- ⁴⁸ ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγη τα δε σαπρα εξω εβαλον
- ⁴⁹ ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων
- ⁵⁰ και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
- ⁵¹ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι
- ⁵² ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τη βασιλεια των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια
- ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν
- ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληρσσεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις
- ⁵⁵ ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχ η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και σιμων και ιουδας
- ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα
- ⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι και εν τη οικια αυτου
- ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

Chapter 14

- ¹ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἠκούσεν ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ
- ²καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὗτος ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς αὐτὸς ἡγεῖται ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ
- ³ὁ γὰρ ἡρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἐδήσεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ ἡρωδίαδα τὴν γυναῖκα φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
- ⁴ἐλέγεν γὰρ ὁ ἰωάννης αὐτῷ οὐκ ἐξεστὶν σοὶ εἶναι αὐτήν
- ⁵καὶ θελών αὐτὸν ἀποκτείνειν ἐφοβήθη τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφῆτην αὐτὸν εἶχον
- ⁶γενεσίοις δὲ γενομένοις τοῦ ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν τῷ ἡρώδῃ
- ⁷οθεν μεθ' ὀρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὅ ἐάν αἰτησῇται
- ⁸ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς δὸς μοι φησὶν ὥδε ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
- ⁹καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὀρκούς καὶ τοὺς συνανακείμενους ἐκέλευσεν δοθῆναι
- ¹⁰καὶ πεμψάς ἀπεκεφάλισεν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ
- ¹¹καὶ ἤνεχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πινάκι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἠνεγκεν τὴν μητρί αὐτῆς
- ¹²καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτώμα καὶ ἐθαψάν αὐτὸν καὶ ἐλθόντες ἀπηγγείλαν τῷ ἰησοῦ
- ¹³ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἐρημὸν τόπον κατ' ἰδίαν καὶ ἀκουσάντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων
- ¹⁴καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρωστοὺς αὐτῶν
- ¹⁵οψίας δὲ γενομένης προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπολύσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγορασῶσιν ἑαυτοῖς βρώματα
- ¹⁶ὁ δὲ ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν
- ¹⁷οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πεντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθυάς
- ¹⁸ὁ δὲ εἶπεν φερετε μοι ὥδε αὐτούς
- ¹⁹καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλίθηναι ἐπὶ τοῦ χορτοῦ λαβὼν τοὺς πεντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθυάς ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις
- ²⁰καὶ ἐφαγὼν πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πληρεῖς
- ²¹οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὥσει πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων
- ²²καὶ [εὐθεὺς] ἠναγκάσεν τοὺς μαθητάς ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καὶ προαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους
- ²³καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξάσθαι οψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ

²⁴το δε πλοιον ηδη σταδιους πολλους απο της γης απειχεν βασανιζομενον υπο των κυματων
ην γαρ εναντιος ο ανεμος
²⁵τεταρτη δε φυλακη της νυκτος ηλθεν προς αυτους περιπατων επι την θαλασσαν
²⁶οι δε μαθηται ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι
φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν
²⁷ευθυς δε ελαλησεν [ο ιησους] αυτοις λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε
²⁸αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω κυριε ει συ ει κελευσον με ελθειν προς σε επι τα υδατα
²⁹ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα και ηλθεν
προς τον ιησουν
³⁰βλεπων δε τον ανεμον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε
σωσον με
³¹ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις
τι εδιστασας
³²και αναβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος
³³οι δε εν τω πλοιω προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει
³⁴και διαπερασαντες ηλθον επι την γην εις γεννησαρετ
³⁵και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον
εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας
³⁶και παρεκαλουν [αυτον] ινα μονον αψωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και όσοι
ηψαντο διεσωθησαν

Chapter 15

- ¹τότε προσερχονται τω ιησου απο ιεροσολυμων φαρισαιοι και γραμματεις λεγοντες
²δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας οταν αρτον εσθιωσιν
³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων
⁴ο γαρ θεος ειπεν τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω
⁵υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης ου μη τιμησει τον πατερα αυτου
⁶και ηκυρωσατε τον λογον του θεου δια την παραδοσιν υμων
⁷υποκριται καλως επροφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων
⁸ο λαος ουτος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου
⁹ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
¹⁰και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε
¹¹ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον
¹²τότε προσελθοντες οι μαθηται λεγουσιν αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν
¹³ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται
¹⁴αφετε αυτους τυφλοι εισιν οδηγοι τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται
¹⁵αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην
¹⁶ο δε ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε
¹⁷ου νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται
¹⁸τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον
¹⁹εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι
²⁰ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον
²¹και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος
²²και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραζεν λεγουσα ελεησον με κυριε υιος δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται
²³ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτουν αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων

- ²⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ
- ²⁵η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι
- ²⁶ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις
- ²⁷η δε ειπεν ναι κυριε και [γαρ] τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων
- ²⁸τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης
- ²⁹και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει
- ³⁰και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους κυλλους τυφλους κωφους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου και εθεραπευσεν αυτους
- ³¹ωστε τον οχλον θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας και χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ
- ³²ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι [ηδη] ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω
- ³³και λεγουσιν αυτω οι μαθηται ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον
- ³⁴και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπαν επτα και ολιγα ιχθυδια
- ³⁵και παραγγειλας τω οχλω αναπεσειν επι την γην
- ³⁶ελαβεν τους επτα αρτους και τους ιχθυας και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις οχλοις
- ³⁷και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και το περισσευον των κλασματων ηραν επτα σπυριδας πληρεις
- ³⁸οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων
- ³⁹και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν

Chapter 16

¹και προσελθοντες [οι] φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις
²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις [[οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος
³και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε]]
⁴γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα και καταλιπων αυτους απηλθεν
⁵και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν
⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
⁷οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν
⁸γνους δε ο ιησους ειπεν τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ εχετε
⁹ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε
¹⁰ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε
¹¹πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων ειπον υμιν προσεχετε δε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
¹²τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης [των αρτων] αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων
¹³ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου
¹⁴οι δε ειπαν οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων
¹⁵λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι
¹⁶αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος
¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν [τοις] ουρανοις
¹⁸καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης
¹⁹δωσω σοι τας κλειδας της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις
²⁰τοτε επετιμησεν τοις μαθηταις ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ο χριστος
²¹απο τοτε ηρξατο ιησους χριστος δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον εις ιεροσολυμα απελθειν και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι
²²και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο

²³ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον ει εμου οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

²⁴τοτε [ο] ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

²⁵ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

²⁶τι γαρ ωφεληθησεται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

²⁷μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου

²⁸αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστωτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

Chapter 17

- ¹και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν
- ²και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως
- ³και ιδου ωφθη αυτοις μωυσης και ηλιας συλλαλουντες μετ αυτου
- ⁴αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησω ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν
- ⁵ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ακουετε αυτου
- ⁶και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα
- ⁷και προσηλθεν ο ιησους και αψαμενος αυτων ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε
- ⁸επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη αυτον ιησουν μονον
- ⁹και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων εγερθη
- ¹⁰και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον
- ¹¹ο δε αποκριθεις ειπεν ηλιας μεν ερχεται και αποκαταστησει παντα
- ¹²λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων
- ¹³τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις
- ¹⁴και ελθοντων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον
- ¹⁵και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως εχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ
- ¹⁶και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι
- ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γε νεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε μεθ υμων εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε
- ¹⁸και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης
- ¹⁹τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο
- ²⁰ο δε λεγει αυτοις δια την ολιγοπιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβα ενθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν
- ²¹
- ²²συστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων
- ²³και αποκτενουςιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα

²⁴ελθοντων δε αυτων εις καφαρναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα

²⁵λεγει ναι και ελθοντα εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων

²⁶ειποντος δε απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι

²⁷ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

Chapter 18

- ¹εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων
- ²και προσκαλεσαμενος παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων
- ³και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γεννησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων
- ⁴οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων
- ⁵και ος εαν δεξηται εν παιδιον τοιουτο επι τω ονοματι μου εμε δεχεται
- ⁶ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης
- ⁷ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω δι ου το σκανδαλον ερχεται
- ⁸ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην κυλλον η χωλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον
- ⁹και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος
- ¹⁰ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις
- ¹¹
- ¹²τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφησει τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη και πορευθεις ζητει το πλανωμενον
- ¹³και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις
- ¹⁴ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ινα αποληται εν των μικρων τουτων
- ¹⁵εαν δε αμαρτηση ο αδελφος σου υπαγε ελεγχον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου
- ¹⁶εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα
- ¹⁷εαν δε παρακουση αυτων ειπον τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης
- ¹⁸αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν ουρανω

¹⁹παλιν [αμην] λεγω υμιν οτι εαν δυο συμφωνησωσιν εξ υμων επι της γης περι παντος
πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις
²⁰ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων
²¹τοτε προσελθων ο πετρος ειπεν [αυτω] κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου
και αφησω αυτω εως επτακις
²²λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλα εως εβδομηκοντακις επτα
²³δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι
λογον μετα των δουλων αυτου
²⁴αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηχθη εις αυτω οφειλετης μυριων ταλαντων
²⁵μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριοςπραθηναι και την γυναικα
και τα τεκνα και παντα οσα εχει και αποδοθηναι
²⁶πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα αποδωσω
σοι
²⁷σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου [εκεινου] απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν
αυτω
²⁸εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον
δηναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος ει τι οφειλεις
²⁹πεσων ουν ο συνδουλος αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και
αποδωσω σοι
³⁰ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως αποδω το οφειλομενον
³¹ιδοντες ουν οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες
διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα
³²τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την
οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με
³³ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως καγω σε ηλεησα
³⁴και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως [ου] αποδω παν το
οφειλομενον
³⁵ουτως και ο πατηρ μου ο ουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου
απο των καρδιων υμων

Chapter 19

- ¹και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρην απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου
- ²και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει
- ³και προσηλθον αυτω φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες ει εξεστιν απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν
- ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους
- ⁵και ειπεν ενεκα τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και κολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν
- ⁶ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω
- ⁷λεγουσιν αυτω τι ουν μωυσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι
- ⁸λεγει αυτοις οτι μωυσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως
- ⁹λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται
- ¹⁰λεγουσιν αυτω οι μαθηται ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι
- ¹¹ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον αλλ οις δεδοται
- ¹²εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω
- ¹³τοτε προσηνεχθησαν αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις
- ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων
- ¹⁵και επιθεις τας χειρας αυτοις επορευθη εκειθεν
- ¹⁶και ιδου εις προσελθων αυτω ειπεν διδασκαλε τι αγαθον ποιησω ινα σχω ζωην αιωνιον
- ¹⁷ο δε ειπεν αυτω τι με ερωτας περι του αγαθου εις εστιν ο αγαθος ει δε θελεις εις την ζωην εισελθειν τηρει τας εντολας
- ¹⁸λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους εφη το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις
- ¹⁹τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
- ²⁰λεγει αυτω ο νεανισκος ταυτα παντα εφυλαξα τι ετι υστερω
- ²¹εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι
- ²²ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον [τουτον] απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

²³ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι πλουσιος δυσκολως εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων

²⁴παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρηματος ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου

²⁵ακουσαντες δε οι μαθηται εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι

²⁶εμβλειψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα

²⁷τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν

²⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθησεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

²⁹και πας οστις αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους ενεκεν του εμου ονοματος πολλαπλασιονα λημψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει

³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

Chapter 20

¹ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου
²συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου
³και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους
⁴και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν
⁵οι δε απηλθον παλιν [δε] εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως
⁶περι δε την ενδεκατην εξελθων ευρεν αλλους εστωτας και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι
⁷λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα
⁸οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων
⁹ελθοντες δε οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον
¹⁰και ελθοντες οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειον λημψονται και ελαβον [το] ανα δηναριον και αυτοι
¹¹λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου
¹²λεγοντες ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους αυτους ημιν εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα
¹³ο δε αποκριθεις ενι αυτων ειπεν εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι
¹⁴αρν το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι
¹⁵ουκ εξεστιν μοι ο θελω ποιησαι εν τοις εμοις η ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι
¹⁶ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι
¹⁷μελλων δε αναβαινειν ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα [μαθητας] κατ ιδιαν και εν τη οδω ειπεν αυτοις
¹⁸ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον [θανατω]
¹⁹και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα εγερθησεται
²⁰τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι απ αυτου
²¹ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου
²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδετε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν λεγουσιν αυτω δυναμεθα

- ²³λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ ος ητοιμασται υπο του πατρος μου
- ²⁴και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων
- ²⁵ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων
- ²⁶ουχ ουτως εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος
- ²⁷και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται υμων δουλος
- ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων
- ²⁹και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς
- ³⁰και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες κυριε ελεησον ημας υιος δαυιδ
- ³¹ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραξαν λεγοντες κυριε ελεησον ημας υιος δαυιδ
- ³²και στας [ο] ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν
- ³³λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιγωσιν οι οφθαλμοι ημων
- ³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των ομματων αυτων και ευθεως ανεβλειψαν και ηκολουθησαν αυτω

Chapter 21

- ¹και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθφαγη εις το ορος των ελαιων τοτε ιησους απεστειλεν δυο μαθητας
²λεγων αυτοις πορευεσθε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι
³και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθυσ δε αποστελει αυτους
⁴τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος
⁵ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και επι πωλον υιον υποζυγιου
⁶πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως συνεταξεν αυτοις ο ιησους
⁷ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επ αυτων τα ιματια και επεκαθισεν επανω αυτων
⁸ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννουν εν τη οδω
⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις
¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος
¹¹οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ο προφητης ιησους ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας
¹²και εισηλθεν ιησους εις το ιερον και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας
¹³και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον ποιεите σπηλαιον ληστων
¹⁴και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους
¹⁵ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας τους κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν
¹⁶και ειπαν αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον
¹⁷και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει
¹⁸πρωι δε επαναγαγων εις την πολιν επεινασεν
¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη ου μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη
²⁰και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη
²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται
²²και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε

²³ και ελθοντος αυτου εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην
²⁴ αποκριθεις [δε] ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
²⁵ το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω
²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην
²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι
²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν
³⁰ προσελθων δε τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον μεταμεληθεις απηλθεν
³¹ τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν ο υστερος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου
³² ηλθεν γαρ ιωαννης προς υμας εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ουδε μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω
³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν
³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου
³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν
³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως
³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου
³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και σχωμεν την κληρονομιαν αυτου
³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν
⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις
⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων

⁴²λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

⁴³δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης

⁴⁴[και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον]

⁴⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

⁴⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επει εις προφητην αυτον ειχον

Chapter 22

¹και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν εν παραβολαις αυτοις λεγων
²ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου
³και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν
⁴παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμακα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους
⁵οι δε αμελησαντες απηλθον ος μεν εις τον ιδιον αγρον ος δε επι την εμποριαν αυτου
⁶οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν
⁷ο δε βασιλευς ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν
⁸τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι
⁹πορευεσθε ουν επι τας διεξόδους των οδων και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους
¹⁰και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας ους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο νυμφων ανακειμενων
¹¹εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου
¹²και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφिमωθη
¹³τοτε ο βασιλευς ειπεν τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας εκβαλετε αυτον εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων
¹⁴πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι
¹⁵τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω
¹⁶και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντας διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων
¹⁷ειπον ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου
¹⁸γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται
¹⁹επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον
²⁰και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη
²¹λεγουσιν καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω
²²και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθαν
²³εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον
²⁴λεγοντες διδασκαλε μωυσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

²⁵ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα
αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου
²⁶ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα
²⁷υστερον δε παντων απεθανεν η γυνη
²⁸εν τη αναστασει ουν τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην
²⁹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν
του θεου
³⁰εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται αλλ ως αγγελοι εν τω ουρανω εισιν
³¹περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος
³²εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν [ο] θεος νεκρων
αλλα ζωντων
³³και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου
³⁴οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο
³⁵και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον
³⁶διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω
³⁷ο δε εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη
σου και εν ολη τη διανοια σου
³⁸αυτη εστιν η μεγαλη και πρωτη εντολη
³⁹δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
⁴⁰εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεμαται και οι προφηται
⁴¹συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους
⁴²λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ
⁴³λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν πνευματι καλει αυτον κυριον λεγων
⁴⁴ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω
των ποδων σου
⁴⁵ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν
⁴⁶και ουδεις εδυνατο αποκριθηναι αυτω λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας
επερωτησαι αυτον ουκετι

Chapter 23

- ¹τότε [ο] ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου
²λεγων επι της μωυσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι
³παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν ποιησατε και τηρειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε
λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν
⁴δεσμεουσιν δε φορτια βαρεα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων αυτοι δε
τω δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα
⁵παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν γαρ τα
φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα
⁶φιλουσιν δε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδrias εν ταις
συναγωγαις
⁷και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι
⁸υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο διδασκαλος παντες δε υμεις αδελφοι εστε
⁹και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν υμων ο πατηρ ο ουρανιος
¹⁰μηδε κληθητε καθηγηται οτι καθηγητης υμων εστιν εις ο χριστος
¹¹ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος
¹²οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται
¹³ουαι δε υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων
εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε
εισελθειν
¹⁴
¹⁵ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν
ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων
¹⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση
εν τω χρυσω του ναου οφειλει
¹⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιασας τον χρυσον
¹⁸και ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω
αυτου οφειλει
¹⁹τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον
²⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου
²¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον
²²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω
αυτου
²³ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το
ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και το ελεος και
την πιστιν ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη αφειναι
²⁴οδηγοι τυφλοι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες

- ²⁵ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας
- ²⁶ φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου [και της παροψιδος] ινα γενηται και το εκτος αυτου καθαρον
- ²⁷ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οσσεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας
- ²⁸ ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας
- ²⁹ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων
- ³⁰ και λεγετε ει ημεθα εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεθα αυτων κοινωνοι εν τω αιματι των προφητων
- ³¹ ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας
- ³² και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων
- ³³ οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης
- ³⁴ δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταις συναγωγαις υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν
- ³⁵ οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσате μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου
- ³⁶ αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην
- ³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον ορνις επισυναγει τα νοσσια [αυτης] υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε
- ³⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων
- ³⁹ λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

Chapter 24

- ¹και εξελθων ο ιησους απο του ιερου επορευετο και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου
- ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ου βλεπετε ταυτα παντα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου καταλυθησεται
- ³καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και συντελειας του αιωνος
- ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση
- ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν
- ⁶μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος
- ⁷εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και σεισμοι κατα τοπους
- ⁸παντα δε ταυτα αρχη ωδινων
- ⁹τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου
- ¹⁰και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους
- ¹¹και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους
- ¹²και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων
- ¹³ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
- ¹⁴και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος
- ¹⁵οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστος εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω
- ¹⁶τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη
- ¹⁷ο επι του δωματος μη καταβατω αραι τα εκ της οικιας αυτου
- ¹⁸και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι το ιματιον αυτου
- ¹⁹ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις
- ²⁰προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε σαββατω
- ²¹εσται γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται
- ²²και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι
- ²³τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσητε

- ²⁴ ἐγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανασθαι ει δυνατον και τους εκλεκτους
- ²⁵ ιδου προειρηκα υμιν
- ²⁶ εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε
- ²⁷ ωπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται η παρουσια του υιου του ανθρωπου
- ²⁸ οπου εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι
- ²⁹ ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται
- ³⁰ και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης
- ³¹ και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως [των] ακρων αυτων
- ³² απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος
- ³³ ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις
- ³⁴ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] παντα ταυτα γενηται
- ³⁵ ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν
- ³⁶ περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ μονος
- ³⁷ ωπερ γαρ αι ημεραι του νωε ουτως εσται η παρουσια του υιου του ανθρωπου
- ³⁸ ως γαρ ησαν εν ταις ημεραις [εκειναις] ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και γαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον
- ³⁹ και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται η παρουσια του υιου του ανθρωπου
- ⁴⁰ τοτε εσονται δυο εν τω αγρω εις παραλαμβανεται και εις αφιεται
- ⁴¹ δυο αληθουσαι εν τω μυλω μια παραλαμβανεται και μια αφιεται
- ⁴² γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ημερα ο κυριος υμων ερχεται
- ⁴³ εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυχθηναι την οικιαν αυτου
- ⁴⁴ δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ου δοκειτε ωρα ο υιος του ανθρωπου ερχεται
- ⁴⁵ τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος επι της οικειειας αυτου του δουναι αυτοις την τροφην εν καιρω
- ⁴⁶ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ουτως ποιουντα

⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον
⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει μου ο κυριος
⁴⁹ και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους αυτου εσθιη δε και πινη μετα των μεθυσοντων
⁵⁰ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει
⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

Chapter 25

¹τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων εξηλθον εις υπαντησιν του νυμφιου
²πεντε δε εξ αυτων ησαν μωραι και πεντε φρονιμοι
³αι γαρ μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας [αυτων] ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον
⁴αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις μετα των λαμπαδων εαυτων
⁵χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον
⁶μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος εξερχεσθε εις απαντησιν
⁷τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων
⁸αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται
⁹απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ου μη αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις
¹⁰απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα
¹¹υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν
¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμας
¹³γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδετε την ημεραν ουδε την ωραν
¹⁴ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου
¹⁵και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως
¹⁶πορευθεις ο τα πεντε ταλαντα λαβων ηργασατο εν αυτοις και εκερδησεν αλλα πεντε
¹⁷ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο
¹⁸ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν γην και εκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου
¹⁹μετα δε πολυν χρονον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων
²⁰και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα
²¹εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου
²²προσελθων και ο τα δυο ταλαντα ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα
²³εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου
²⁴προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας

- ²⁵ και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον
²⁶ αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω
οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα
²⁷ εδει σε ουν βαλειν τα αργυρια μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το
εμον συν τοκω
²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα
²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται του δε μη εχοντος και ο εχει
αρθησεται απ αυτου
³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμος και
ο βρυγμος των οδοντων
³¹ οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγγελοι μετ αυτου
τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου
³² και συναχθησονται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορισει αυτους απ αλληλων
ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων
³³ και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων
³⁴ τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου
κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου
³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και
συνηγαγετε με
³⁶ γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθατε
προς με
³⁷ τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και
εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν
³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν
³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθενουντα η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε
⁴⁰ και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων
των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε
⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον
το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου
⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν [και] εδιψησα και ουκ εποτισατε με
⁴³ ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενης και εν φυλακη
και ουκ επεσκεψασθε με
⁴⁴ τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η
ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι
⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων
των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε
⁴⁶ και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

Chapter 26

- ¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου
- ² οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι
- ³ τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα
- ⁴ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν
- ⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω
- ⁶ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου
- ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου βαρυτιμου και κατεχεεν επι της κεφαλης αυτου ανακειμενου
- ⁸ ιδοντες δε οι μαθηται ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη
- ⁹ εδυνατο γαρ τουτο πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις
- ¹⁰ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ηργασατο εις εμε
- ¹¹ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
- ¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν
- ¹³ αμην λεγω υμιν ουπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης
- ¹⁴ τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις
- ¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια
- ¹⁶ και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω
- ¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα
- ¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου
- ¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα
- ²⁰ οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα [μαθητων]
- ²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με
- ²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εις εκαστος μητι εγω ειμι κυριε
- ²³ ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω ουτος με παραδωσει
- ²⁴ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος
- ²⁵ αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας

²⁶ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους αρτον και ευλογησας εκλασεν και δους τοις μαθηταις ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

²⁷ και λαβων ποτηριον [και] ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πiete εξ αυτου παντες

²⁸ τουτο γαρ εστιν το αιμα μου της διαθηκης το περι πολλων εκχυννομενον εις αφεσιν αμαρτιων

²⁹ λεγω δε υμιν ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γενηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου

³⁰ και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων

³¹ τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης

³² μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν

³³ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι

³⁴ εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

³⁵ λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπαν

³⁶ τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως [ου] απελθων εκει προσευξωμαι

³⁷ και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν

³⁸ τοτε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου

³⁹ και προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθατω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ

⁴⁰ και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου

⁴¹ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης

⁴² παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο [λεγων] πατερ μου ει ου δυναται τουτο παρελθειν εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου

⁴³ και ελθων παλιν ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι

⁴⁴ και αφεις αυτους παλιν απελθων προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων παλιν

⁴⁵ τοτε ερχεται προς τους μαθητας και λεγει αυτοις καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων

⁴⁶ εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με

⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου

⁴⁸ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον
⁴⁹και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον
⁵⁰ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ο παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον
⁵¹και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον
⁵²τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον την μαχαιραν σου εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαίρη απολουνται
⁵³η δοκεις οτι ου δυναμαι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι αρτι πλειω δωδεκα λεγιωνας αγγελων
⁵⁴πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι
⁵⁵εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν εν τω ιερω εκαθεζομην διδασκων και ουκ εκρατησατε με
⁵⁶τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον
⁵⁷οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν
⁵⁸ο δε πετρος ηκολουθει αυτω [απο] μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος
⁵⁹οι δε αρχιερεις και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν
⁶⁰και ουχ ευρον πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων
⁶¹υστερον δε προσελθοντες δυο [26 61] ειπαν ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι
⁶²και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν
⁶³ο δε ιησους εσιωπα και ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου
⁶⁴λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου
⁶⁵τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν
⁶⁶τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπαν ενοχος θανατου εστιν
⁶⁷τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν
⁶⁸λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε
⁶⁹ο δε πετρος εκαθητο εξω εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου

⁷⁰ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις

⁷¹εξελθοντα δε εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου

⁷²και παλιν ηρνησατο μετα ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον

⁷³μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει

⁷⁴τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν

⁷⁵και εμνησθη ο πετρος του ρηματος ιησου ειρηκοτος οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

Chapter 27

¹πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον
²και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν πιλατω τω ηγεμονι
³τοτε ιδων ιουδας ο παραδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις εστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και πρεσβυτεροις
⁴λεγων ημαρτον παραδους αιμα δικαιον οι δε ειπαν τι προς ημας συ οψη
⁵και ριψας τα αργυρια εις τον ναον ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο
⁶οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν
⁷συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις
⁸διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον
⁹τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ
¹⁰και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος
¹¹ο δε ιησους εσταθη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη συ λεγεις
¹²και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο
¹³τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν
¹⁴και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν
¹⁵κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον
¹⁶ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν
¹⁷συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν [τον] βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον
¹⁸ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον
¹⁹καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον
²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν
²¹αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπαν τον βαραββαν
²²λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν παντες σταυρωθητω
²³ο δε εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω
²⁴ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας κατεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος τουτου υμεις οψεσθε

²⁵ και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων
²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη
²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν
²⁸ και εκδυσαντες αυτον χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω
²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της κεφαλης αυτου και καλαμον εν τη δεξια αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζαν αυτω λεγοντες χαιρε βασιλευ των ιουδαιων
³⁰ και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου
³¹ και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι
³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου
³³ και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν κρανιου τοπος λεγομενος
³⁴ εδωκαν αυτω πειν οινον μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελησεν πειν
³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον
³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει
³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων
³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων
³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων
⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου
⁴¹ ομοιως [και] οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον
⁴² αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτον
⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος
⁴⁴ το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες συν αυτω ωνειδιζον αυτον
⁴⁵ απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης
⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λεμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες
⁴⁷ τινες δε των εκει εστηκοτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος
⁴⁸ και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον
⁴⁹ οι δε λοιποι ειπαν αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον [[αλλος δε λαβων λογχην ενυξεν αυτου την πλευραν και εξηλθεν υδωρ και αιμα]]

- ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα
⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη [απ] ανωθεν εως κατω εις δυο και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν
⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν
⁵³και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις
⁵⁴ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γινομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος
⁵⁵ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω
⁵⁶εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου
⁵⁷οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη τω ιησου
⁵⁸ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι
⁵⁹και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν] σινδονι καθαρα
⁶⁰και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν
⁶¹ην δε εκει μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου
⁶²τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον
⁶³λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι
⁶⁴κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης
⁶⁵εφη αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε
⁶⁶οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

Chapter 28

¹οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον
²και ιδου σεισμος εγενετο megas αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και προσελθων απεκυλισεν τον λιθον και εκαθητο επανω αυτου
³ην δε η ειδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως χιων
⁴απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενηθησαν ως νεκροι
⁵αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οida γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε
⁶ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο
⁷και ταχυ πορευθειςαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν
⁸και απελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου
⁹και ιδου ιησους υπηντησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω
¹⁰τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με οψονται
¹¹πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα
¹²και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις
¹³λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων
¹⁴και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν και υμας αμεριμνους ποιησομεν
¹⁵οι δε λαβοντες αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον [ημερας]
¹⁶οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους
¹⁷και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν οι δε εδιστασαν
¹⁸και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της] γης
¹⁹πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος
²⁰διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος

Mark

Chapter 1

- ¹αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου
- ²καθως γεγραπται εν τω ησαια τω προφητη ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου
- ³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
- ⁴εγενετο ιωαννης ο βαπτιζων εν τη ερημω κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
- ⁵και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται παντες και εβαπτιζοντο υπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτίας αυτων
- ⁶και ην ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον
- ⁷και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω [μου] ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου
- ⁸εγω εβαπτισα υμας υδατι αυτος δε βαπτισει υμας πνευματι αγιω
- ⁹και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον ιορδανην υπο ιωαννου
- ¹⁰και ευθυσ αναβαινων εκ του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως περιστεραν καταβαινον εις αυτον
- ¹¹και φωνη [εγενετο] εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα
- ¹²και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον
- ¹³και ην εν τη ερημω τεσσερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω
- ¹⁴και μετα το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον του θεου
- ¹⁵[και λεγων] οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω
- ¹⁶και παραγων παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις
- ¹⁷και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων
- ¹⁸και ευθυσ αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω
- ¹⁹και προβας ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα
- ²⁰και ευθυσ εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεдайον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου
- ²¹και εισπορευονται εις καφαρναουμ και ευθυσ τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν

²²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις
²³και ευθυσ ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν
²⁴λεγων τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οida σε τις ει ο αγιος του θεου
²⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους [λεγων] φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου
²⁶και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου
²⁷και εθαμβηθησαν απαντες ωστε συζητειν αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο διδαχη καινη κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω
²⁸και εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυσ πανταχου εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας
²⁹και ευθυσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
³⁰η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθυσ λεγουσιν αυτω περι αυτης
³¹και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος και αφηκεν αυτην ο πυρετος και διηκονει αυτοις
³²οψιας δε γενομενης οτε εδυσεν ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους
³³και ην ολη η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν
³⁴και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον [χριστον ειναι]
³⁵και πρωι εννυχα λιαν αναστας εξηλθεν [και απηλθεν] εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο
³⁶και κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου
³⁷και ευρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε
³⁸και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου εις τας εχομενας κωμπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξηλθον
³⁹και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων
⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον [και γονυπετων] λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
⁴¹και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι
⁴²και ευθυσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη
⁴³και εμβριμησαμενος αυτω ευθυσ εξεβαλεν αυτον
⁴⁴και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις

⁴⁵ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω επ ερημοις τοποις [ην] και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν

Chapter 2

- ¹και εισελθων παλιν εις καφαρναουμ δι ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν
²και συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον
³και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο τεσσαρων
⁴και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραβαττον οπου ο παραλυτικος κατεκειτο
⁵και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφιενται σου αι αμαρτιαι
⁶ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων
⁷τι ουτος ουτως λαλει βλασφημει τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος
⁸και ευθυς επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι [ουτως] διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει [αυτοις] τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
⁹τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφιενται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρου [και] αρον τον κραβαττον σου και περιπατει
¹⁰ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι αμαρτιας επι της γης λεγει τω παραλυτικω
¹¹σοι λεγω εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον σου
¹²και ηγερθη και ευθυς αρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον [λεγοντας] οτι ουτως ουδεποτε ειδομεν
¹³και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους
¹⁴και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω
¹⁵και γινεται κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθουν αυτω
¹⁶και οι γραμματεις των φαρισαιων ιδοντες οτι εσθiei μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυτου οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθiei
¹⁷και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις [οτι] ου χρεiαν εχουσιν οι ισχυοντες iατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους
¹⁸και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι [μαθηται] ου νηστεουσιν
¹⁹και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστεειν οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ αυτων ου δυνανται νηστεειν
²⁰ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσουσιν εν εκεινη τη ημερα
²¹ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιον παλαιον ει δε μη αιρει το πληρωμα απ αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

²²και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρηξει ο οινος τους ασκους και ο οινος απολλυται και οι ασκοι [αλλα οινον νεον εις ασκους καινους]

²³και εγενετο αυτον εν τοις σαββασιν διαπορευεσθαι δια των σποριμων και οι μαθηται αυτου ηρξαντο οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας

²⁴και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

²⁵και λεγει αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

²⁶[πως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ιερεις και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν

²⁷και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο και ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον

²⁸ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

Chapter 3

¹και εισηλθεν παλιν εις συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα
²και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου
³και λεγει τω ανθρωπω τω την χειρα εχοντι ξηραν εγειρε εις το μεσον
⁴και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων
⁵και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου
⁶και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθυς μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εδιδουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν
⁷και ο ιησους μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησεν και απο της ιουδαιας
⁸και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμειας και περαν του ιορδανου και περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουοντες οσα ποιει ηλθον προς αυτον
⁹και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον
¹⁰πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας
¹¹και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρουν προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου
¹²και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν
¹³και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον
¹⁴και εποιησεν δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν
¹⁵και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια [3 16] και εποιησεν τους δωδεκα
¹⁶και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον
¹⁷και ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονομα βοανηργες ο εστιν υιοι βροντης
¹⁸και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον
¹⁹και ιουδαν ισκαριωθ ος και παρεδωκεν αυτον [3 20] και ερχεται εις οικον
²⁰και συνερχεται παλιν [ο] οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν
²¹και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη
²²και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
²³και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

- ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη
²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυνησεται η οικια εκεινη στηναι
²⁶ και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και εμερισθη ου δυναται στηναι αλλα τελος εχει
²⁷ αλλ ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι
εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των ανθρωπων τα αμαρτηματα και αι
βλασφημιαι οσα εαν βλασφημησωσιν
²⁹ ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλα ενοχος
εστιν αιωνιου αμαρτηματος
³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει
³¹ και ερχονται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω στηκοντες απεστειλαν προς
αυτον καλουντες αυτον
³² και εκαθητο περι αυτον οχλος και λεγουσιν αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου
εξω ζητουσιν σε
³³ και αποκριθεις αυτοις λεγει τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι
³⁴ και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι
αδελφοι μου
³⁵ ος αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν

Chapter 4

- ¹και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν
- ²και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου
- ³ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων σπειραι
- ⁴και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο
- ⁵και αλλο επεσεν επι το πετρωδες [και] οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθυς εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης
- ⁶και οτε ανετειλεν ο ηλιος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη
- ⁷και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν
- ⁸και αλλα επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα και εφερεν εις τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
- ⁹και ελεγεν ος εχει ωτα ακουειν ακουετω
- ¹⁰και οτε εγενετο κατα μονας ηρωτων αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα τας παραβολας
- ¹¹και ελεγεν αυτοις υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται
- ¹²ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις
- ¹³και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε
- ¹⁴ο σπειρων τον λογον σπειρει
- ¹⁵ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους
- ¹⁶και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον
- ¹⁷και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται
- ¹⁸και αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες
- ¹⁹και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται
- ²⁰και εκεινοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και [εν] εξηκοντα και [εν] εκατον
- ²¹και ελεγεν αυτοις οτι μητι ερχεται ο λυχνος ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν τεθη

²²ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερον
²³ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
²⁴και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν
²⁵ος γαρ εχει δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
²⁶και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης
²⁷και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος
²⁸αυτοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτεν σταχυν ειτεν πληρη σιτον εν τω σταχυι
²⁹οταν δε παραδοι ο καρπος ευθυς αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος
³⁰και ελεγεν πως ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν τινι αυτην παραβολη θωμεν
³¹ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερον ον παντων των σπερματων των επι της γης
³²και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγalous ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν
³³και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν
³⁴χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελυνεν παντα
³⁵και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν
³⁶και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια ην μετ αυτου
³⁷και γινεται λαιλαψ μεγαλη ανεμου και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον
³⁸και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
³⁹και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη
⁴⁰και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουπω εχετε πιστιν
⁴¹και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω

Chapter 5

- ¹και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασηνων
- ²και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου [ευθους] υπηντησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω
- ³ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουδε αλυσει ουκετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι
- ⁴δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι
- ⁵και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις
- ⁶και ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτον
- ⁷και κραξας φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης
- ⁸ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου
- ⁹και επηρωτα αυτον τι ονομα σοι και λεγει αυτω λεγιων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν
- ¹⁰και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της χωρας
- ¹¹ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη
- ¹²και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν
- ¹³και επετρεψεν αυτοις και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση
- ¹⁴και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος
- ¹⁵και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγιωνα και εφοβηθησαν
- ¹⁶και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων
- ¹⁷και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων
- ¹⁸και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιο παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η
- ¹⁹και ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και απαγγειλον αυτοις οσα ο κυριος σοι πεποιηκεν και ηλειψεν σε
- ²⁰και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον
- ²¹και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν
- ²²και ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου
- ²³και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση

- ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον
²⁵ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη
²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθειςα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα
²⁷ ακουσασα τα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου
²⁸ ελεγεν γαρ οτι εαν αψωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησομαι
²⁹ και ευθυς εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος
³⁰ και ευθυς ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων
³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο
³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν
³³ η δε γυνη φοβηθειςα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν
³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου
³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον
³⁶ ο δε ιησους παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε
³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου
³⁸ και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα
³⁹ και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει
⁴⁰ και κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον
⁴¹ και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμ ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειρε
⁴² και ευθυς ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν ευθυς εκστασει μεγαλη
⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνοι τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

Chapter 6

¹και εξηλθεν εκειθεν και ερχεται εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου
²και γενομενου σαββατου ηρξατο διδασkein εν τη συναγωγη και οι πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθαισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινομεναι
³ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω
⁴και ελεγεν αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου
⁵και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν
⁶και εθαυμασεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων
⁷και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων
⁸και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη αρτον μη πηραν μη εις την ζωνην χαλκον
⁹αλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσασθαι δυο χιτωνας
¹⁰και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν
¹¹και ος αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις
¹²και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοωσιν
¹³και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον
¹⁴και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγον οτι ιωαννης ο βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω
¹⁵αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων
¹⁶ακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος ηγερθη
¹⁷αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν
¹⁸ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου
¹⁹η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο
²⁰ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει και ηδεως αυτου ηκουεν
²¹και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας
²²και εισελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς ειπεν τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι

- ²³ και ωμοσεν αυτη ο τι εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου
²⁴ και εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησωμαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιζοντος
²⁵ και εισελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξαυτης δως μοι επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
²⁶ και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην
²⁷ και ευθυς αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου
²⁸ και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη [6 28] και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης
²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω
³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν
³¹ και λεγει αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν
³² και απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν
³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και εγνωσαν πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους
³⁴ και εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα
³⁵ και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη
³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν
³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωσομεν αυτοις φαγειν
³⁸ ο δε λεγει αυτοις ποσους εχετε αρτους υπαγετε ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας
³⁹ και επεταξεν αυτοις ανακλιθηναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω
⁴⁰ και ανεπεσαν πρασαι πρασαι κατα εκατον και κατα πεντηκοντα
⁴¹ και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις ινα παρατιθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν
⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν
⁴³ και ηραν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων
⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακισχιλιοι ανδρες

⁴⁵ και ευθυσ ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυει τον οχλον
⁴⁶ και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι
⁴⁷ και οψιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης
⁴⁸ και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους
⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν και ανεκραξαν
⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν ο δε ευθυσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε
⁵¹ και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εν εαυτοις εξισταντο
⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη
⁵³ και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ και προσωρμισθησαν
⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυσ επιγοντες αυτον
⁵⁵ περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν
⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και όσοι αν ηψαντο αυτου εσωζοντο

Chapter 7

¹και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων
²και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιουσιν τους αρτους
³οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων
⁴και απ αγορας εαν μη ραντισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων
⁵και επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι ου περιπατουσιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα κοιναις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον
⁶ο δε ειπεν αυτοις καλως επροφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται οτι ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου
⁷ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων
⁸αφεντες την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων
⁹και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε
¹⁰μουσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω
¹¹υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης
¹²ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι η τη μητρι
¹³ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε
¹⁴και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουσατε μου παντες και συνετε
¹⁵ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται κοινωσαι αυτον αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον
¹⁶
¹⁷και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην
¹⁸και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι
¹⁹οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων παντα τα βρωματα
²⁰ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον
²¹εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται πορνειαι κλοπαι φονοι
²²μοιχειαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη

- ²³παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον
²⁴εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια τυρου [και σιδωνος] και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνασθη λαθειν
²⁵αλλ ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου
²⁶η δε γυνη ην ελληνις συροφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης
²⁷και ελεγεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν
²⁸η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων
²⁹και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν εκ της θυγατρος σου το δαιμονιον
³⁰και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος
³¹και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου ηλθεν δια σιδωνος εις την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως
³²και φερουσιν αυτω κωφον και μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα
³³και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου
³⁴και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανοιχθητι
³⁵και ηνοιγησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως
³⁶και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν οσον δε αυτοις διεστελλετο αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον
³⁷και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και αλαλους λαλειν

Chapter 8

¹εν εκείναις ταις ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἔχοντων τι φαγῶσιν
προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς
²σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τι
φαγῶσιν
³καὶ ἐὰν ἀπολυσῶ αὐτοὺς νηστεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν ἐκλυθησονται ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τινες
αὐτῶν ἀπο μακροθέν εἰσιν
⁴καὶ ἀπεκριθὲν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι ποθεν τοὺς δυνήσεται τις ὥδε χορτάσαι
ἀρτῶν ἐπ' ἐρημίας
⁵καὶ ἠρώτα αὐτοὺς πόσους ἔχετε ἀρτοὺς οἱ δὲ εἶπαν ἑπτὰ
⁶καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἀρτοὺς εὐχαρίστησας
ἐκλάσεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν καὶ παρεθῆκαν τῷ ὄχλῳ
⁷καὶ εἶχον ἰχθυδία ὀλίγα καὶ εὐλογησας αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθεναὶ
⁸καὶ ἐφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυριδᾶς
⁹ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς
¹⁰καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθα
¹¹καὶ ἐξηλθόν οἱ φαρισαῖοι καὶ ἠρξάντο συζητεῖν αὐτῷ ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπο
τοῦ οὐρανοῦ πειράζοντες αὐτόν
¹²καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει τι ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον ἀμὴν λέγω εἰ
δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον
¹³καὶ ἀφείς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπηλθεν εἰς τὸ περὰν
¹⁴καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἀρτοὺς καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ
¹⁵καὶ διεστελλετο αὐτοῖς λέγων ὁράτε βλέπετε ἀπο τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς
ζύμης ἡρώδου
¹⁶καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἀρτοὺς οὐκ ἔχουσιν
¹⁷καὶ γνούς λέγει αὐτοῖς τι διαλογίζεσθε ὅτι ἀρτοὺς οὐκ ἔχετε οὐπὼ νοεῖτε οὐδὲ συνιέτε
πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν
¹⁸ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὠτὰ ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ οὐ μνημονεύετε
¹⁹ὅτε τοὺς πέντε ἀρτοὺς ἐκλάσα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους πόσους κοφίνους κλασμάτων
πληρεῖς ἦρατε λέγουσιν αὐτῷ δώδεκα
²⁰ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους πόσων σφυριδῶν πληρώματα κλασμάτων ἦρατε
καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἑπτὰ
²¹καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς οὐπὼ συνιέτε
²²καὶ ἐρχονται εἰς βῆθσαιδαν καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα
αὐτοῦ ἀψηται
²³καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξηνεγκεν αὐτόν ἐξω τῆς κώμης καὶ πτυσας
εἰς τὰ ὀμματα αὐτοῦ ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπήρωτα αὐτόν εἰ τι βλέπεις

²⁴και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας
²⁵ειτα παλιν εθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και διεβλεψεν και απεκατεστη
και ενεβλεπεν τηλαυγως απαντα
²⁶και απεστειλεν αυτον εις οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης
²⁷και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και
εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι
²⁸οι δε ειπαν αυτω λεγοντες οτι ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε οτι εις
των προφητων
²⁹και αυτος επηρωτα αυτους υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω
συ ει ο χριστος
³⁰και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου
³¹και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και
αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και
αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι
³²και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος ο πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν
αυτω
³³ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν πετρω και λεγει υπαγε οπισω
μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων
³⁴και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις ει τις θελει οπισω
μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι
³⁵ος γαρ εαν θελη την εαυτου ψυχην σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει την ψυχην
αυτου ενεκεν [εμου και] του ευαγγελιου σωσει αυτην
³⁶τι γαρ ωφελει ανθρωπον κερδησαι τον κοσμον ολον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου
³⁷τι γαρ δοι ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου
³⁸ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και
αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του
πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

Chapter 9

¹και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες ωδε των εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυια εν δυναμει
²και μετα ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων
³και τα ιματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν οια γναφους επι της γης ου δυναται ουτως λευκαναι
⁴και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωυσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου
⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν
⁶ου γαρ ηδει τι αποκριθη εκφοβοι γαρ εγενοντο
⁷και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και εγενετο φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος ακουετε αυτου
⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον μεθ εαυτων ει μη τον ιησουν μονον
⁹και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους διεστείλατο αυτοις ινα μηδενι α ειδον διηγησωνται ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη
¹⁰και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι
¹¹και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον
¹²ο δε εφη αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενηθη
¹³αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελον καθως γεγραπται επ αυτον
¹⁴και ελθοντες προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουντας προς αυτους
¹⁵και ευθυς πας ο οχλος ιδοντες αυτον εξεθαμβηθησαν και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον
¹⁶και επηρωτησεν αυτους τι συζητειτε προς αυτους
¹⁷και απεκριθη αυτω εις εκ του οχλου διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον
¹⁸και οπου εαν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας και ξηραινεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν
¹⁹ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με
²⁰και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον το πνευμα ευθυς συνεσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων
²¹και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν εκ παιδιοθεν

²² και πολλακις και εις πυρ αυτον εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνα
βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας
²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνα παντα δυνατα τω πιστευοντι
²⁴ ευθυς κραξας ο πατηρ του παιδιου ελεγεν πιστευω βοηθει μου τη απιστια
²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων
αυτω το αλαλον και κωφον πνευμα εγω επιτασσω σοι εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης
εις αυτον
²⁶ και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε τους πολλους
λεγειν οτι απεθανεν
²⁷ ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον και ανεστη
²⁸ και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον οτι ημεις
ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο
²⁹ και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη
³⁰ κακειθεν εξελθοντες επορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι
³¹ εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν [αυτοις] οτι ο υιος του ανθρωπου
παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα τρεις
ημερας αναστησεται
³² οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι
³³ και ηλθον εις καφαρναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω
διελογιζεσθε
³⁴ οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων
³⁵ και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται
παντων εσχατος και παντων διακονος
³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις
³⁷ ος αν [εν] των τοιουτων παιδιων δεξεται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε
δεχεται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με
³⁸ εφη αυτω ο ιωαννης διδασκαλε ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια
και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ηκολουθει ημιν
³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι
μου και δυνασεται ταχυ κακολογησαι με
⁴⁰ ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν
⁴¹ ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι
ου μη απολεση τον μισθον αυτου
⁴² και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων καλον εστιν αυτω
μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν
⁴³ και εαν σκανδαλιση σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις
την ζωην η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον
⁴⁴

⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σε εισελθειν εις την
ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν

⁴⁶

⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε εστιν μονοφθαλμον
εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις γεενναν

⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

⁴⁹ πας γαρ πυρι αλισθησεται

⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις
αλα και ειρηνευετε εν αλληλοις

Chapter 10

¹και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας και περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους
²και [προσελθοντες φαρισαιοι] επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον
³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωυσης
⁴οι δε ειπαν επετρεψεν μωυσης βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι
⁵ο δε ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην
⁶απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν [αυτους]
⁷ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα
⁸και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ
⁹ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω
¹⁰και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον
¹¹και λεγει αυτοις ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην
¹²και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχεται
¹³και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις
¹⁴ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου
¹⁵αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθι εις αυτην
¹⁶και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα
¹⁷και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω
¹⁸ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος
¹⁹τας εντολας οιδας μη φονευσης μη μοιχευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα
²⁰ο δε εφη αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου
²¹ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σε υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι
²²ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα
²³και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται
²⁴οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
²⁵ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

²⁶οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς αυτον και τις δυναται σωθηναι
²⁷εμβλειψας αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα παρα [τω] θεω
²⁸ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι
²⁹εφη ο ιησους αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και [ενεκεν] του ευαγγελιου
³⁰εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον
³¹πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι
³²ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι δε ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν
³³οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν
³⁴και εμπαιξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν και μετα τρεις ημερας αναστησεται
³⁵και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι [δυο] υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυτω διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν
³⁶ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησω υμιν
³⁷οι δε ειπαν αυτω δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου
³⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι
³⁹οι δε ειπαν αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε
⁴⁰το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται
⁴¹και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου
⁴²και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων
⁴³ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εσται υμων διακονος
⁴⁴και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται παντων δουλος
⁴⁵και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων
⁴⁶και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαιου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον

⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνης εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν υιε δαυιδ ιησου ελεησον με

⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν φωνησατε αυτον και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειρε φωνει σε

⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν

⁵¹ και αποκριθεις αυτω ο ιησους ειπεν τι σοι θελεις ποιησω ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω

⁵² και ο ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθys ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω εν τη οδω

Chapter 11

- ¹και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου
- ²και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυς εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν λυσате αυτον και φερετε
- ³και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθυς αυτον αποστελλει παλιν ωδε
- ⁴και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον
- ⁵και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον
- ⁶οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο ιησους και αφηκαν αυτους
- ⁷και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτον
- ⁸και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων
- ⁹και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου
- ¹⁰ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις
- ¹¹και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψε ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα
- ¹²και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν
- ¹³και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα τι ευρησει εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ο γαρ καιρος ουκ ην συκων
- ¹⁴και αποκριθεις ειπεν αυτη μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου
- ¹⁵και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν
- ¹⁶και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου
- ¹⁷και εδιδασκεν και ελεγεν ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε πεποιηκατε αυτον σπηλαιον ληστων
- ¹⁸και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου
- ¹⁹και οταν οψε εγενετο εξεπορευοντο εξω της πολεως
- ²⁰και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων
- ²¹και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται
- ²²και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

²³ αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται εσται αυτω

²⁴ δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε πιστευετε οτι ελαβετε και εσται υμιν

²⁵ και οταν στηκετε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

²⁶

²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι

²⁸ και ελεγον αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης

²⁹ ο δε ιησους ειπεν αυτοις επερωτησω υμας ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

³⁰ το βαπτισμα το ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

³¹ και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι [ουν] ουκ επιστευσατε αυτω

³² αλλα ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον οχλον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην

³³ και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν ουκ οιδαμεν και ο ιησους λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

Chapter 12

¹και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν
²και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλων ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος
³και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον
⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλων κακεινον εκεφαλιωσαν και ητιμασαν
⁵και αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους ους μεν δερνοντες ους δε αποκτεννοντες
⁶ετι ενα ειχεν υιον αγαπητον απεστειλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου
⁷εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια
⁸και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος
⁹τι ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις
¹⁰ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
¹¹παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων
¹²και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον
¹³και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω
¹⁴και ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναι κησον καισαρι η ου
¹⁵δωμεν η μη δωμεν [12 15] ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω
¹⁶οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπαν αυτω καισαρος
¹⁷ο δε ιησους ειπεν τα καισαρος αποδοτε καισαρι και τα του θεου τω θεω και εξεθαυμαζον επ αυτω
¹⁸και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτων αυτον λεγοντες
¹⁹διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αφη τεκνον ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

²⁰επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα
²¹και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα και ο τριτος ωσαυτως
²²και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν
²³εν τη αναστασει τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
²⁴εφη αυτοις ο ιησους ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου
²⁵οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις
²⁶περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωυσεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ
²⁷ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων πολυ πλανασθε
²⁸και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδως οτι καλως απεκριθη αυτοις επηρωτησεν αυτον ποια εστιν εντολη πρωτη παντων
²⁹απεκριθη ο ιησους οτι πρωτη εστιν ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν
³⁰και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου
³¹δευτερα αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν
³²ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπες οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου
³³και το αγαπαν αυτον εξ ολης καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων
³⁴και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν [ει] απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι
³⁵και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματαις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν
³⁶αυτος δαυιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου
³⁷αυτος δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν αυτου εστιν υιος και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως
³⁸και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις
³⁹και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις
⁴⁰οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα
⁴¹και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

⁴²και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης

⁴³και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

⁴⁴παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

Chapter 13

- ¹και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι
- ²και ο ιησους ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη
- ³και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας
- ⁴ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα
- ⁵ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση
- ⁶πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν
- ⁷οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γενεσθαι αλλ ουπω το τελος
- ⁸εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν εσονται σεισμοι κατα τοπους εσονται λιμοι αρχη ωδινων ταυτα
- ⁹βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις
- ¹⁰και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον
- ¹¹και οταν αγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον
- ¹²και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους
- ¹³και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
- ¹⁴οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη
- ¹⁵ο επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθω τι αραι εκ της οικιας αυτου
- ¹⁶και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου
- ¹⁷ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις
- ¹⁸προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος
- ¹⁹εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται
- ²⁰και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας
- ²¹και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε ωδε ο χριστος ιδε εκει μη πιστευετε
- ²²εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον τους εκλεκτους
- ²³υμεις δε βλεπετε προειρηκα υμιν παντα

- ²⁴ αλλά εν εκείναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκείνην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης
- ²⁵ και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται
- ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης
- ²⁷ και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου
- ²⁸ απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν
- ²⁹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις
- ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου ταυτα παντα γενηται
- ³¹ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου παρελευσονται
- ³² περι δε της ημερας εκείνης η της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ
- ³³ βλεπετε αγρυπνειτε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος [εστιν]
- ³⁴ ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη
- ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται η οψε η μεσονυκτιον η αλεκτοροφωνιας η πρωι
- ³⁶ μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας
- ³⁷ ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

Chapter 14

¹ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν
²ελεγον γαρ μη εν τη εορτη μηποτε εσται θορυβος του λαου
³και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους συντριψασα την αλαβαστρον κατεχεεν αυτου της κεφαλης
⁴ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν
⁵ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι επανω δηναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη
⁶ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ηργασατο εν εμοι
⁷παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις [παντοτε] ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε
⁸ο εσχεν εποησεν προελαβεν μυρισαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον
⁹αμην δε λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον εις ολον τον κοσμον και ο εποησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης
¹⁰και ιουδας ισκαριωθ ο εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα αυτον παραδοι αυτοις
¹¹οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως αυτον ευκαιρως παραδοι
¹²και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα
¹³και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω
¹⁴και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω
¹⁵και αυτος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον και εκει ετοιμασατε ημιν
¹⁶και εξηλθον οι μαθηται και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα
¹⁷και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα
¹⁸και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθίων μετ εμου
¹⁹ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα εις μητι εγω
²⁰ο δε ειπεν αυτοις εις των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το [εν] τρυβλιον
²¹οτι ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

²²και εσθιοντων αυτων λαβων αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε τουτο εστιν το σωμα μου
²³και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες
²⁴και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου της διαθηκης το εκχυννομενον υπερ πολλων
²⁵αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου
²⁶και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων
²⁷και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβατα διασκορπισθησονται
²⁸αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν
²⁹ο δε πετρος εφη αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω
³⁰και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον ταυτη τη νυκτι πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση
³¹ο δε εκπερισσως ελαλει εαν δεη με συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαυτως [δε] και παντες ελεγον
³²και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι
³³και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην μετ αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν
³⁴και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε
³⁵και προελθων μικρον επιπτεν επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα
³⁶και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ εμου αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ
³⁷και ερχεται και ευρισκεει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι
³⁸γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη ελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης
³⁹και παλιν απελθων προσηυξατο [τον αυτον λογον ειπων]
⁴⁰και παλιν ελθων ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι και ουκ ηδειςαν τι αποκριθωσιν αυτω
⁴¹και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε [το] λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων
⁴²εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν
⁴³και ευθυσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται [ο] ιουδας εις των δωδεκα και μετ αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων

- ⁴⁴δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως
- ⁴⁵και ελθων ευθυς προσελθων αυτω λεγει ραββι και κατεφιλησεν αυτον
- ⁴⁶οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον
- ⁴⁷εις δε [τις] των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωταριον
- ⁴⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με
- ⁴⁹καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι
- ⁵⁰και αφεντες αυτον εφυγον παντες
- ⁵¹και νεανισκος τις συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον
- ⁵²ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνος εφυγεν
- ⁵³και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεις
- ⁵⁴και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως
- ⁵⁵οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ηυρισκον
- ⁵⁶πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν
- ⁵⁷και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες
- ⁵⁸οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω
- ⁵⁹και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων
- ⁶⁰και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν
- ⁶¹ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου
- ⁶²ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου
- ⁶³ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων
- ⁶⁴ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου
- ⁶⁵και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον
- ⁶⁶και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως

⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλειψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου

⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουτε οйда ουτε επισταμαι συ τι λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον

⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν

⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει

⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οйда τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

⁷² και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα δις φωνησαι τρις με απαρνηση και επιβαλων εκλαιεν

Chapter 15

- ¹και ευθυσ πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω
- ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω λεγει συ λεγεις
- ³και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα
- ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτα αυτον [λεγων] ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν
- ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον
- ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον παρητουντο
- ⁷ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν
- ⁸και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις
- ⁹ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων
- ¹⁰εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον [οι αρχιερεις]
- ¹¹οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις
- ¹²ο δε πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις τι ουν ποιησω [ον] λεγετε τον βασιλεα των ιουδαιων
- ¹³οι δε παλιν εκραζαν σταυρωσον αυτον
- ¹⁴ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ εποιησεν κακον οι δε περισσως εκραζαν σταυρωσον αυτον
- ¹⁵ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη
- ¹⁶οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν
- ¹⁷και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον
- ¹⁸και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων
- ¹⁹και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυον αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω
- ²⁰και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον
- ²¹και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου
- ²²και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενος κρανιου τοπος
- ²³και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον ος δε ουκ ελαβεν

²⁴ και σταυρουν αυτον και διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη
²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον
²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων
²⁷ και συν αυτω σταυρουν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου
²⁸
²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυν τον ναον και οικοδομων [εν] τρισιν ημεραις
³⁰ σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου
³¹ ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι
³² ο χριστος ο βασιλευς ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι συν αυτω ωνειδιζον αυτον
³³ και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης
³⁴ και τη ενατη ωρα εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη ελωι ελωι λαμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου [ο θεος μου] εις τι εγκατελιπες με
³⁵ και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδε ηλιαν φωνει
³⁶ δραμων δε τις γεμισας σπογγον οξους περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον
³⁷ ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ ανωθεν εως κατω
³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν ειπεν αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος θεου ην
⁴⁰ ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις και μαριαμ η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου του μικρου και ιωσητος μητηρ και σαλωμη
⁴¹ αι οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα
⁴² και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον
⁴³ ελθων ιωσηφ απο αριμαθειας ευσημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς τον πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου
⁴⁴ ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει ηδη απεθανεν
⁴⁵ και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα τω ιωσηφ
⁴⁶ και αγορασας σινδονα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου
⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωσητος εθεωρουν που τεθειται

Chapter 16

¹και διαγενομενου του σαββατου [η] μαρια η μαγδαληνη και μαρια η [του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον
²και λιαν πρωι [τη] μια των σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου
³και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου
⁴και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι ανακεκυλισται ο λιθος ην γαρ megας σφοδρα
⁵και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιαις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν
⁶ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον
⁷αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν
⁸και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπαν εφοβουντο γαρ
⁹[[αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια
¹⁰εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν
¹¹κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν
¹²μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον
¹³κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν
¹⁴υστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον [εκ νεκρων] ουκ επιστευσαν
¹⁵και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει
¹⁶ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται
¹⁷σημεια δε τοις πιστευσασιν ακολουθησει ταυτα εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν
¹⁸[και εν ταις χερσιν] οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν
¹⁹ο μεν ουν κυριος [ιησους] μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου
²⁰εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων]] [[παντα δε τα παρηγγελμενα τοις περι τον πετρον συντομως εξηγγειλαν μετα δε ταυτα και αυτος ο ιησους απο ανατολης και αχρι δυσεως εξαπεστειλεν δι αυτων το ιερον και αφθαρτον κηρυγμα της αιωνιου σωτηριας]]

Luke

Chapter 1

¹επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων
²καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου
³εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε
⁴ινα επιγνως περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν
⁵εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου βασιλεως της ιουδαιας ιερεις τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ
⁶ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι
⁷και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην [η] ελισαβετ στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν
⁸εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου
⁹κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου
¹⁰και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος
¹¹ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος
¹²και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον
¹³ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην
¹⁴και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται
¹⁵εσται γαρ μεγας ενωπιον κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου
¹⁶και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων
¹⁷και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον
¹⁸και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης
¹⁹και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα
²⁰και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων
²¹και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον
²²εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος
²³και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου

²⁴μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα
²⁵οτι ουτως μοι πεποιηκεν κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις
²⁶εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ
²⁷προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ
²⁸και εισελθων προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου
²⁹η δε επι τω λογω διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος
³⁰και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω
³¹και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν
³²ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου
³³και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος
³⁴ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω
³⁵και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου
³⁶και ιδου ελισαβετ η συγγενις σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα
³⁷οτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ρημα
³⁸ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος
³⁹αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα
⁴⁰και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ
⁴¹και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η ελισαβετ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ
⁴²και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου
⁴³και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς εμε
⁴⁴ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου
⁴⁵και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου
⁴⁶και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον
⁴⁷και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου

⁴⁸οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι
⁴⁹οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου
⁵⁰και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον
⁵¹εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων
⁵²καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους
⁵³πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους
⁵⁴αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους
⁵⁵καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα
⁵⁶εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης
⁵⁷τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον
⁵⁸και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη
⁵⁹και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν
⁶⁰και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης
⁶¹και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτω
⁶²ενενεουν δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο
⁶³και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες
⁶⁴ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον
⁶⁵και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα
⁶⁶και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτου εσται και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου
⁶⁷και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν λεγων
⁶⁸ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου
⁶⁹και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου
⁷⁰καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ αιωνος προφητων αυτου
⁷¹σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας
⁷²ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου
⁷³ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν
⁷⁴αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας λατρευειν αυτω

- ⁷⁵εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων
⁷⁶και συ δε παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ετοιμασαι
οδους αυτου
⁷⁷του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων
⁷⁸δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επισκεψεται ημας ανατολη εξ υψους
⁷⁹επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων
εις οδον ειρηνης
⁸⁰το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας
αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

Chapter 2

¹εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην
²αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου
³και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την εαυτου πολιν
⁴ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ
⁵απογραφασθαι συν μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω ουση εγκυω
⁶εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην
⁷και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι
⁸και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων
⁹και αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν
¹⁰και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω
¹¹οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ
¹²και τουτο υμιν σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατνη
¹³και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων
¹⁴δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας
¹⁵και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν
¹⁶και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη
¹⁷ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου
¹⁸και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους
¹⁹η δε μαρια παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης
²⁰και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους
²¹και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια
²²και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωυσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω

- ²³καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται
- ²⁴και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τω νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων
- ²⁵και ιδου ανθρωπος ην εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον
- ²⁶και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν [η] αν ιδη τον χριστον κυριου
- ²⁷και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου
- ²⁸και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας και ευλογησεν τον θεον και ειπεν
- ²⁹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη
- ³⁰οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου
- ³¹ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων
- ³²φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ
- ³³και ην ο πατηρ αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου
- ³⁴και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον
- ³⁵και σου αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι
- ³⁶και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα μετα ανδρος ετη επτα απο της παρθενιας αυτης
- ³⁷και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν
- ³⁸και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω θεω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ
- ³⁹και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου επεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων ναζαρεθ
- ⁴⁰το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια και χαρις θεου ην επ αυτο
- ⁴¹και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα
- ⁴²και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης
- ⁴³και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου
- ⁴⁴νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις γνωστοις
- ⁴⁵και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον

⁴⁶ και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους

⁴⁷ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου

⁴⁸ και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου και εγω οδυνωμενοι ζητουμεν σε

⁴⁹ και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με

⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις

⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης

⁵² και ιησους προεκοπτεν τη σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

Chapter 3

¹ἐν ἐτει δὲ πεντεκαίδεκατῷ τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος ἡγεμονεύοντος ποντίου πλάτου τῆς ἰουδαίας καὶ τετραρχούντος τῆς γαλιλαίας ἡρώδου φιλιπποῦ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς ἰτουραίας καὶ τραχωνιτίδος χώρας καὶ λυσανίου τῆς ἀβιλῆνης τετραρχούντος

²ἐπὶ ἀρχιερέως ἀννα καὶ καϊάφα ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρημῷ

³καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ ἰορδάνου κηρυσσὼν βάπτισμα μετάνοιας εἰς ἀφεσὶν ἁμαρτιῶν

⁴ὥς γεγραπταὶ ἐν βιβλῷ λόγων ἡσαίου τοῦ προφήτου φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρημῷ ἐτοιμασατέ τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ

⁵πᾶσα φαραγὶ πληρωθήσεται καὶ παν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται τὰ σκολία εἰς εὐθείας καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας

⁶καὶ ὀψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σῶτηριον τοῦ θεοῦ

⁷ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ γεννημὰ ἐχιδνῶν τίς ὑπεδείξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπο τῆς μέλλουσης ὀργῆς

⁸ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετάνοιας καὶ μὴ ἀρξήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείραι τέκνα τῷ ἀβραάμ

⁹ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται παν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν [καλόν] ἐκκοπτεται καὶ εἰς πυρ βάλλεται

¹⁰καὶ ἐπὶ ῥῶτων αὐτοῦ οἱ ὄχλοι λέγοντες τί οὖν ποιήσωμεν

¹¹ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω

¹²ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν διδασκαλε τί ποιήσωμεν

¹³ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μὴδὲν πλεον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε

¹⁴ἐπὶ ῥῶτων δὲ αὐτοῦ καὶ στρατευόμενοι λέγοντες τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴδὲν ἀδαισίσσητε μὴδὲ συκοφαντήσητε καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν

¹⁵προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ ἰωάννου μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός

¹⁶ἀπεκρίνατο λέγων πᾶσιν ὁ ἰωάννης ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμᾶντα τῶν υποδημάτων αὐτοῦ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ

¹⁷οὐ τὸ πτυον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθαίρει τὴν ἀλῶνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ τὸ δὲ ἀχυρὸν κατακαύσει πυρὶ ἀσβεστῷ

¹⁸πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν ἐνηγγέλizeτο τὸν λαόν

¹⁹ὁ δὲ ἡρώδης ὁ τετραρχὴς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἡρωδίας τῆς γυναίκος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ ἡρώδης

- ²⁰προσέθηκεν και τουτο επι πασιν κατεκλεισεν τον ιωαννην εν φυλακη
²¹εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και
προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον
²²και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ως περιστεραν επ αυτον και φωνην
εξ ουρανου γενεσθαι συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα
²³και αυτος ην ιησους αρχομενος ωσει ετων τριακοντα ων υιος ως ενομιζετο ιωσηφ του
ηλι
²⁴του μαθθατ του λευι του μελχι του ιανναι του ιωσηφ
²⁵του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι
²⁶του μααθ του ματταθιου του σεμειν του ιωσηχ του ιωδα
²⁷του ιωανναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι
²⁸του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ του ηρ
²⁹του ιησου του ελιεζερ του ιωριμ του μαθθατ του λευι
³⁰του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ του ελιακιμ
³¹του μελεα του μεννα του ματταθα του ναθαμ του δανιδ
³²του ιεσσαί του ιωβηδ του βοος του σαλα του νασσων
³³του αδμιν του αρνι του εσρωμ του φαρες του ιουδα
³⁴του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ
³⁵του σερουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα
³⁶του καιναμ του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ
³⁷του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ
³⁸του ενως του σηθ του αδαμ του θεου

Chapter 4

¹ἰησοὺς δὲ πληρὴς πνεύματος ἁγίου ὑπεστρεψεν ἀπο τοῦ ἰορδάνου καὶ ἡγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρημῳ
²ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπο τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ἐπεινάσεν
³εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διαβόλος εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ εἶπε τῷ λίθῳ τοῦτῳ ἵνα γενηται ἄρτος
⁴καὶ ἀπεκριθὴ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοὺς γεγραπταὶ ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος
⁵καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου
⁶καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἁπασάν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ παραδεδόται καὶ ὡς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν
⁷σύ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν ἐμου ἔσται σοὶ πάντα
⁸καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ γεγραπταὶ κυρίον τὸν θεὸν σὺ προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις
⁹ἤγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστήσεν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν [αὐτῷ] εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντευθεν κατῶ
¹⁰γεγραπταὶ γάρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε
¹¹καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἄρουσιν σε μήποτε προσκοψῇς πρὸς λίθον τὸν ποδὰ σου
¹²καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοὺς ὅτι εἰρήται οὐκ ἐκπειράσεις κυρίον τὸν θεὸν σου
¹³καὶ συντελεσὰς πάντα πειρασμὸν ὁ διαβόλος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ
¹⁴καὶ ὑπεστρεψεν ὁ ἰησοὺς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ φημὶ ἐξηλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ
¹⁵καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων
¹⁶καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρά ου ἣν τεθραμμένος καὶ εἰσηλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι
¹⁷καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου ἡσαίου καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρεν [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον
¹⁸πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὐ εἶνεκεν ἐχρίσεν με εὐαγγελισθᾶν πτωχοῖς ἀπεσταλκεν με κηρύξαι αἰχμαλωτοῖς ἀφῆσιν καὶ τυφλοῖς ἀναβλεψῖν ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει
¹⁹κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν
²⁰καὶ πτυξὰς τὸ βιβλίον ἀποδούς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ
²¹ἠρξάτο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπληρῶται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν
²²καὶ πάντες ἐμαρτυροῦν αὐτῷ καὶ ἐθαυμάζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν ἰωσήφ οὗτος
²³καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς πάντως ἐρεῖτε μοὶ τὴν παραβολὴν ταύτην ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γέγονενα εἰς τὴν καφάρναουμ ποιήσον καὶ ὦδε ἐν τῇ πατρίδι σου
²⁴εἶπεν δὲ αὐμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ

²⁵ επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην
²⁶ και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνιας προς γυναικα χηραν
²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ επι ελισαιου του προφητου και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναιμαν ο συρος
²⁸ και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα
²⁹ και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρυος του ορους εφ ου η πολις ωκοδομητο αυτων ωστε κατακρημνισαι αυτον
³⁰ αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο
³¹ και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν
³² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου
³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη
³⁴ εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου
³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε απ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον
³⁶ και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρμοις πνευμασιν και εξερχονται
³⁷ και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου
³⁸ αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης
³⁹ και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις
⁴⁰ δυνοντος δε του ηλιου απαντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους
⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι
⁴² γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων
⁴³ ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι επι τουτο απεσταλην
⁴⁴ και ην κηρυσσων εις τας συναγωγας της ιουδαιας

Chapter 5

- ¹εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ
- ²και ειδεν πλοια δυο εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις απ αυτων αποβαντες επλυνον τα δικτυα
- ³εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον καθισας δε εκ του πλοιου εδιδασκεν τους οχλους
- ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν
- ⁵και αποκριθεις σιμων ειπεν επιστατα δι ολης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα δικτυα
- ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρησετο δε τα δικτυα αυτων
- ⁷και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα
- ⁸ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε
- ⁹θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ων συνελαβον
- ¹⁰ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων
- ¹¹και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω
- ¹²και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας ιδων δε τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι
- ¹³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου
- ¹⁴και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις
- ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθενειων αυτων
- ¹⁶αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος
- ¹⁷και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον
- ¹⁸και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον αυτου
- ¹⁹και μη ευροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου
- ²⁰και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου

- ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας τις δυναται αμαρτιας αφειναι ει μη μονος ο θεος
- ²² επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
- ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου η ειπειν εγειρε και περιπατει
- ²⁴ ινα δε ειδητε οτι ο υιος του ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου
- ²⁵ και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον
- ²⁶ και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον
- ²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι
- ²⁸ και καταλιπων παντα αναστας ηκολουθει αυτω
- ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος πολυς τελωνων και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι
- ³⁰ και εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις αυτων προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε
- ³¹ και αποκριθεις [ο] ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλα οι κακως εχοντες
- ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν
- ³³ οι δε ειπαν προς αυτον οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν
- ³⁴ ο δε ιησους ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι
- ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις
- ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο ιματιου καινου σχισας επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε και το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου
- ³⁷ και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηξει ο οινος ο νεος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται
- ³⁸ αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον
- ³⁹ [ουδεις πιων παλαιον θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστος εστιν]

Chapter 6

¹εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιον τους σταχυας ψωχοντες ταις χερσιν
²τινες δε των φαρισαιων ειπαν τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοις σαββασιν
³και αποκριθεις προς αυτους ειπεν [ο] ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου
⁴[ως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκεν τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις
⁵και ελεγεν αυτοις κυριος εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου
⁶εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην ανθρωπος εκει και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα
⁷παρετηρουντο δε αυτον οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει ινα ευρωσιν κατηγορειν αυτου
⁸αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων ειπεν δε τω ανδρι τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε και στηθι εις το μεσον και αναστας εστη
⁹ειπεν δε [ο] ιησους προς αυτους επερωτω υμας ει εξεστιν τω σαββατω αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι
¹⁰και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου
¹¹αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησαιεν τω ιησου
¹²εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν αυτον εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου
¹³και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν
¹⁴σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και ιακωβον και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον
¹⁵και μαθθαιον και θωμαν [και] ιακωβον αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην
¹⁶και ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ ος εγενετο προδοτης
¹⁷και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος πολυς μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος [6 18] οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων
¹⁸και οι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρτων εθεραπευοντο
¹⁹και πας ο οχλος εξητουν απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας
²⁰και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου
²¹μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε
²²μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου

- ²³χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων
- ²⁴πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων
- ²⁵ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι νυν οτι πεινασετε ουαι οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε
- ²⁶ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων
- ²⁷αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας
- ²⁸ευλογειτε τους καταρωμενους υμας προσευχεσθε περι των επηρεαζοντων υμας
- ²⁹τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης
- ³⁰παντι αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει
- ³¹και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ποιειτε αυτοις ομοιως
- ³²και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν
- ³³και [γαρ] εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν
- ³⁴και εαν δανισητε παρ ων ελπιζετε λαβειν ποια υμιν χαρις [εστιν] και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα
- ³⁵πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους
- ³⁶γινεσθε οικτιρμονες καθως ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν
- ³⁷και μη κρινετε και ου μη κριθητε και μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε
- ³⁸διδετε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμενον υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων ω γαρ μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν
- ³⁹ειπεν δε και παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται
- ⁴⁰ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου
- ⁴¹τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις
- ⁴²πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν

⁴³ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον

⁴⁴εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν

⁴⁵ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας προφερει το αγαθον και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερει το πονηρον εκ γαρ περισσευματος καρδιας λαλει το στομα αυτου

⁴⁶τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω

⁴⁷πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος

⁴⁸ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρης δε γενομενης προσερηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια το καλως οικοδομησθαι αυτην

⁴⁹ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερηξεν ο ποταμος και ευθυς συνεπεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

Chapter 7

¹επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις
καφαρναουμ
²εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος
³ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων
αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου
⁴οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος
εστιν ω παρεξη τουτο
⁵αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν
⁶ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας
επεμψεν φιλους ο εκατονταρχης λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ικανος ειμι ινα
υπο την στεγην μου εισελθης
⁷διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθητω ο παις μου
⁸και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και
λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου
ποιησον τουτο και ποιει
⁹ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω
ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον
¹⁰και υποστρεψαντες εις τον οικον οι πεμφθεντες ευρον τον δουλον υγιαινοντα
¹¹και εγενετο εν τω εξης επορευθη εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω
οι μαθηται αυτου και οχλος πολυς
¹²ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υιος τη
μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην συν αυτη
¹³και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε
¹⁴και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω
εγερθητι
¹⁵και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου
¹⁶ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη
εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου
¹⁷και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και παση τη περιχωρω
¹⁸και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων
¹⁹και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον κυριον
λεγων συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν
²⁰παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν ημας
προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν
²¹εν εκεινη τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων
και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν

²² και αποκριθεις ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται

²³ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

²⁵ αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειαις εισιν

²⁶ αλλα τι εξηλθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

²⁷ ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

²⁸ λεγω υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν

²⁹ και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου

³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου

³¹ τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι

³² ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α λεγει ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσατε

³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον και λεγετε δαιμονιον εχει

³⁴ εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων

³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης

³⁶ ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκλιθη

³⁷ και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος και επιγνουσα οτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου

³⁸ και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσην και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω

³⁹ ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην [ο] προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν

⁴⁰ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε διδασκαλε ειπε φησιν

⁴¹ δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα

⁴²μη έχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον

⁴³αποκριθεις σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας

⁴⁴και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν

⁴⁵φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας

⁴⁶ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν τους ποδας μου

⁴⁷ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα

⁴⁸ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι

⁴⁹και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφιησιν

⁵⁰ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

Chapter 8

¹και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω
²και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων
μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει
³και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες
διηκουνουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις
⁴συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια
παραβολης
⁵εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν
παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο
⁶και ετερον κατεπεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα
⁷και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο
⁸και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα
ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω
⁹επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη
¹⁰ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν
παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν
¹¹εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου
¹²οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον
απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν
¹³οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν
ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται
¹⁴το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου
και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν
¹⁵το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον
κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη
¹⁶ουδεις δε λυχνον αψας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας
τιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως
¹⁷ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις
φανερον ελθη
¹⁸βλεπετε ουν πως ακουετε ος αν γαρ εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει
εχειν αρθησεται απ αυτου
¹⁹παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν
αυτω δια τον οχλον
²⁰απηγγελη δε αυτω η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε
²¹ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον
του θεου ακουοντες και ποιουντες

²²εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν

²³πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον

²⁴προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

²⁵ειπεν δε αυτοις που η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

²⁶και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας

²⁷εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν

²⁸ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε [του θεου] του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης

²⁹παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο απο του δαιμονιου εις τας ερημους

³⁰επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους τι σοι ονομα εστιν ο δε ειπεν λεγιων οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον

³¹και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν

³²ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις

³³εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη

³⁴ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγονος εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους

³⁵εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας [του] ιησου και εφοβηθησαν

³⁶απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις

³⁷και ηρωτησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν

³⁸εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξηληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον λεγων

³⁹υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα σοι εποιησεν ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους

⁴⁰εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον

- ⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου
- ⁴² οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκει εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον
- ⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι
- ⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης
- ⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν
- ⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγγων δυναμιν εξεληλυθυιαν απ εμου
- ⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα
- ⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην
- ⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκετι σκυλλε τον διδασκαλον
- ⁵⁰ ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω μη φοβου μονον πιστευσον και σωθησεται
- ⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα
- ⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου γαρ απεθανεν αλλα καθευδει
- ⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν
- ⁵⁴ αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε
- ⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν
- ⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

Chapter 9

- ¹συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν
- ²και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι
- ³και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε δυο χιτωνας εχειν
- ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε
- ⁵και οσοι αν μη δεχωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους
- ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου
- ⁷ηκουσεν δε ηρωδης ο τετρααρχης τα γινομενα παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερθη εκ νεκρων
- ⁸υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη
- ⁹ειπεν δε [ο] ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον
- ¹⁰και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις πολιν καλουμενην βηθσαιδα
- ¹¹οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο
- ¹²η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν
- ¹³ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις φαγειν υμεις οι δε ειπαν ουκ εισιν ημιν πλειον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα
- ¹⁴ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ωσει ανα πεντηκοντα
- ¹⁵και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας
- ¹⁶λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω
- ¹⁷και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα
- ¹⁸και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με οι οχλοι λεγουσιν ειναι
- ¹⁹οι δε αποκριθεντες ειπαν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη
- ²⁰ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι πετρος δε αποκριθεις ειπεν τον χριστον του θεου

- ²¹ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο
- ²²ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι
- ²³ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι αρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι
- ²⁴ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην
- ²⁵τι γαρ ωφελεται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις
- ²⁶ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων
- ²⁷λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου
- ²⁸εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι
- ²⁹και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων
- ³⁰και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωυσης και ηλιας
- ³¹οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ
- ³²ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω
- ³³και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωυσει και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει
- ³⁴ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην
- ³⁵και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος αυτου ακουετε
- ³⁶και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν
- ³⁷εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηντησεν αυτω οχλος πολυς
- ³⁸και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης μοι εστιν
- ³⁹και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μολις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον
- ⁴⁰και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν

⁴¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου

⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου

⁴³ εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποiei ειπεν προς τους μαθητας αυτου

⁴⁴ θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων

⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου

⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων

⁴⁷ ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω

⁴⁸ και ειπεν αυτοις ος εαν δεζηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας

⁴⁹ αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων

⁵⁰ ειπεν δε προς αυτον ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσωπον εστηρισεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ

⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων ως ετοιμασαι αυτω

⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ

⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται ιακωβος και ιωαννης ειπαν κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους

⁵⁵ στραφεις δε επετιμησεν αυτοις

⁵⁶ και επορευθησαν εις ετεραν κωμην

⁵⁷ και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη

⁵⁸ και ειπεν αυτω [ο] ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

⁵⁹ ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν επιτρεψον μοι πρωτον απελθοντι θαψαι τον πατερα μου

⁶⁰ ειπεν δε αυτω αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου

⁶¹ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις
εις τον οικον μου

⁶²ειπεν δε [προς αυτον] ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα επ αροτρον και βλεπων εις
τα οπισω ευθετος εστιν τη βασιλεια του θεου

Chapter 10

¹μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος ετερους εβδομηκοντα [δυο] και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο] προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι
²ελεγεν δε προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εργατας εκβαλη εις τον θερισμον αυτου
³υπαγετε ιδου αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων
⁴μη βασταζετε βαλλαντιον μη πηραν μη υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε
⁵εις ην δ αν εισελθητε οικιαν πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω
⁶και εαν εκει η υιος ειρηνης επαναπαησεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη γε εφ υμας ανακαμψει
⁷εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν
⁸και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν
⁹και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου
¹⁰εις ην δ αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε
¹¹και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις τους ποδας απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν η βασιλεια του θεου
¹²λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη
¹³ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν
¹⁴πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν
¹⁵και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθηση εως του αδου καταβηση
¹⁶ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με
¹⁷υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα [δυο] μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου
¹⁸ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα
¹⁹ιδου δεδωκα υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει
²⁰πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται εν τοις ουρανοις
²¹εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι τω αγιω και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου
²²παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι

- ²³ και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλέποντες α βλέπετε
- ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλέπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν
- ²⁵ και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω
- ²⁶ ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις
- ²⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη ισχυι σου και εν ολη τη διανοια σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον
- ²⁸ ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση
- ²⁹ ο δε θελων δικαιωσαι εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον
- ³⁰ υπολαβων ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη
- ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερευσ τις κατεβαινεν [εν] τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν
- ³² ομοιως δε και λευιτης κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν
- ³³ σαμαριτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων εσπλαγχνισθη
- ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου
- ³⁵ και επι την αυριον εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι
- ³⁶ τις τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας
- ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν δε αυτω [ο] ιησους πορευου και συ ποιει ομοιως
- ³⁸ εν δε τω πορευεσθαι αυτους αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις την οικιαν
- ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ [η] και παρακαθεσθαισιν προς τους ποδας του κυριου ηκουεν τον λογον αυτου
- ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπον ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται
- ⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο κυριος μαρθα μαρθα μεριμνας και θορυβαζη περι πολλα
- ⁴² ολιγων δε εστιν χρεια η ενος μαριαμ γαρ την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται αυτης

Chapter 11

¹και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου

²ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου

³τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν

⁴και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον

⁵και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους

⁶επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω

⁷κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι

⁸λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει

⁹καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

¹⁰πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

¹¹τινα δε εξ υμων τον πατερα αιτησει ο υιος ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει

¹²η και αιτησει ων επιδωσει αυτω σκορπιον

¹³ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ [ο] εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον

¹⁴και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι

¹⁵τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

¹⁶ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν παρ αυτου

¹⁷αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει

¹⁸ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια

¹⁹ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται

²⁰ει δε εν δακτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

²¹οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου

²²επ'αν δε ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ'η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν
²³ο μη ων μετ'εμου κατ'εμου εστιν και ο μη συναγων μετ'εμου σκορπιζει
²⁴οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι' ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον [τοτε] λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον
²⁵και ελθον ευρισκε [σχολαζοντα] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον
²⁶τοτε πορευεται και παραλαμβανει ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου επτα και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων
²⁷εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επ'αυτα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας
²⁸αυτος δε ειπεν μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες
²⁹των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν σημειον ζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα
³⁰καθως γαρ εγενετο [ο] ιωνας τοις νινευιταις σημειον ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη
³¹βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε
³²ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε
³³ουδεις λυχνον αψας εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ' επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν
³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου οταν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επ'αν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον
³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν
³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον μερος τι σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε
³⁷εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιος οπως αριστηση παρ'αυτω εισελθων δε ανεπεσεν
³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου
³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας
⁴⁰αφρονες ουχ'ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποισεν
⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν
⁴²αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι
⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις

⁴⁴ουαι υμιν οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν

⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις

⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις

⁴⁷ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους

⁴⁸αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε

⁴⁹δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν

⁵⁰ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης

⁵¹απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης

⁵²ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε

⁵³κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων

⁵⁴ενεδρευοντες αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου

Chapter 12

- ¹εν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ οὄλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἡρξάτο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσεχετε ἑαυτοῖς ἀπο τῆς ζύμης ἣτις ἐστὶν ὑποκρισὶς τῶν φαρισαίων
- ²οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται
- ³ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ ὃ πρὸς τοὺς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμίαις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων
- ⁴λέγω δὲ ὑμῖν τοὶς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερον τι ποιῆσαι
- ⁵ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν ναι λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβηθῆτε
- ⁶οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
- ⁷ἀλλὰ καὶ αἱ τριχὲς τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πασαι ἡριθμῶνται μὴ φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφερέτε
- ⁸λέγω δὲ ὑμῖν πας ὃς ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
- ⁹ὁ δὲ ἀρνήσαμενος με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνήθησεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
- ¹⁰καὶ πας ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται
- ¹¹ὅταν δὲ εἰσφερῶσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνήσητε πῶς [ἡ τι] ἀπολογησῆσθε ἡ τι εἰπῆτε
- ¹²τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν
- ¹³εἶπεν δὲ τίς ἐκ τοῦ οὄλου αὐτῷ διδάσκαλε εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερισθῆναι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν
- ¹⁴ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἀνθρώπε τίς με κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς
- ¹⁵εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁράτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τίνι ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ
- ¹⁶εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων ἀνθρώπου τίνος πλουσίου εὐφορήσεν ἡ χώρα
- ¹⁷καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω πού συναξω τοὺς καρπούς μου
- ¹⁸καὶ εἶπεν τοῦτο ποιήσω καθέλω μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω καὶ συναξω ἐκεῖ πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου
- ¹⁹καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ [κείμενα εἰς ἐτὴ πολλὰ ἀναπαυοῦ φαγε πίε] εὐφραίνου
- ²⁰εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἀφ' ὧν ταῦτα τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰτοῦσιν ἀπὸ σου ἃ δεῖ ἡτοιμάσας τίνι εἶναι
- ²¹[οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν]

²²εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς [αὐτοῦ] διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τὴν ψυχὴν τί φαγητέ
 μὴδὲ τὸ σῶμα [ὑμῶν] τί ἐνδύσῃσθε
²³ἡ γὰρ ψυχὴ πλεον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδυματοῦ
²⁴κατανοήσατε τοὺς κοράκας ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἱ οὐκ ἐστὶν ταμείον
 οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς πῶς μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν
²⁵τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πηχύν
²⁶εἰ οὖν οὐδὲ ἐλαχιστόν δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε
²⁷κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεῖ λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν
 πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβᾶλετο ὡς ἐν τούτων
²⁸εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βάλλομενον ὁ θεὸς
 οὕτως ἀμφιέζει πῶς μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγοπίστοι
²⁹καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φαγητέ καὶ τί πινέτε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε
³⁰ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε
 τούτων
³¹πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν
³²μὴ φοβου τὸ μικρὸν ποιμνιον ὅτι εὐδοκήσεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δύναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν
³³πώλησατε τὰ ὑπαρχόντα ὑμῶν καὶ δοτε ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ
 παλαιούμενα θησαυρον ἀνεκλείπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλεπτῆς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς
 διαφθείρει
³⁴ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἐστὶ
³⁵ἐστῶσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζώσμεναι καὶ οἱ λυχνοὶ καιόμενοι
³⁶καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν ποτε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν
 γαμῶν ἵνα ἐλθόντος καὶ κρουσαντος εὐθεὶς ἀνοιξῶσιν αὐτῷ
³⁷μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσῃ γρηγορούντας ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλίνει αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς
³⁸κάν ἐν τῇ δευτέρᾳ κάν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῇ καὶ εὐρὴ οὕτως μακάριοι εἰσιν ἐκεῖνοι
³⁹τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἡδὲ ὁ οἰκοδεσποτὴς ποῖα ὥρα ὁ κλεπτῆς ἐρχεται ἐγρηγόρησεν
 ἂν καὶ οὐκ ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ
⁴⁰καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐτοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται
⁴¹εἶπεν δὲ ὁ πέτρος κυριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταυτὴν λέγεις ἡ καὶ πρὸς πάντας
⁴²καὶ εἶπεν ὁ κύριος τίς ἀρὰ ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονομὸς ὁ φρονιμὸς ὃν καταστήσῃ ὁ κύριος
 ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ δίδοναι ἐν καιρῷ [τῷ] σιτομετρίῳ
⁴³μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσῃ ποιοῦντα οὕτως
⁴⁴ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπαρχούσιν αὐτοῦ καταστήσῃ αὐτόν
⁴⁵ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ κύριος μου ἐρχεσθαι καὶ
 ἀρξῇται τυπτειν τοὺς παιδᾶς καὶ τὰς παιδίσκας ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι

⁴⁶ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει

⁴⁷ εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας

⁴⁸ ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον

⁴⁹ πυρ ηλθον βαλειν επι την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη

⁵⁰ βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως οτου τελεσθη

⁵¹ δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον

⁵² εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν

⁵³ διαμερισθησονται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν

⁵⁴ ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε νεφελην ανατελλουσαν επι δυσμων ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται και γινεται ουτως

⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται

⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν

⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον

⁵⁸ ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω dos εργασιαν απηλλαχθαι [απ] αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην

⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδως

Chapter 13

- ¹παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων
- ²και αποκριθεις ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα πεπονθασιν
- ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε
- ⁴η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ
- ⁵ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοησητε παντες ωσαυτως απολεισθε
- ⁶ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκτην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν
- ⁷ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκτη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινατι και την γην καταργει
- ⁸ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια
- ⁹καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε εκκοψεις αυτην
- ¹⁰ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν
- ¹¹και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθeneιας ετη δεκαοκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες
- ¹²ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιας σου
- ¹³και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον
- ¹⁴αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου
- ¹⁵απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγων ποτιζει
- ¹⁶ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου
- ¹⁷και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου
- ¹⁸ελεγεν ουν τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην
- ¹⁹ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου
- ²⁰και παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου
- ²¹ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον
- ²²και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα

- ²³ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους
- ²⁴αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυουσιν
- ²⁵αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε ανοιζον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε
- ²⁶τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλατειαις ημων εδιδαξας
- ²⁷και ερει λεγων υμιν ουκ οιδα ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες εργαται αδικιας
- ²⁸εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω
- ²⁹και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου
- ³⁰και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι
- ³¹εν αυτη τη ωρα προσηλθαν τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι
- ³²και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι
- ³³πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ
- ³⁴ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε
- ³⁵ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων λεγω [δε] υμιν ου μη ιδητε με εως ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

Chapter 14

- ¹και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των] φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον
- ²και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου
- ³και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου
- ⁴οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν
- ⁵και προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου
- ⁶και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα
- ⁷ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους
- ⁸οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου
- ⁹και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν
- ¹⁰αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι
- ¹¹οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται
- ¹²ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονas πλουσιους μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι
- ¹³αλλ οταν δοχην ποιης καλει πτωχους αναπειρους χωλους τυφλους
- ¹⁴και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων
- ¹⁵ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου
- ¹⁶ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιει δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους
- ¹⁷και απεστειλεν τον δουλom αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν
- ¹⁸και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτεισθαι ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθων ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον
- ¹⁹και ετερος ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον
- ²⁰και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν

- ²¹ και παραγενομενος ο δουλος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλw αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε
- ²² και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο επεταξας και ετι τοπος εστιν
- ²³ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλwν εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη μου ο οικος
- ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου
- ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους
- ²⁶ ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι τε και την ψυχην εαυτου ου δυναται ειναι μου μαθητης
- ²⁷ οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης
- ²⁸ τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει εις अपαρτισμον
- ²⁹ ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν
- ³⁰ λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι
- ³¹ η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλειν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον
- ³² ει δε μη γε ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα προς ειρηνην
- ³³ ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης
- ³⁴ καλον ουν το αλας εαν δε και το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται
- ³⁵ ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

Chapter 15

- ¹ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγιζόντες πάντες οἱ τέλωναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ
- ²καὶ διεγογγυζόν οἱ τε φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδεχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς
- ³εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων
- ⁴τίς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἐχὼν ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα ἐν τῇ ἐρημῷ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό
- ⁵καὶ εὕρων ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων
- ⁶καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλὸς
- ⁷λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἑννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας
- ⁸ἢ τίς γυνὴ δραχμᾶς ἔχουσα δέκα εἰάν ἀπολεσῇ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἀπτεῖ λυχνὸν καὶ σαροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὐ εὕρῃ
- ⁹καὶ εὕρουσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λεγούσα συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα
- ¹⁰οὕτως λέγω ὑμῖν γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι
- ¹¹εἶπεν δὲ ἀνθρώπος τις εἶχεν δύο υἱοὺς
- ¹²καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ πατέρ ὁς μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας ὁ δὲ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον
- ¹³καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσωτῶς
- ¹⁴δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἠρξάτο ὑστερεῖσθαι
- ¹⁵καὶ πορευθεὶς ἐκολληθῇ ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βοσκεῖν χοίρους
- ¹⁶καὶ ἐπεθυμῇ χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατιῶν ὧν ἡσθίων οἱ χοῖροι καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ
- ¹⁷εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἐφῆ πόσοι μισθιοὶ τοῦ πατρὸς μου περισσεύονται ἀρτῶν ἐγὼ δὲ λιμῷ ὥδε ἀπολλύμαι
- ¹⁸ἀναστὰς πορευσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ πατέρ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου
- ¹⁹οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου
- ²⁰καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν
- ²¹εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ πατέρ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου οὐκετὶ εἰμι ἀξίος κληθῆναι υἱὸς σου [ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου]

²²εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ταχὺ ἐξενεγκάτε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δότε δακτυλίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶ
²³καὶ φερετέ τὸν μοσχὸν τὸν σιτευτὸν θύσατε καὶ φαγοντες εὐφρανθώμεν
²⁴ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὐρεθὴ καὶ ἠρξάντο εὐφραίνεσθαι
²⁵ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἠγγίσεν τὴν οἰκίαν ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν
²⁶καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα
²⁷ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἐθύσεν ὁ πατήρ σου τὸν μοσχὸν τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπελάβεν
²⁸ὠργισθὴ δὲ καὶ οὐκ ἠθέλην εἰσελθεῖν ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκαλεῖ αὐτὸν
²⁹ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἰδοὺ τοσαῦτα ἐτη δούλευω σοὶ καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἐδώκας ἐριφὸν ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ
³⁰ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πόρνων ἦλθεν ἐθύσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μοσχόν
³¹ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον σύ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμαὶ ἵνα εἴσῃ
³²εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἐζήσεν καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρεθὴ

Chapter 16

- ¹ελεγεν δε και προς τους μαθητας ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου
- ²και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνη ετι οικονομειν
- ³ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι
- ⁴εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους εαυτων
- ⁵και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεοφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου
- ⁶ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου ο δε ειπεν αυτω δεξαι σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα
- ⁷επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου λεγει αυτω δεξαι σου τα γραμματα και γραψον ογδοηκοντα
- ⁸και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν
- ⁹και εγω υμιν λεγω εαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπη δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας
- ¹⁰ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν
- ¹¹ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει
- ¹²και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το ημετερον τις δωσει υμιν
- ¹³ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα
- ¹⁴ηκουον δε ταυτα παντα οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον
- ¹⁵και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου
- ¹⁶ο νομος και οι προφηται μεχρι ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται
- ¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν
- ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει
- ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως
- ²⁰πτωχος δε τις ονοματι λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλκωμενος

- ²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου
- ²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη
- ²³ και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου
- ²⁴ και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη
- ²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι
- ²⁶ και εν πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε εκειθεν προς ημας διαπερωσιν
- ²⁷ ειπεν δε ερωτω σε ουν πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου
- ²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου
- ²⁹ λεγει δε αβρααμ εχουσιν μωυσεα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων
- ³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν
- ³¹ ειπεν δε αυτω ει μωυσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδ εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

Chapter 17

- ¹εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἀνεκδέκτον ἐστὶν τοῦ τα σκανδαλὰ μὴ ἔλθῃν πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἐρχεται
- ²λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μύλικος περικείται περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ ἐρρίπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλισθῇ τῶν μικρῶν τούτων ἓνα
- ³προσεχετε ἑαυτοῖς ἐὰν ἁμαρτή ὁ ἀδελφός σου ἐπιτιμήσῃ αὐτῷ καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἀφ' ἐξ αὐτοῦ
- ⁴καὶ ἐὰν ἑπτακὶς τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σέ καὶ ἑπτακὶς ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ λέγων μετανοῶ ἀφ' ἧς αὐτοῦ
- ⁵καὶ εἶπαν οἱ ἀποστολοὶ τῷ κυρίῳ πρόσθε· ἡμῖν πιστὶν
- ⁶εἶπεν δὲ ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πιστὶν ὡς κόκκον σινάπεως ἐλέγετε· ἂν τῇ συκαμίνῳ [ταύτῃ] ἐκριζωθῇ καὶ φυτευθῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ὑψήκουσεν ἂν ὑμῖν
- ⁷τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἶρει αὐτῷ εὐθεὶς παρελθὼν ἀναπέσῃ
- ⁸ἀλλ' οὐχὶ εἶρει αὐτῷ ἐτοίμασον τί δειπνήσω καὶ περιζώσαμενός διακονεῖ μοι ἕως φαγῶ καὶ πίω καὶ μετὰ ταῦτα φαγεῖν καὶ πιεῖν
- ⁹μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα
- ¹⁰οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν ὁ ὠφειλομένην ποιῆσαι πεποιηκάμεν
- ¹¹καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον σαμαρείας καὶ γαλιλαίας
- ¹²καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινὰ κωμὴν ἀπῆντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἀνεστήσαν πορρωθέν
- ¹³καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλεῆσον ἡμᾶς
- ¹⁴καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ υπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν
- ¹⁵εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰαθὴ ὑπεστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξαζὼν τὸν θεόν
- ¹⁶καὶ ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σαμαριτῆς
- ¹⁷ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν οἱ [δὲ] ἑννεα ποῦ
- ¹⁸οὐχὶ εὐρέθησαν ὑποστρεψάντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος
- ¹⁹καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστα πορεύου ἡ πίστις σου σεσῶκεν σέ
- ²⁰ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων ποτε ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως
- ²¹οὐδὲ ἐρρῶσιν ἰδοὺ ὡδὲ ἡ ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστὶν
- ²²εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς· ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὀφείθε
- ²³καὶ ἐρρῶσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐκεῖ ἡ ἰδοὺ ὡδὲ μὴ [ἀπελθῇτε μὴδὲ] διώξητε

- ²⁴ ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστραπτουσα ἐκ τῆς ὑπο τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ λαμπεῖ οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
- ²⁵ πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης
- ²⁶ καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
- ²⁷ ἡσθίων ἐπίνον ἐγαμούν ἐγαμίζοντο ἀχρὶ ἧς ἡμέρας εἰσηλθὲν νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας
- ²⁸ ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις λῶτ ἡσθίων ἐπίνον ἡγοράζον ἐπώλουν ἐφυτεύον ὠκοδομοῦν
- ²⁹ ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν λῶτ ἀπὸ σοδομῶν ἐβρέξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας
- ³⁰ κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλυπτέται
- ³¹ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς ἐστι ἐπὶ τοῦ δωματός καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ καταβάτω αὐτὰ καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω
- ³² μνημονεύετε τῆς γυναικὸς λῶτ
- ³³ ὅς ἐάν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι ἀπολέσει αὐτὴν ὅς δ' ἂν ἀπολέσει ζωογονήσῃ αὐτήν
- ³⁴ λέγω ὑμῖν ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐσονται δύο ἐπὶ κλίνης [μίας] ὁ εἰς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται
- ³⁵ ἐσονται δύο ἀληθούσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἡ μία παραλημφθήσεται ἡ δὲ ἕτερα ἀφεθήσεται
- ³⁶
- ³⁷ καὶ ἀποκριθέντες λεγούσιν αὐτῷ πῶς κύριε ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ὅπου τὸ σῶμα ἐκεῖ καὶ οἱ αἵματοι ἐπισυναχθήσονται

Chapter 18

- ¹ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτοις και μη εγκακειν
- ²λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος
- ³χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου
- ⁴και ουκ ηθελεν επι χρονον μετα ταυτα δε ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι
- ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με
- ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει
- ⁷ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βοωντων αυτω ημερας και νυκτος και μακροθυμει επ αυτοις
- ⁸λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης
- ⁹ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην
- ¹⁰ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης
- ¹¹ο φαρισαιος σταθεις ταυτα προς εαυτον προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης
- ¹²νηστευω δις του σαββατου αποδεκατενω παντα οσα κτωμαι
- ¹³ο δε τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον αλλ ετυπτεν το στηθος εαυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω
- ¹⁴λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ εκεινον οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται
- ¹⁵προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις
- ¹⁶ο δε ιησους προσεκαλεσατο [αυτα] λεγων αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου
- ¹⁷αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην
- ¹⁸και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω
- ¹⁹ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις [ο] θεος
- ²⁰τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα
- ²¹ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξα εκ νεοτητος

- ²² ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν [τοις] ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι
- ²³ ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενηθη ην γαρ πλουσιος σφοδρα
- ²⁴ ιδων δε αυτον [ο] ιησους ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισπορευονται
- ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρηματος βελονης εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν
- ²⁶ ειπαν δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι
- ²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν
- ²⁸ ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι
- ²⁹ ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου
- ³⁰ ος ουχι μη λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον
- ³¹ παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιερουσαλημ και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου
- ³² παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται
- ³³ και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται
- ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγνωσκον τα λεγομενα
- ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον επαιτων
- ³⁶ ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο
- ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται
- ³⁸ και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με
- ³⁹ και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με
- ⁴⁰ σταθεις δε ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον
- ⁴¹ τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω
- ⁴² και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε
- ⁴³ και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

Chapter 19

- ¹και εισελθων διηρχετο την ιεριχω
- ²και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος
- ³και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην
- ⁴και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι
- ⁵και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας [ο] ιησους ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι
- ⁶και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων
- ⁷και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι
- ⁸σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων κυριε [τοις] πτωχοις διδωμι και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν
- ⁹ειπεν δε προς αυτον [ο] ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ [εστιν]
- ¹⁰ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος
- ¹¹ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον και δοkein αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι
- ¹²ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι
- ¹³καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευεσθαι εν ω ερχομαι
- ¹⁴οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας
- ¹⁵και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το αργυριον ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο
- ¹⁶παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου δεκα προσηργασατο μνας
- ¹⁷και ειπεν αυτω ευγε αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων
- ¹⁸και ηλθεν ο δευτερος λεγων η μνα σου κυριε εποιησεν πεντε μνας
- ¹⁹ειπεν δε και τουτω και συ επανω γινου πεντε πολεων
- ²⁰και ο ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω
- ²¹εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας
- ²²λεγει αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα
- ²³και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα

²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι
²⁵ και ειπαν αυτω κυριε εχει δεκα μνας
²⁶ λεγω υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται
²⁷ πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε
ωδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν μου
²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα
²⁹ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια προς το ορος το καλουμενον ελαιων
απεστειλεν δυο των μαθητων
³⁰ λεγων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον
εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν και λυσαντες αυτον αγαγετε
³¹ και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει
³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις
³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον
³⁴ οι δε ειπαν οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει
³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι τον πωλον
επεβιβασαν τον ιησουν
³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια εαυτων εν τη οδω
³⁷ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το
πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον
δυναμεων
³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος ο βασιλευς εν ονοματι κυριου εν ουρανω ειρηνη και
δοξα εν υψιστοις
³⁹ και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις
μαθηταις σου
⁴⁰ και αποκριθεις ειπεν λεγω υμιν εαν ουτοι σιωπησουσιν οι λιθοι κραξουσιν
⁴¹ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτην
⁴² λεγων οτι ει εγnows εν τη ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην νυν δε εκρυβη απο
οφθαλμων σου
⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και
περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν
⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν λιθον επι λιθον εν σοι ανθ
ων ουκ εγnows τον καιρον της επισκοπης σου
⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας
⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται και εσται ο οικος μου οικος προσευχης υμεις δε αυτον εποιησατε
σπηλαιον ληστων
⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν
αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου

⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

Chapter 20

- ¹και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις
- ²και ειπαν λεγοντες προς αυτον ειπον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην
- ³αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω λογον και ειπατε μοι
- ⁴το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων
- ⁵οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω
- ⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων ο λαος απας καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι
- ⁷και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν
- ⁸και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω
- ⁹ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους
- ¹⁰και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλων ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν αυτω οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δειραντες κενον
- ¹¹και προσεθετο ετερον πεμψαι δουλων οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον
- ¹²και προσεθετο τριτον πεμψαι οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον
- ¹³ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον εντραπησονται
- ¹⁴ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια
- ¹⁵και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος
- ¹⁶ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν μη γενοιτο
- ¹⁷ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας
- ¹⁸πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον
- ¹⁹και εξητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλιν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην
- ²⁰και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος
- ²¹και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις
- ²²εξεστιν ημας καισαρι φορον δουναι η ου

²³κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
²⁴δείξατέ μοι δηνάριον τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν· οἱ δὲ εἶπαν· καίσαρος.
²⁵ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· τοῖνυν ἀποδοτέ τὰ καίσαρος· καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.
²⁶καὶ οὐκ ἰσχύσαν ἐπιλαβεσθαι τοῦ ρηματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.
²⁷προσελθόντες δὲ τινες τῶν σαδδουκαίων οἱ λεγόντες ἀναστάσιν μὴ εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτόν.
²⁸λεγοντες διδασκαλε μωυσης ἐγράψεν ἡμῖν ἔαν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἀτεκνὸς ἢ ἵνα λαβῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
²⁹ἑπτα οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπεθάνεν ἀτεκνός.
³⁰καὶ ὁ δευτερός.
³¹καὶ ὁ τρίτος ἐλάβεν αὐτὴν ὡσαυτῶς καὶ οἱ ἑπτα οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπεθάνον.
³²ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπεθάνεν.
³³ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνὴ· οἱ γὰρ ἑπτα ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
³⁴καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται.
³⁵οἱ δὲ καταξίωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὐτε γαμοῦσιν οὐτε γαμίζονται.
³⁶οὐδὲ γὰρ ἀποθάνειν ἐτι δύνανται· ἰσαγγελοὶ γὰρ εἰσιν καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
³⁷ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ μωυσὴς ἐμνηύσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν ἀβραάμ καὶ θεὸν ἰσαάκ καὶ θεὸν ἰακώβ.
³⁸θεὸς δὲ οὐκ ἐστὶν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.
³⁹ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν διδασκαλε· καλῶς εἶπας.
⁴⁰οὐκετι γὰρ ἐτολμῶν ἐπερώταν αὐτόν· οὐδὲν.
⁴¹εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς πῶς λεγούσιν τὸν χριστὸν εἶναι δαυὶδ υἱόν.
⁴²αὐτὸς γὰρ δαυὶδ λέγει ἐν βιβλῷ ψαλμῶν· εἶπεν κύριός τῳ κυρίῳ μου· καθοῦ ἐκ δεξιῶν μου.
⁴³ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδῖον τῶν ποδῶν σου.
⁴⁴δαυὶδ οὖν αὐτόν κύριον καλεῖ καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἐστίν.
⁴⁵ἀκούοντος δὲ πάντος τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς.
⁴⁶προσεχετέ ἀπο τῶν γραμματέων τῶν θελοντῶν περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλονυκτῶν ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δειπνοῖς.
⁴⁷οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν καὶ προφασί· μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λημψονται περισσότερον κρίμα.

Chapter 21

¹αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους
²ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο
³και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν
⁴παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν
⁵και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν
⁶ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ωδε ος ου καταλυθησεται
⁷επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι
⁸ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη πορευθητε οπισω αυτων
⁹οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος
¹⁰τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν
¹¹σεισμοι τε μεγαλοι και κατα τοπους λοιμοι και λιμοι εσονται φοβητρα τε και απ ουρανου σημεια μεγαλα εσται
¹²προ δε toutων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις τας συναγωγας και φυλακας απαγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου
¹³αποβησεται υμιν εις μαρτυριον
¹⁴θετε ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προμελεταν απολογηθηναι
¹⁵εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντιστηναι η αντειπειν απαντες οι αντικειμενοι υμιν
¹⁶παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων
¹⁷και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου
¹⁸και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται
¹⁹εν τη υπομονη υμων κτησεσθε τας ψυχας υμων
²⁰οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης
²¹τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην
²²οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα
²³ουαι ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη τω λαω τουτω

- ²⁴ και πεσονται στοματι μαχαιρης και αιχμαλωτισθησονται εις τα εθνη παντα και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρις ου πληρωθωσιν [και εσονται] καιροι εθνων
- ²⁵ και εσονται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους θαλασσης και σαλου
- ²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκias των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται
- ²⁷ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης
- ²⁸ αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων
- ²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα
- ³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν
- ³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου
- ³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] παντα γενηται
- ³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται
- ³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν αι καρδιαι υμων εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη εφ υμας αιφνιδιος η ημερα εκεινη
- ³⁵ ως παγis επεισελευσεται γαρ επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης
- ³⁶ αγρυπνειτε δε εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυσητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου
- ³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων
- ³⁸ και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

Chapter 22

- ¹ἤγγιζεν δὲ ἡ εὐροτὴ τῶν ἁζύμων ἡ λεγομένη πάσχα
- ²καὶ ἐζητοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνελώσιν αὐτὸν ἐφοβούντο γὰρ τὸν λαόν
- ³εἰσηλθὲν δὲ σατανᾶς εἰς ἰουδαν τὸν καλούμενον ἰσκαριώτην ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα
- ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτὸν
- ⁵καὶ ἐχαρήσαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι
- ⁶καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζητεῖ ευκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς
- ⁷ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων ἡ ἐδεῖ θυεσθαι τὸ πάσχα
- ⁸καὶ ἀπεστείλεν πέτρον καὶ ἰωάννην εἰπὼν πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν
- ⁹οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ πού θέλεις ἐτοιμάσωμεν
- ¹⁰ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεραμίου ὕδατος βάσταζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται
- ¹¹καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσποτῇ τῆς οἰκίας λέγει σοὶ ὁ διδάσκαλος πού ἐστιν τὸ καταλύμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω
- ¹²κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀναγαιὸν μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμάσατε
- ¹³ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα
- ¹⁴καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνεπέσεν καὶ οἱ ἀποστόλοι συν αὐτῷ
- ¹⁵καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἐπιθυμία ἐπέθυμῃσα τούτῳ τῷ πάσχα φάγειν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ μέπαθῃν
- ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως οὗ πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
- ¹⁷καὶ δεξαμένος ποτήριον εὐχαρίστησας εἶπεν λαβετε τούτῳ καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτοὺς
- ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γεννηματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ
- ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησας ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων τούτῳ ἐστὶν τὸ σῶμα μου [[τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δίδομενον τούτῳ ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀναμνησιν
- ²⁰καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δεῖπνησαι λέγων τούτῳ τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]]
- ²¹πλὴν ἴδου ἡ χεὶρ τοῦ παραδίδοντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης
- ²²ὅτι ὁ υἱὸς μέν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὠρισμένον πορεύεται πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται
- ²³καὶ αὐτοὶ ἠρξάντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἀρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τούτῳ μέλλων πράσσειν
- ²⁴ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων

- ²⁵ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται
- ²⁶υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γινεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακονων
- ²⁷τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακονων ουχι ο ανακειμενος εγω δε εν μεσω υμων ειμι ως ο διακονων
- ²⁸υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου
- ²⁹καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν
- ³⁰ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου εν τη βασιλεια μου και καθησθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας κρινοντες του ισραηλ
- ³¹σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον
- ³²εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου
- ³³ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι
- ³⁴ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου φωνησει σημερον αλεκτωρ εως τρις με απαρνηση ειδεναι
- ³⁵και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπαν ουθενος
- ³⁶ειπεν δε αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν
- ³⁷λεγω γαρ υμιν οτι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το περι εμου τελος εχει
- ³⁸οι δε ειπαν κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν
- ³⁹και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω [και] οι μαθηται
- ⁴⁰γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον
- ⁴¹και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχето
- ⁴²λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω
- ⁴³[[ωφθη δε αυτω αγγελος απο του ουρανου ενισχυων αυτον
- ⁴⁴και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето και εγενετο ο ιδρως αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην]]
- ⁴⁵και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης
- ⁴⁶και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον
- ⁴⁷ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον
- ⁴⁸ιησους δε ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδως

⁴⁹ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν κυριε ει παταξομεν εν μαχαيري
⁵⁰και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλον και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον
⁵¹αποκριθεις δε [ο] ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αψαμενος του ωτιου ιασατο αυτον
⁵²ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων
⁵³καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη εστιν υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους
⁵⁴συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν
⁵⁵περιαψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων
⁵⁶ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην
⁵⁷ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα αυτον γυναι
⁵⁸και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος εφη ανθρωπε ουκ ειμι
⁵⁹και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις διισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν
⁶⁰ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ
⁶¹και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του ρηματος του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρεις
⁶²[και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως]
⁶³και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες
⁶⁴και περικαλυψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε
⁶⁵και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον
⁶⁶και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματαις και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες
⁶⁷ει συ ει ο χριστος ειπον ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε
⁶⁸εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε
⁶⁹απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου
⁷⁰ειπαν δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι
⁷¹οι δε ειπαν τι ετι εχομεν μαρτυριας χρειαν αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

Chapter 23

- ¹και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον
²ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι
³ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις
⁴ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω
⁵οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε
⁶πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει [ο] ανθρωπος γαλιλαιος εστιν
⁷και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις
⁸ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον
⁹επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω
¹⁰ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου
¹¹εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω
¹²εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους
¹³πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον
¹⁴ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου
¹⁵αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω
¹⁶παιδευσας ουν αυτον απολυσω
¹⁷
¹⁸ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαραββαν
¹⁹οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη
²⁰παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις θελων απολυσαι τον ιησουν
²¹οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρου σταυρου αυτον
²²ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω
²³οι δε επεκειντο φωναίς μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχουν αι φωναί αυτων

²⁴ και πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων
²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων
²⁶ και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνα τινα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου
²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον
²⁸ στραφεις δε προς αυτας ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων
²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν
³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας
³¹ οτι ει εν υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται
³² ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι
³³ και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων
³⁴ [[ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον
³⁵ και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος
³⁶ ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι οζος προσφεροντες αυτω
³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον
³⁸ ην δε και επιγραφη επ αυτω ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος
³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον ουχι συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας
⁴⁰ αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει
⁴¹ και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν
⁴² και ελεγεν ιησου μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου
⁴³ και ειπεν αυτω αμην σοι λεγω σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω
⁴⁴ και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης
⁴⁵ του ηλιου εκλειποντος εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον
⁴⁶ και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παρατιθεμαι το πνευμα μου τουτο δε ειπων εξεπνευσεν
⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην

⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες τα γενομενα τυπτοντες τα στήθη υπεστρεφον

⁴⁹ εισηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα

⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος

⁵¹ ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου

⁵² ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου

⁵³ και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω κειμενος

⁵⁴ και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν

⁵⁵ κατακολουθησασαι δε αι γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι εκ της γαλιλαιας αυτω εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου

⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

Chapter 24

¹τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα ηλθον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα
²ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου
³εισελθουσαι δε ουχ ευρον το σωμα [[του κυριου ιησου]]
⁴και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση
⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων
⁶[[ουκ εστιν ωδε αλλα ηγερθη]] μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια
⁷λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι
⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου
⁹και υποστρεψασαι [απο του μνημειου] απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις
¹⁰ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα
¹¹και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα και ηπιστουν αυταις
¹²[[ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος]]
¹³και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους
¹⁴και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων
¹⁵και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν [και] αυτος ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις
¹⁶οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον
¹⁷ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν σκυθρωποι
¹⁸αποκριθεις δε εις ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις
¹⁹και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν αυτω τα περι ιησου του ναζαρηνου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου
²⁰οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον
²¹ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ ου ταυτα εγενετο
²²αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον

- ²³ και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην
- ²⁴ και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον
- ²⁵ και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται
- ²⁶ ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου
- ²⁷ και αρξαμενος απο μωυσεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου
- ²⁸ και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι
- ²⁹ και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις
- ³⁰ και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις
- ³¹ αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων
- ³² και ειπαν προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην ως ελαλει ημιν εν τη οδω ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας
- ³³ και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις
- ³⁴ λεγοντας οτι οντως ηγερθη ο κυριος και ωφθη σιμωνι
- ³⁵ και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου
- ³⁶ ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων [[και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν]]
- ³⁷ πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν
- ³⁸ και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων
- ³⁹ ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα
- ⁴⁰ [[και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας]]
- ⁴¹ ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε
- ⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος
- ⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν
- ⁴⁴ ειπεν δε προς αυτους ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυσεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου
- ⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας

⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη
τριτη ημερα

⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη
αρξαμενοι απο ιερουσαλημ

⁴⁸ υμεις μαρτυρες τουτων

⁴⁹ και ιδου εγω εξαποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε
εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υψους δυναμιν

⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτους εως προς βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους

⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων [[και ανεφερετο εις τον
ουρανον]]

⁵² και αυτοι [[προσκυνησαντες αυτον]] υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης

⁵³ και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον

John

Chapter 1

¹ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος
²οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν
³πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν
⁴ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων
⁵καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν
⁶ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὀνόματι αὐτοῦ ἰωάννης
⁷οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ
⁸οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός
⁹ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχομένον εἰς τὸν κόσμον
¹⁰ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω
¹¹εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον
¹²ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
¹³οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θεληματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θεληματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν
¹⁴καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογένην παρὰ πατρός πληρὴς χάριτος καὶ ἀληθείας
¹⁵ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων οὗτος ἦν ὃ εἰπὼν ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτος μου ἦν
¹⁶ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος
¹⁷ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο
¹⁸θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε μονογενὴς θεὸς ὃς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο
¹⁹καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτε ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευῖται ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ τίς εἶ
²⁰καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρνήσατο καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμι ὁ χριστὸς
²¹καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τί οὖν [σὺ] ἡλίας εἶ καὶ λέγει οὐκ εἰμι ὁ προφῆτης εἶ σὺ καὶ ἀπεκρίθη οὐ
²²εἶπαν οὖν αὐτῷ τίς εἶ ἵνα ἀποκρισὶν δώμεν τοῖς πεμψάσιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ
²³ἔφη ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐθυνατέ τὴν ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ προφῆτης
²⁴καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων
²⁵καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ ἡλίας οὐδὲ ὁ προφῆτης

²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος υμων στηκει ον υμεις ουκ οιδατε
²⁷ οπισω μου ερχομενος ου ουκ ειμι [εγω] αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος
²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ο ιωαννης βαπτιζων
²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
³⁰ ουτος εστιν υπερ ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην
³¹ καγω ουκ ηδιν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων
³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον
³³ καγω ουκ ηδιν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω
³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου
³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκει ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο
³⁶ και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου
³⁷ και ηκουσαν οι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου
³⁸ στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπαν αυτω ραββι ο λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις
³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και οψεσθε ηλθαν ουν και ειδαν που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη
⁴⁰ ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω
⁴¹ ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος
⁴² ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωαννου συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος
⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι
⁴⁴ ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
⁴⁵ ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ
⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω ο φιλιππος ερχου και ιδε
⁴⁷ ειδεν ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν

⁴⁸λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε

⁴⁹απεκριθη αυτω ναθαναηλ ραββι συ ει ο υιος του θεου συ βασιλευς ει του ισραηλ

⁵⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι οτι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψη

⁵¹και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

Chapter 2

¹και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει
²εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον
³και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν
⁴και λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου
⁵λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε
⁶ησαν δε εκει λιθιναι υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις
⁷λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω
⁸και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω οι δε ηνεγκαν
⁹ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος
¹⁰και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι
¹¹ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου
¹²μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας
¹³και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους
¹⁴και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους
¹⁵και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν τα κερματα και τας τραπεζας ανετρεψεν
¹⁶και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου
¹⁷εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με
¹⁸απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις
¹⁹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και [εν] τρισιν ημεραις εγερω αυτον
²⁰ειπαν ουν οι ιουδαιοι τεσσερακοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον
²¹εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου
²²οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον ειπεν ο ιησους
²³ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει

²⁴αυτος δε ιησους ουκ επιστευεν αυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας

²⁵και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

Chapter 3

- ¹ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων
²ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου
³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου
⁴λεγει προς αυτον [ο] νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι
⁵απεκριθη [ο] ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου
⁶το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν
⁷μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν
⁸το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος
⁹απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι
¹⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις
¹¹αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε
¹²ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε
¹³και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου
¹⁴και καθως μωυσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου
¹⁵ινα πας ο πιστευων εν αυτω εχη ζωην αιωνιον
¹⁶ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον
¹⁷ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου
¹⁸ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου
¹⁹αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα
²⁰πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου
²¹ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα

- ²²μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν
- ²³ην δε και [ο] ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο
- ²⁴ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ιωαννης
- ²⁵εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου
- ²⁶και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπαν αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον
- ²⁷απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου
- ²⁸αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον [εγω] ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου
- ²⁹ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται
- ³⁰εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι
- ³¹ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν
- ³²ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει
- ³³ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν
- ³⁴ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν το πνευμα
- ³⁵ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου
- ³⁶ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

Chapter 4

¹ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει [η] ιωαννης
²καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου
³αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν
⁴εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας
⁵ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω] ιωσηφ τω υιω αυτου
⁶ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ως εκτη
⁷ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν
⁸οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν
⁹λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις γυναικος σαμαριτιδος ουσης [ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαριταις]
¹⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων
¹¹λεγει αυτω κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων
¹²μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου
¹³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν
¹⁴ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον
¹⁵λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχωμαι ενθαδε αντλειν
¹⁶λεγει αυτη υπαγε φωνησον σου τον ανδρα και ελθε ενθαδε
¹⁷απεκριθη η γυνη και ειπεν [αυτω] ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω
¹⁸πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας
¹⁹λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ
²⁰οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσκυνειν δει
²¹λεγει αυτη ο ιησους πιστευε μοι γυναι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι
²²υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδате ημεις προσκυνουμεν ο οίδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν
²³αλλα ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον

²⁴πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν
²⁵λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσσιας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος
αναγγελει ημιν απαντα
²⁶λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι
²⁷και επι τουτω ηλθαν οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις
μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης
²⁸αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις
²⁹δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα α εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος
³⁰εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον
³¹εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε
³²ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε
³³ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν
³⁴λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψαντος με και
τελειωσω αυτου το εργον
³⁵ουχ υμεις λεγετε οτι επι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε
τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη
³⁶ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα ο σπειρων ομου
χαιρη και ο θεριζων
³⁷εν γαρ τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων
³⁸εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις
τον κοπον αυτων εισεληλυθατε
³⁹εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαριτων δια τον λογον
της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α εποιησα
⁴⁰ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν
εκει δυο ημερας
⁴¹και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου
⁴²τη τε γυναικι ελεγον [οτι] ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν
και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου
⁴³μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την γαλιλαιαν
⁴⁴αυτος γαρ ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει
⁴⁵οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες οσα
εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην
⁴⁶ηλθεν ουν παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις
βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καφαρναουμ
⁴⁷ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαίας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον
και ηρωτα ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον ημελλεν γαρ αποθνησκειν
⁴⁸ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε

⁴⁹λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου

⁵⁰λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη πιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ον ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο

⁵¹ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηντησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ζη

⁵²επυθετο ουν την ωραν παρ αυτων εν η κομψοτερον εσχεν ειπαν ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος

⁵³εγνω ουν ο πατηρ οτι εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους ο υιος σου ζη και πιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη

⁵⁴τουτο [δε] παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

Chapter 5

¹μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ιησους εις ιεροσολυμα
²εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθζαθα πεντε στοας εχουσα
³εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων
⁴
⁵ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα [και] οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia αυτου
⁶τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι
⁷απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει
⁸λεγει αυτω ο ιησους εγειρε αρων τον κραβαττον σου και περιπατει
⁹και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραβαττον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα
¹⁰ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον
¹¹ος δε απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραβαττον σου και περιπατει
¹²ηρωτησαν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων και περιπατει
¹³ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω
¹⁴μετα ταυτα ευρισκει αυτον [ο] ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον σοι τι γηνηται
¹⁵απηλθεν ο ανθρωπος και ειπεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη
¹⁶και δια τουτο εδιωκον οι ιουδαιοι τον ιησουν οτι ταυτα εποιει εν σαββατω
¹⁷ο δε απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι
¹⁸δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυνεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω
¹⁹απεκρινατο ουν [ο ιησους] και ελεγεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει
²⁰ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε
²¹ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει
²²ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω
²³ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον

²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωνην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωνην
²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν
²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωνην εν εαυτω ουτως και τω υιω εδωκεν ζωνην εχειν εν εαυτω
²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν
²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου
²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως
³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης
³² αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου
³³ υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια
³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε
³⁵ εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου
³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν
³⁷ και ο πεμψας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε
³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε
³⁹ εραυνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωνην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου
⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωνην εχητε
⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω
⁴² αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις
⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον λημψεσθε
⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου [θεου] ου ζητειτε
⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωυσης εις ον υμεις ηλπικατε
⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωυσει επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν

⁴⁷ εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖνου γραμμασὶν οὐ πιστεύετε πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε

Chapter 6

¹μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος
²ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς οτι εθεωρουν τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων
³απηλθεν δε εις το ορος ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου
⁴ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων
⁵επαρας ουν τους οφθαλμους ο ιησους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον
λεγει προς φιλιππον ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι
⁶τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν
⁷απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος
βραχυ λαβη
⁸λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου
⁹εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν
εις τοσουτους
¹⁰ειπεν ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω
ανεπεσαν ουν οι ανδρες τον αριθμον ως πεντακισχιλιοι
¹¹ελαβεν ουν τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις ομοιως
και εκ των οψαριων οσον ηθελον
¹²ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα
ινα μη τι αποληται
¹³συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των
κριθινων α επερисσευσαν τοις βεβρωκοσιν
¹⁴οι ουν ανθρωποι ιδοντες α εποιησεν σημεια ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης
ο ερχομενος εις τον κοσμον
¹⁵ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν βασιλεια
ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος
¹⁶ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν
¹⁷και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ και σκοτια ηδη
εγεγονει και ουπω εληλυθει προς αυτους ο ιησους
¹⁸η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο
¹⁹εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν
περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν
²⁰ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε
²¹ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην
υπηγον
²²τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην
εκει ει μη εν και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον αλλα
μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον

²³ αλλά ηλθεν πλοια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου
²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις καφαρναουμ ζητουντες τον ιησουν
²⁵ και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας
²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε
²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος
²⁸ ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου
²⁹ απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευητε εις ον απεστειλεν εκεινος
³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη
³¹ οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν
³² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσης εδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον
³³ ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω
³⁴ ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον
³⁵ ειπεν αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς εμε ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει πωποτε
³⁶ αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με] και ου πιστευετε
³⁷ παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω
³⁸ οτι καταβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με
³⁹ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα
⁴⁰ τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα
⁴¹ εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου
⁴² και ελεγον ουχι ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως νυν λεγει οτι εκ του ουρανου καταβηκα
⁴³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων
⁴⁴ ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα
⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε

⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα εωρακεν τις ει μη ο ων παρα [του] θεου ουτος εωρακεν τον πατερα
⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εχει ζωην αιωνιον
⁴⁸ εγω ειμι ο αρτος της ζωης
⁴⁹ οι πατερες υμων εφαγον εν τη ερημω το μαννα και απεθανον
⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη
⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου
ζησει εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν υπερ της του κοσμου
ζωης
⁵² εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την
σαρκα [αυτου] φαγειν
⁵³ ειπεν ουν αυτοις [ο] ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου
του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις
⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον καγω αναστησω
αυτον τη εσχατη ημερα
⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθης εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις
⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω
⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος
ζησει δι εμε
⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες και απεθανον ο
τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα
⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καφαρναουμ
⁶⁰ πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν σκληρος εστιν ο λογος ουτος τις
δυναται αυτου ακουειν
⁶¹ ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις
τουτο υμας σκανδαλιζει
⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον
⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λελαληκα
υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν
⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη
πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον
⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον
αυτω εκ του πατρος
⁶⁶ εκ τουτου πολλοι εκ των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου
περιεπατουν
⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν
⁶⁸ απεκριθη αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις
⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου

⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν

⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου ουτος γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτον εις εκ των δωδεκα

Chapter 7

¹και μετα ταυτα περιεπατει [ο] ιησους εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι
²ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια
³ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν [σου] τα εργα α ποιεις
⁴ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω
⁵ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου πιστευον εις αυτον
⁶λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος
⁷ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν
⁸υμεις αναβητε εις την εορτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται
⁹ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια
¹⁰ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην τοτε και αυτος ανεβη ου φανερωσ αλλα ως εν κρυπτω
¹¹οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος
¹²και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε] ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον
¹³ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων
¹⁴ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν
¹⁵εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως
¹⁶απεκριθη ουν αυτοις ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με
¹⁷εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω
¹⁸ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν
¹⁹ου μωυσης εδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι
²⁰απεκριθη ο οχλος δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι
²¹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε
²²δια τουτο μωυσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωυσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και [εν] σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον
²³ει περιτομην λαμβανει [ο] ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωυσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω

²⁴μη κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε
²⁵ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν ἱεροσολυμίτων οὐχ οὗτος ἐστὶν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτείνειν
²⁶καὶ ἰδε παρρησία λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἀρχόντες
ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ χριστός
²⁷ἀλλὰ τοῦτον οἰδαμεν ποθεν ἐστὶν ὁ δὲ χριστός ὅταν ἐρχῆται οὐδεὶς γινώσκει ποθεν ἐστὶν
²⁸ἐκράξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν [ὁ] ἰησοῦς καὶ λέγων καμὲ οἰδατε καὶ οἰδατε ποθεν
εἰμι καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐληλυθα ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πεμψάς με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε
²⁹ἐγὼ οἶδα αὐτὸν ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κακείνους με ἀπεστείλεν
³⁰ἐζητοῦν οὖν αὐτὸν πιάσαι καὶ οὐδεὶς ἐπεβάλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα ὅτι οὐπὼ ἐληλυθεὶ
ἡ ὥρα αὐτοῦ
³¹ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὁ χριστός ὅταν ἐλθῇ μὴ πλείονα
σημεῖα ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν
³²ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγυζόντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπεστείλαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτὸν
³³εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἐτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πεμψάντα με
³⁴ζητήσετε με καὶ οὐχ εὐρήσετε με καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν
³⁵εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἐαυτοὺς πού οὗτος μέλλει πορευεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν
αὐτὸν μὴ εἰς τὴν διασποράν τῶν ἐλλήνων μέλλει πορευεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας
³⁶τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν ζητήσετε με καὶ οὐχ εὐρήσετε με καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν
³⁷ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς εἰστήκει ὁ ἰησοῦς καὶ ἐκράξεν λέγων εἰ
τίς διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πίνετω
³⁸ὁ πιστευὼν εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρευσσοῦσιν ὕδατος
ζώντος
³⁹τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ὃ ἐμέλλον λαμβάνειν οἱ πιστευσάντες εἰς αὐτὸν
οὐπὼ γὰρ ἦν πνεῦμα ὅτι ἰησοῦς οὐπὼ ἐδόξασθη
⁴⁰ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον [ὅτι] οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ
προφήτης
⁴¹ἄλλοι ἔλεγον οὗτος ἐστὶν ὁ χριστός οἱ δὲ ἔλεγον μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χριστός
ἐρχεται
⁴²οὐχ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαυὶδ καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κωμῆς ὅπου ἦν δαυὶδ
ἐρχεται ὁ χριστός
⁴³σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτὸν
⁴⁴τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτὸν ἀλλ' οὐδεὶς ἐβάλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
⁴⁵ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοί δια
τί οὐκ ἠγάγετε αὐτὸν
⁴⁶ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ἀνθρώπος

⁴⁷ απεκριθησαν ουν [αυτοις] οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε

⁴⁸ μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

⁴⁹ αλλα ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επατατοι εισιν

⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων προς αυτον προτερον εις ων εξ αυτων

⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση πρωτον παρ αυτου και γνω τι ποιει

⁵² απεκριθησαν και ειπαν αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον και ιδε οτι εκ της γαλιλαιας προφητης ουκ εγειρεται

⁵³ [[και επορευθησαν εκαστος εις τον οικον αυτου

Chapter 8

- ¹ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων
²ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον [και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας
 εδιδασκεν αυτους]
³αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην και
 στησαντες αυτην εν μεσω
⁴λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη
⁵εν δε τω νομω [ημιν] μωυσης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις
⁶[τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου] ο δε ιησους κατω
 κυψας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην
⁷ως δε επεμενον ερωτωντες [αυτον] ανεκυψεν και ειπεν [αυτοις] ο αναμαρτητος υμων
 πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον
⁸και παλιν κατακυψας εγραφεν εις την γην
⁹οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη
 μονος και η γυνη εν μεσω ουσα
¹⁰ανακυψας δε ο ιησους ειπεν αυτη γυναι που εισιν ουδεις σε κατεκρινεν
¹¹η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου απο του νυν
 μηκετι αμαρτανε]]
¹²παλιν ουν αυτοις ελαλησεν [ο] ιησους λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων
 μοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
¹³ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης
¹⁴απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια
 μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η που υπαγω
¹⁵υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα
¹⁶και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθινή εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο
 πεμψας με [πατηρ]
¹⁷και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν
¹⁸εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ
¹⁹ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα
 μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου αν ηδειτε
²⁰ταυτα τα ρηματα ελαλησεν εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν
 αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου
²¹ειπεν ουν παλιν αυτοις εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε
 οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν
²²ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε
 ελθειν
²³και ελεγεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ τουτου του
 κοσμου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου

- ²⁴εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθάνεισθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐὰν γὰρ μὴ πιστευσήτε ὅτι ἐγώ εἰμι ἀποθάνεισθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν
- ²⁵ἐλέγον οὖν αὐτῷ συ τίς εἰ εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν
- ²⁶πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν ἀλλ' ὁ πεμψάς με ἀληθὴς ἐστὶν καὶ γὰρ ἡκούσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον
- ²⁷οὐκ ἐγνώσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἐλεγεν
- ²⁸εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τότε γνῶσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποίω οὐδὲν ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξεν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ
- ²⁹καὶ ὁ πεμψάς με μετ' ἐμοῦ ἐστὶν οὐκ ἀφῆκεν με μόνον ὅτι ἐγώ τα ἀρεστὰ αὐτῷ ποίω πάντοτε
- ³⁰ταῦτα αὐτοῦ λαλουντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν
- ³¹ἐλέγεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ
- ³²καὶ γνῶσεσθε τὴν ἀληθειάν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς
- ³³ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλευκάμεν πώποτε πῶς σύ λέγεις ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε
- ³⁴ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποίων τὴν ἁμαρτίαν δούλος ἐστὶν [τῆς ἁμαρτίας]
- ³⁵ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα
- ³⁶ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὧντως ἐλευθεροὶ ἐσέσθε
- ³⁷οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστέ ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν
- ³⁸ἐγώ εἰπα παρα τῷ πατρὶ λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἡκούσατε παρα τοῦ πατρὸς ποιεῖτε
- ³⁹ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶν λέγει αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστέ τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ποιεῖτε
- ⁴⁰νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀληθειάν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἡκούσα παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν
- ⁴¹ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπαν αὐτῷ ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννηθῆμεν ἐν ἑνὶ πατρὶ ἔχομεν τὸν θεόν
- ⁴²εἶπεν αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν ἠγαπάτε ἂν ἐμεῖ ἐγώ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἡκώ οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐληλυθὰ ἀλλ' ἐκεῖνος με ἀπεστείλεν
- ⁴³διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
- ⁴⁴ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετέ ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἑστήκεν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψευστὴς ἐστὶν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ
- ⁴⁵ἐγώ δὲ ὅτι τὴν ἀληθειάν λέγω οὐ πιστεύετε μοι
- ⁴⁶τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ ἀληθειάν λέγω διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι

- ⁴⁷ ὧν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστε
- ⁴⁸ ἀπεκριθῆσαν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ καλῶς λεγομέν ἡμεῖς ὅτι σαμαριτῆς εἰ σὺ καὶ δαίμονιον ἔχεις
- ⁴⁹ ἀπεκριθὲν ἰησοὺς ἐγὼ δαίμονιον οὐκ ἔχω ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με
- ⁵⁰ ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων
- ⁵¹ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα
- ⁵² εἶπον αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαίμονιον ἔχεις ἀβραάμ ἀπεθάνεν καὶ οἱ προφῆται καὶ σὺ λέγεις ἐὰν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γευσῇται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα
- ⁵³ μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ ὅστις ἀπεθάνεν καὶ οἱ προφῆται ἀπεθάνον τινὰ σεαυτὸν ποιεῖς
- ⁵⁴ ἀπεκριθὲν ἰησοὺς ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἑμαυτὸν ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστὶν ἐστὶν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστὶν
- ⁵⁵ καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν καὶ εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν ἐσομαι ὁμοίος ὑμῖν ψευστής ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ
- ⁵⁶ ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλίασατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδεν καὶ ἐχαρή
- ⁵⁷ εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν πεντηκόντα ἐτὴ οὕτω ἔχεις καὶ ἀβραάμ ἐωράκας
- ⁵⁸ εἶπεν αὐτοῖς ἰησοὺς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν ἀβραάμ γενεσθαι ἐγὼ εἰμι
- ⁵⁹ ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλῳσιν ἐπ' αὐτὸν ἰησοὺς δὲ ἐκρυβή καὶ ἐξηλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ

Chapter 9

- ¹και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης
²και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη
³απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω
⁴ημας δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι
⁵οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου
⁶ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεθηκεν αυτου τον πηλον επι τους οφθαλμους
⁷και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων
⁸οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτης ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων
⁹αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι ελεγον ουχι αλλα ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι
¹⁰ελεγον ουν αυτω πως [ουν] ηνεωχθησαν σου οι οφθαλμοι
¹¹απεκριθη εκεινος ο ανθρωπος ο λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι υπαγε εις τον σιλωαμ και νιψαι απελθων ουν και νιψαμενος ανεβλεψα
¹²και ειπαν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα
¹³αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον
¹⁴ην δε σαββατον εν η ημερα τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους
¹⁵παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω
¹⁶ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουκ εστιν ουτος παρα θεου ο ανθρωπος οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι [δε] ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις
¹⁷λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν τι συ λεγεις περι αυτου οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν
¹⁸ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος
¹⁹και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν βλεπει αρτι
²⁰απεκριθησαν ουν οι γονεις αυτου και ειπαν οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη

- ²¹ πως δε νυν βλέπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτον ερωτησατε ηλικιαν εχει αυτος περι εαυτου λαλησει
- ²² ταυτα ειπαν οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογηση χριστον αποσυναγωγος γενηται
- ²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν οτι ηλικιαν εχει αυτον επερωτησατε
- ²⁴ εφωνησαν ουν τον ανθρωπον εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω dos δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν
- ²⁵ απεκριθη ουν εκεινος ει αμαρτωλος εστιν ουκ οйда εν οйда οτι τυφλος ων αρτι βλέπω
- ²⁶ ειπον ουν αυτω τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους
- ²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι
- ²⁸ και ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ μαθητης ει εκεινου ημεις δε του μωυσεως εσμεν μαθηται
- ²⁹ ημεις οίδαμεν οτι μωυσει λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν
- ³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν τουτω γαρ το θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ηνοιξεν μου τους οφθαλμους
- ³¹ οίδαμεν οτι ο θεος αμαρτωλων ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει
- ³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου
- ³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν
- ³⁴ απεκριθησαν και ειπαν αυτω εν αμαρτιαις συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω
- ³⁵ ηκουσεν ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου
- ³⁶ απεκριθη εκεινος [και ειπεν] και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον
- ³⁷ ειπεν αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν
- ³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω
- ³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλέποντες βλέπωσιν και οι βλέποντες τυφλοι γενωνται
- ⁴⁰ ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι μετ αυτου οντες και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν
- ⁴¹ ειπεν αυτοις [ο] ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλέπομεν η αμαρτια υμων μενει

Chapter 10

- ¹αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων
αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης
- ²ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων
- ³τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα
φωνει κατ ονομα και εξαγει αυτα
- ⁴οταν τα ιδια παντα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει
οτι οιδασιν την φωνην αυτου
- ⁵αλλοτριω δε ου μη ακολουθησουσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των
αλλοτριων την φωνην
- ⁶ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει
αυτοις
- ⁷ειπεν ουν παλιν [ο] ιησους αμην αμην λεγω υμιν εγω ειμι η θυρα των προβατων
- ⁸παντες οσοι ηλθον προ εμου κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα
- ⁹εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και
νομην ευρησει
- ¹⁰ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν
και περισσον εχωσιν
- ¹¹εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων
- ¹²ο μισθωτος και ουκ ων ποιμην ου ουκ εστιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον
και αφιησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει
- ¹³οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων
- ¹⁴εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκουσιν με τα εμα
- ¹⁵καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ
των προβατων
- ¹⁶και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα δει με αγαγειν και της
φωνης μου ακουσουσιν και γενησονται μια ποιμνη εις ποιμην
- ¹⁷δια τουτο με ο πατηρ αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην
- ¹⁸ουδεις ηρεν αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην
και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου
- ¹⁹σχισμα παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους
- ²⁰ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε
- ²¹αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων
οφθαλμους ανοιξαι
- ²²εγενετο τοτε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις χειμων ην
- ²³και περιεπατει [ο] ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωνος

- ²⁴ ἐκυκλώσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπον ἡμῖν παρρησία
- ²⁵ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποίω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ
- ²⁶ ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν
- ²⁷ τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν καγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι
- ²⁸ καγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου
- ²⁹ ὁ πατὴρ μου ὁ δέδωκεν μοι πάντων μείζον ἐστὶν καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς
- ³⁰ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμέν
- ³¹ ἐβαστάσαν πάλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθασῶσιν αὐτὸν
- ³² ἀπεκριθὴ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ ἔργα ἐδείξα ὑμῖν καλὰ ἐκ τοῦ πατρὸς διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμε λιθαζέτε
- ³³ ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαζόμεν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν
- ³⁴ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς [ὁ] ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστὲ
- ³⁵ εἰ ἐκεῖνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γράφη
- ³⁶ ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπεστείλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι
- ³⁷ εἰ οὐ ποίω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι
- ³⁸ εἰ δὲ ποίω καὶ ἐμοὶ μὴ πιστευήτε τοῖς ἔργοις πιστεύετε ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν τῷ πατρὶ
- ³⁹ ἐζητοῦν [οὖν] αὐτὸν πάλιν πιάσαι καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν
- ⁴⁰ καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βάπτιζων καὶ ἐμένεν ἐκεῖ
- ⁴¹ καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθὴ ἦν
- ⁴² καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ

Chapter 11

¹ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης
²ην δε μαριαμ η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει
³απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει
⁴ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης
⁵ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον
⁶ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας
⁷επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν
⁸λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει
⁹απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα ωραι εισιν της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει
¹⁰εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω
¹¹ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον
¹²ειπαν ουν οι μαθηται αυτω κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται
¹³ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει
¹⁴τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν
¹⁵και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον
¹⁶ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου
¹⁷ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ημερας εχοντα εν τω μνημειω
¹⁸ην δε βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε
¹⁹πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την μαρθαν και μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου
²⁰η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαριαμ δε εν τω οικω εκαθεζετο
²¹ειπεν ουν η μαρθα προς ιησουν κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν ο αδελφος μου
²²και νυν οйда οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος
²³λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου
²⁴λεγει αυτω η μαρθα οйда οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα
²⁵ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται

²⁶ και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθानη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο
²⁷ λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον
 ερχομενος
²⁸ και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο
 διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε
²⁹ εκεινη δε ως ηκουσεν ηγερθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον
³⁰ ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην ετι εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω
 η μαρθα
³¹ οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την
 μαριαμ οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη δοξαντες οτι υπαγει εις το
 μνημειον ινα κλαυση εκει
³² η ουν μαριαμ ως ηλθεν οπου ην ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου προς τους ποδας
 λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος
³³ ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας
 ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον
³⁴ και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε
³⁵ εδακρυσεν ο ιησους
³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον
³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπαν ουκ εδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου
 ποιησαι ινα και ουτος μη αποθानη
³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και
 λιθος επεκειτο επ αυτω
³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος μαρθα κυριε
 ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν
⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη την δοξαν του θεου
⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω
 σοι οτι ηκουσας μου
⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα
 πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας
⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω
⁴⁴ εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου
 σουδαριω περιεδεδετο λεγει [ο] ιησους αυτοις λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν
⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαμ και θεασαμενοι ο εποιησεν
 επιστευσαν εις αυτον
⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν αυτοις α εποιησεν ιησους
⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος
 ο ανθρωπος πολλα ποιει σημεια

⁴⁸εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος

⁴⁹εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν

⁵⁰ουδε λογιζεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται

⁵¹τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους

⁵²και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν

⁵³απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον

⁵⁴ο ουν ιησους ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν μετα των μαθητων

⁵⁵ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους

⁵⁶εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην

⁵⁷δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολας ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

Chapter 12

- ¹ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους
- ²εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων συν αυτω
- ³η ουν μαριαμ λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας [του] ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου
- ⁴λεγει [δε] ιουδας ο ισκαριωτης εις των μαθητων αυτου ο μελλων αυτον παραδιδοναι
- ⁵δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις
- ⁶ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον εχων τα βαλλομενα εβασταζεν
- ⁷ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην ινα εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση αυτο
- ⁸τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε
- ⁹εγνω ουν ο οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων
- ¹⁰εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν
- ¹¹οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν
- ¹²τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα
- ¹³ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγαζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου και ο βασιλευς του ισραηλ
- ¹⁴ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον
- ¹⁵μη φοβου θυγατηρ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου
- ¹⁶ταυτα ουκ εγνωσαν αυτου οι μαθηται το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω
- ¹⁷εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
- ¹⁸δια τουτο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον
- ¹⁹οι ουν φαρισαιοι ειπαν προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν
- ²⁰ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
- ²¹ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
- ²²ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου
- ²³ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

- ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει
- ²⁵ ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην
- ²⁶ εαν εμοι τις διακονη εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ
- ²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην
- ²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω
- ²⁹ ο [ουν] οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν
- ³⁰ απεκριθη και ειπεν ιησους ου δι εμε η φωνη αυτη γεγονεν αλλα δι υμας
- ³¹ νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω
- ³² καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον
- ³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν
- ³⁴ απεκριθη ουν αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως λεγεις συ οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου
- ³⁵ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως εν υμιν εστιν περιπατειτε ως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει
- ³⁶ ως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων
- ³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον
- ³⁸ ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη
- ³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας
- ⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν και ιασομαι αυτους
- ⁴¹ ταυτα ειπεν ησαιας οτι ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου
- ⁴² ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται
- ⁴³ ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου
- ⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα εις τον πεμψαντα με
- ⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με
- ⁴⁶ εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη

⁴⁷ και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον

⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα

⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω

⁵⁰ και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν εγω λαλω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

Chapter 13

- ¹προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι ηλθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους
- ²και δειπνου γινομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ινα παραδοι αυτον ιουδας σιμωνος ισκαριωτης
- ³ειδως οτι παντα εδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει
- ⁴εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον
- ⁵ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος
- ⁶ερχεται ουν προς σιμονα πετρον λεγει αυτω κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας
- ⁷απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα
- ⁸λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιωνα απεκριθη ιησους αυτω εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου
- ⁹λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην
- ¹⁰λεγει αυτω ιησους ο λελουμενος ουκ εχει χρειαν [ει μη τους ποδας] νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες
- ¹¹ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντες καθαροι εστε
- ¹²οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου και ανεπεσεν παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν
- ¹³υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι γαρ
- ¹⁴ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας
- ¹⁵υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε
- ¹⁶αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον
- ¹⁷ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα
- ¹⁸ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου
- ¹⁹απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα πιστευητε οταν γενηται οτι εγω ειμι
- ²⁰αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με
- ²¹ταυτα ειπων ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με
- ²²εβλεπον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει
- ²³ην ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα [ο] ιησους

- ²⁴νευει ουν τουτω σιμων πετρος και λεγει αυτω ειπε τις εστιν περι ου λεγει
²⁵αναπεσων εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν
²⁶αποκρινεται ουν [ο] ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψω το ψωμιον και δωσω αυτω βαψας
ουν [το] ψωμιον λαμβανει και διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου
²⁷και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ιησους ο ποιεις
ποιησον ταχιον
²⁸τουτο [δε] ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω
²⁹τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας οτι λεγει αυτω ιησους αγορασον
ων χρειαυν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω
³⁰λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθυς ην δε νυξ
³¹οτε ουν εξηλθεν λεγει ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη
εν αυτω
³²και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτω και ευθυς δοξασει αυτον
³³τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου
εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι
³⁴εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις
αγαπατε αλληλους
³⁵εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις
³⁶λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι
μοι νυν ακολουθησαι ακολουθησεις δε υστερον
³⁷λεγει αυτω [ο] πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθειν αρτι την ψυχην μου υπερ
σου θησω
³⁸αποκρινεται ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ
φωνηση εως ου αρνηση με τρις

Chapter 14

- ¹μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε
²εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν
³και εαν πορευθω και ετοιμασω τοπον υμιν παλιν ερχομαι και παραλημψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε
⁴και οπου εγω υπαγω οιδατε την οδον
⁵λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οίδαμεν που υπαγεις πως οίδαμεν την οδον
⁶λεγει αυτω ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου
⁷ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου αν ηδειτε απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε
⁸λεγει αυτω φιλιππος κυριε δεixon ημιν τον πατερα και αρκει ημιν
⁹λεγει αυτω [ο] ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα πως συ λεγεις δεixon ημιν τον πατερα
¹⁰ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ εν εμοι μενων ποιει τα εργα αυτου
¹¹πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε
¹²αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα πορευομαι
¹³και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω
¹⁴εαν τι αιτησητε [με] εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω
¹⁵εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησετε
¹⁶καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα η μεθ υμων εις τον αιωνα
¹⁷το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει υμεις γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εστιν
¹⁸ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας
¹⁹ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε
²⁰εν εκεινη τη ημερα υμεις γνωσεσθε οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν
²¹ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου καγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον
²²λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω
²³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα

²⁴ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος

²⁵ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων

²⁶ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν εγω

²⁷ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

²⁸ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μειζων μου εστιν

²⁹και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε

³⁰ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν

³¹αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως εντολην εδωκεν μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

Chapter 15

- ¹εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν
- ²παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα καρπον πλειονα φερη
- ³ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν
- ⁴μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε
- ⁵εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν
- ⁶εαν μη τις μενη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται
- ⁷εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε και γενησεται υμιν
- ⁸εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησθε εμοι μαθηται
- ⁹καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω υμας ηγαπησα μεινατε εν τη αγαπη τη εμη
- ¹⁰εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω του πατρος τας εντολας τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη
- ¹¹ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη
- ¹²αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας
- ¹³μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου
- ¹⁴υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε ο εγω εντελλομαι υμιν
- ¹⁵ουκετι λεγω υμας δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν
- ¹⁶ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν
- ¹⁷ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους
- ¹⁸ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν
- ¹⁹ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος
- ²⁰μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν
- ²¹αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με
- ²²ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχουσιν νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων
- ²³ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει

²⁴εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν ἁμαρτιαν οὐκ εἶχον νῦν δε
καὶ ἐωρακάσιν καὶ μεμίσσηκάσιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου

²⁵ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν

²⁶ὅταν ἐλθῇ ὁ παρακλητὸς ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ

²⁷καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ

Chapter 16

- ¹ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε
- ²αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας [υμας] δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω
- ³και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε
- ⁴αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην
- ⁵νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις
- ⁶αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν
- ⁷αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ου μη ελθη προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας
- ⁸και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως
- ⁹περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε
- ¹⁰περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με
- ¹¹περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται
- ¹²ετι πολλα εχω υμιν λεγειν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι
- ¹³οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις την αληθειαν πασαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα ακουει λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν
- ¹⁴εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν
- ¹⁵παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν
- ¹⁶μικρον και ουκετι θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με
- ¹⁷ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι υπαγω προς τον πατερα
- ¹⁸ελεγον ουν τι εστιν τουτο ο λεγει μικρον ουκ οιδαμεν [τι λαλει]
- ¹⁹εγνω ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με
- ²⁰αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται
- ²¹η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον
- ²²και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αρει αφ υμων
- ²³και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν αν τι αιτησητε τον πατερα δωσει υμιν εν τω ονοματι μου
- ²⁴εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και λημψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη

²⁵ ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμiais λαλησω υμιν
αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν

²⁶ εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον
πατερα περι υμων

²⁷ αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα
του πατρος εξηλθον

²⁸ εξηλθον εκ του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και
πορευομαι προς τον πατερα

²⁹ λεγουσιν οι μαθηται αυτου ιδε νυν εν παρρησια λαλεις και παροιμian ουδεμian λεγεις

³⁰ νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν
οτι απο θεου εξηλθες

³¹ απεκριθη αυτοις ιησους αρτι πιστευετε

³² ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε
και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν

³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε
εγω νενικηκα τον κοσμον

Chapter 17

¹ταυτα ελαλησεν ιησους και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν
πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα ο υιος δοξαση σε
²καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζων
αιωνιον
³αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον
απεστειλας ιησουν χριστον
⁴εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω
⁵και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα
σοι
⁶εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν καμοι
αυτους εδωκας και τον λογον σου τετηρηκαν
⁷νυν εγνωκαν οτι παντα οσα εδωκας μοι παρα σου εισιν
⁸οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι
παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας
⁹εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν
¹⁰και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις
¹¹και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και αυτοι εν τω κοσμω εισιν καγω προς σε ερχομαι πατερ
αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις
¹²οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι και εφυλαξα
και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη
¹³νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην
πεπληρωμενην εν εαυτοις
¹⁴εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του
κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου
¹⁵ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου
¹⁶εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου
¹⁷αγιασον αυτους εν τη αληθεια ο λογος ο σος αληθεια εστιν
¹⁸καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον
¹⁹και υπερ αυτων [εγω] αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια
²⁰ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων
εις εμε
²¹ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατηρ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν ινα
ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας
²²καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν
²³εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ
με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας

²⁴πατηρ ο δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου

²⁵πατηρ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας

²⁶και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

Chapter 18

- ¹ταυτα ειπων ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου
- ²ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου
- ³ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και [εκ] των φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων
- ⁴ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις τινα ζητετε
- ⁵απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων
- ⁶ως ουν ειπεν αυτοις εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι
- ⁷παλιν ουν επηρωτησεν αυτους τινα ζητετε οι δε ειπαν ιησουν τον ναζωραιον
- ⁸απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητετε αφετε τουτους υπαγειν
- ⁹ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα
- ¹⁰σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλون και απεκοιφεν αυτου το ωταριον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος
- ¹¹ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο
- ¹²η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον
- ¹³και ηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου
- ¹⁴ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου
- ¹⁵ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως
- ¹⁶ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον
- ¹⁷λεγει ουν τω πετρω η παιδισκη η θυρωρος μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι
- ¹⁸ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος
- ¹⁹ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου
- ²⁰απεκριθη αυτω ιησους εγω παρρησια λελαληκα τω κοσμω εγω παντοτε εδίδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν
- ²¹τι με ερωτας ερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω

- ²² ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως των υπηρετων εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει
- ²³ απεκριθη αυτω ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις
- ²⁴ απεστειλεν ουν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα
- ²⁵ ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι
- ²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου
- ²⁷ παλιν ουν ηρνησατο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν
- ²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα
- ²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω προς αυτους και φησιν τινα κατηγοριαν φερετε του ανθρωπου τουτου
- ³⁰ απεκριθησαν και ειπαν αυτω ει μη ην ουτος κακον ποιων ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον
- ³¹ ειπεν ουν αυτοις πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα
- ³² ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν
- ³³ εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
- ³⁴ απεκριθη ιησους απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι ειπον σοι περι εμου
- ³⁵ απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας
- ³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται οι εμοι ηγωνιζοντο αν ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν
- ³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη [ο] ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης
- ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν ευρισκω εν αυτω αιτιαν
- ³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα απολυσω υμιν [εν] τω πασχα βουλεσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων
- ⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

Chapter 19

- ¹τότε οὖν ἐλάβεν ὁ πῖλατος τὸν ἰησοῦν καὶ ἐμαστιγώσεν
- ²καὶ οἱ στρατιῶται πλεξάντες στεφανὸν ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τὴ κεφαλὴ καὶ ἱματίον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν
- ³καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ραπισματα
- ⁴καὶ ἐξηλθεν παλιν ἐξω ὁ πῖλατος καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδε ἀγὼ ὑμῖν αὐτόν ἐξω ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ
- ⁵ἐξηλθεν οὖν [ὁ] ἰησοῦς ἐξω φορῶν τὸν ἀκανθινὸν στεφανὸν καὶ τὸ πορφυροῦν ἱματίον καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδου ὁ ἀνθρώπος
- ⁶ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἐκραυγασάν λέγοντες σταυρώσον σταυρώσον λέγει αὐτοῖς ὁ πῖλατος λαβέτε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν
- ⁷ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθάνειν ὅτι υἱὸν θεοῦ ἐαυτὸν ἐποίησεν
- ⁸ὅτε οὖν ἠκούσεν ὁ πῖλατος τοῦτον τὸν λόγον μάλλον ἐφοβήθη
- ⁹καὶ εἰσηλθὲν εἰς τὸ πραιτώριον παλιν καὶ λέγει τῷ ἰησοῦ ποθεν εἰ σὺ ὁ δε ἰησοῦς ἀποκρισὶν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
- ¹⁰λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πῖλατος ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι σὲ καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σὲ
- ¹¹ἀπεκριθὲ αὐτῷ ἰησοῦς οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἡν δεδομένον σοὶ ἀνῶθεν διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει
- ¹²ἐκ τούτου ὁ πῖλατος ἐζητεῖ ἀπολῦσαι αὐτόν οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἐκραυγασάν λέγοντες εἰς τὸν τοῦτον ἀπολύσεως οὐκ εἰ φίλος τοῦ καίσαρος παῖς ὁ βασιλεὺς ἐαυτὸν ποίων ἀντιλέγει τῷ καίσαρι
- ¹³ὁ οὖν πῖλατος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἠγάγεν ἐξω τὸν ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον λιθοστρωτὸν ἐβραϊστὶ δὲ γαββαθα
- ¹⁴ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα ὥρα ἦν ὡς ἑκτὴ καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν
- ¹⁵ἐκραυγασάν οὖν ἐκεῖνοι ἄρον ἄρον σταυρώσον αὐτόν λέγει αὐτοῖς ὁ πῖλατος τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω ἀπεκριθῆσαν οἱ ἀρχιερεῖς οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ καίσαρα
- ¹⁶τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ παρέλαβον οὖν τὸν ἰησοῦν
- ¹⁷καὶ βασταζὼν ἐαυτὸν τὸν σταυρὸν ἐξηλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον ὁ λέγεται ἐβραϊστὶ γολγοθα
- ¹⁸οὗ αὐτόν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἀλλοὺς δύο ἐντεύθεν καὶ ἐντεύθεν μέσον δὲ τὸν ἰησοῦν
- ¹⁹ἐγράψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ πῖλατος καὶ ἐθήκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἦν δὲ γεγραμμένον ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων

- ²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ρωμαιστι ελληνιστι
- ²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς των ιουδαιων ειμι
- ²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα
- ²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μέρος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου
- ²⁴ ειπαν ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν
- ²⁵ εισηστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη
- ²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι γυναι ιδε ο υιος σου
- ²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδε η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια
- ²⁸ μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι ηδη παντα τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω
- ²⁹ σκευος εκειτο οξους μεστον σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι
- ³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος [ο] ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα
- ³¹ οι ουν ιουδαιοι επει παρασκευη ην ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν
- ³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω
- ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη
- ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και εξηλθεν ευθυσ αιμα και υδωρ
- ³⁵ και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια και εκεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα και υμεις πιστευητε
- ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσπου ου συντριβησεται αυτου
- ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν
- ³⁸ μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ απο αριμαθαιας ων μαθητης [του] ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου

³⁹ήλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον φερων ελιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον

⁴⁰ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν

⁴¹ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος

⁴²εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

Chapter 20

¹τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου
²τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον
³εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον
⁴ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον
⁵και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν
⁶ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα
⁷και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον
⁸τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
⁹ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι
¹⁰απηλθον ουν παλιν προς αυτους οι μαθηται
¹¹μαρια δε εισηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον
¹²και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου
¹³και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον
¹⁴ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν
¹⁵λεγει αυτη ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω
¹⁶λεγει αυτη ιησους μαριαμ στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραιοι ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε
¹⁷λεγει αυτη ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων
¹⁸ερχεται μαριαμ η μαγδαληνη αγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη
¹⁹ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

- ²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν και τας χειρας και την πλευραν αυτοις εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον
- ²¹ ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας
- ²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον
- ²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται
- ²⁴ θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ιησους
- ²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω
- ²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν
- ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος
- ²⁸ απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου
- ²⁹ λεγει αυτω [ο] ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες
- ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω
- ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

Chapter 21

¹μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως
²ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεдайου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο
³λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν
⁴πρωιας δε ηδη γινομενης εστη ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν
⁵λεγει ουν αυτοις ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου
⁶ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων
⁷λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν
⁸οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων
⁹ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον
¹⁰λεγει αυτοις [ο] ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν
¹¹ανεβη ουν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσoutων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον
¹²λεγει αυτοις [ο] ιησους δευτε αριστησατε ουδεις ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν
¹³ερχεται ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως
¹⁴τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων
¹⁵οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωαννου αγαπας με πλεον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου
¹⁶λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατια μου
¹⁷λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωαννου φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε παντα συ οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ιησους βοσκε τα προβατια μου
¹⁸αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπαταις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος ζωσει σε και οισει οπου ου θελεις
¹⁹τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι

²⁰επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στήθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε

²¹τουτον ουν ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι

²²λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ μοι ακολουθει

²³εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει ουκ ειπεν δε αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε

²⁴ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και ο γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν

²⁵εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδ αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησειν τα γραφομενα βιβλια

Acts

Chapter 1

- ¹τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ιησους ποιειν τε και διδασκειν
- ²αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη
- ³οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου
- ⁴και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου
- ⁵οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας
- ⁶οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ
- ⁷ειπεν προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια
- ⁸αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης
- ⁹και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων
- ¹⁰και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθησεσι λευκαις
- ¹¹οι και ειπαν ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε βλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον
- ¹²τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον
- ¹³και οτε εισηλθον εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και μαθθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου
- ¹⁴ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ τη μητρι [του] ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου
- ¹⁵και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των αδελφων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι
- ¹⁶ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν
- ¹⁷οτι κατηριθμημενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

¹⁸ οὗτος μὲν οὖν ἐκτησατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενομένος ἐλακῆσεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ

¹⁹ καὶ γινώσκοντες ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ διαλεκτῇ αὐτῶν ἀκελδαμαχ τοῦτο ἐστὶν χωρίον αἵματος

²⁰ γεγραπταὶ γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν γεννηθῆτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἐρημὸς καὶ μὴ εἴστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος

²¹ δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ὡς εἰσηλθὲν καὶ ἐξηλθὲν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἰησοῦς

²² ἀρξαμένου ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν μαρτυρὰ τῆς ἀναστάσεώς αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενεσθαι ἓνα τούτων

²³ καὶ ἐστήσαν δύο ἰωσήφ τὸν καλούμενον βαρσαββαν ὃς ἐπεκλήθη ἰουστός καὶ μαθθίαν

²⁴ καὶ προσευξάμενοι εἶπαν σύ κυριε καρδιογνώστα πάντων ἀναδείξον ὃν ἐξελεξώ ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα

²⁵ λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἀφ' ἧς παρεβή ἰουδᾶς πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἰδίον

²⁶ καὶ ἐδώκαν κληροῦς αὐτοῖς καὶ ἐπέσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ μαθθίαν καὶ συγκατεψήφισθη μετὰ τῶν ἑνδεκά ἀποστόλων

Chapter 2

- ¹και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο
- ²και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι
- ³και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων
- ⁴και επλησθησαν παντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις
- ⁵ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον
- ⁶γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουσεν εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων
- ⁷εξιستانτο δε και εθαυμαζον λεγοντες ουχι ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι
- ⁸και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν
- ⁹παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν
- ¹⁰φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι
- ¹¹κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου
- ¹²εξιستانτο δε παντες και διηπορουντο αλλος προς αλλον λεγοντες τι θελει τουτο ειναι
- ¹³ετεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν
- ¹⁴σταθεις δε ο πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου
- ¹⁵ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας
- ¹⁶αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ
- ¹⁷και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται
- ¹⁸και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν
- ¹⁹και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου
- ²⁰ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη
- ²¹και εσται πας ος εαν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

²²άνδρες ισραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ τεράσιν καὶ σημεῖοις οἱς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν καθὼς αὐτοὶ οἰδατε

²³τούτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτὸν διὰ χειρὸς ἀνομῶν προσπηξάντες ἀνείλατε

²⁴ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ῥάβδους τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ

²⁵δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτὸν προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ πάντος ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ

²⁶διὰ τοῦτο ἠψφράνθη μου ἡ καρδιά καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου ἐτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι

²⁷ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν

²⁸ἐγνώρισας μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου

²⁹ἄνδρες ἀδελφοί ἐξόν εἶπεν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου δαυὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης

³⁰προφητῆς οὖν ὑπαρχῶν καὶ εἰδὼς ὅτι ὀρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ

³¹προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν

³²τούτον τὸν ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεὸς οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρεῖς

³³τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψώθητε τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τούτο ὁ ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε

³⁴οὐ γὰρ δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς λέγει δὲ αὐτὸς εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου καθοῦ ἐκ δεξιῶν μου

³⁵ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδῖον τῶν ποδῶν σου

³⁶ἀσφαλῶς οὖν γινώσκω πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεὸς τούτον τὸν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε

³⁷ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν εἶπον τε πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσωμεν ἄνδρες ἀδελφοί

³⁸πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς μετάνοησατε καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος

³⁹ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὁσους ἂν προσκαλεσθῇ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

⁴⁰ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτυράτο καὶ παρεκαλεῖ αὐτοὺς λέγων σωθῆτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολίας ταύτης

⁴¹οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι

⁴²ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τὴν διδασχὴν τῶν ἀποστόλων καὶ τὴν κοινωνίαν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς

⁴³ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος πολλὰ δὲ τεράτα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο

⁴⁴πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶχον ἀπαντὰ κοινὰ

⁴⁵καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξεῖς ἐπιπράσκον καὶ διεμερίζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν

⁴⁶καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελαμβάνον τροφῆς ἐν ἀγαλλίᾳ καὶ ἀφελότητι καρδίας

⁴⁷αἰνούντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν· ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό

Chapter 3

¹πετρος δε και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην
²και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν
 προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των
 εισπορευομενων εις το ιερον
³ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν
⁴ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας
⁵ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν
⁶ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω
 ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου περιπατει
⁷και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις
 αυτου και τα σφυδρα
⁸και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και
 αλλομενος και αιωνων τον θεον
⁹και ειδεν πας ο λαος αυτον περιπατουντα και αινουντα τον θεον
¹⁰επεγινωσκον δε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια
 πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω
¹¹κρατουντος δε αυτου τον πετρον και τον ιωαννην συνεδραμεν πας ο λαος προς αυτους
 επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι
¹²ιδων δε ο πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω
 η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον
¹³ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου
 ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου
 απολυειν
¹⁴υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν
¹⁵τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες
 εσμεν
¹⁶και τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα
 αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων
 υμων
¹⁷και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων
¹⁸ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων παθειν τον χριστον
 αυτου επληρωσεν ουτως
¹⁹μετανοησατε ουν και επιστρεψατε προς το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτίας [3 20] οπως
 αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου
²⁰και αποστείλῃ τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν
²¹ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος
 δια στοματος των αγιων απ αιωνος αυτου προφητων

²²μωυσης μεν ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος εκ των αδελφων υμων
ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας

²³εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του
λαου

²⁴και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν
τας ημερας ταυτας

²⁵υμεις εστε οι υιοι των προφητων και της διαθηκης ης ο θεος διεθετο προς τους πατερας
υμων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της
γης

²⁶υμιν πρωτον αναστησας ο θεος τον παιδα αυτου απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν
τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων [υμων]

Chapter 4

- ¹λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι αρχιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι
- ²διαπονουμενοι δια το διδασkein αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων
- ³και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη
- ⁴πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη αριθμος των ανδρων ως χιλιαδες πεντε
- ⁵εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις εν ιερουσαλημ
- ⁶και αννας ο αρχιερευς και καιαφας και ιωαννης και αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου
- ⁷και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις
- ⁸τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι
- ⁹ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται
- ¹⁰γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης
- ¹¹ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας
- ¹²και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας
- ¹³θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν
- ¹⁴τον τε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν
- ¹⁵κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους
- ¹⁶λεγοντες τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνεισθαι
- ¹⁷αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων
- ¹⁸και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασkein επι τω ονοματι [του] ιησου
- ¹⁹ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες ειπον προς αυτους ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε
- ²⁰ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν μη λαλειν

- ²¹οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι
- ²²ετων γαρ ην πλειονων τεσσερακοντα ο ανθρωπος εφ ον γεγονει το σημειον τουτο της ιασεως
- ²³απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν
- ²⁴οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν δεσποτα συ ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις
- ²⁵ο του πατρος ημων δια πνευματος αγιου στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινατι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα
- ²⁶παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου
- ²⁷συνηχθησαν γαρ επ αληθειας εν τη πολει ταυτη επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ
- ²⁸ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη προωρισεν γενεσθαι
- ²⁹και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου
- ³⁰εν τω την χειρα εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου
- ³¹και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες του αγιου πνευματος και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας
- ³²του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις παντα κοινα
- ³³και δυναμει μεγαλη απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι του κυριου ιησου της αναστασεως χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους
- ³⁴ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων
- ³⁵και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν
- ³⁶ιωσηφ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυριος τω γενει
- ³⁷υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

Chapter 5

¹ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα
²και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυις και της γυναικος και ενεγκας μερος τι παρα
τους ποδας των αποστολων εθηκεν
³ειπεν δε ο πετρος ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το
πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου
⁴ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου
το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω
⁵ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι
παντας τους ακουοντας
⁶ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν
⁷εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν
⁸απεκριθη δε προς αυτην πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι
τοσουτου
⁹ο δε πετρος προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες
των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε
¹⁰επεσεν δε παραχρημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι
ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης
¹¹και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα
¹²δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω και ησαν
ομοθυμαδον παντες εν τη στοα σολομωντος
¹³των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος
¹⁴μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων
¹⁵ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινاريων και
κραβαττων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιασει τινι αυτων
¹⁶συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και
οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες
¹⁷αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων
επλησθησαν ζηλου
¹⁸και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια
¹⁹αγγελος δε κυριου δια νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν
²⁰πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης
²¹ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε
ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των
υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους
²²οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε
απηγγειλαν

²³λεγοντες οτι το δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

²⁴ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο

²⁵παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

²⁶τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον μη λιθασθωσιν

²⁷αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς

²⁸λεγων παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασkein επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

²⁹αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις

³⁰ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

³¹τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου [του] δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

³²και ημεις εσμεν μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

³³οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλοντο ανελιν αυτους

³⁴αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι

³⁵ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

³⁶προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκλιθη ανδρων αριθμος ως τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν

³⁷μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

³⁸και [τα] νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται

³⁹ει δε εκ θεου εστιν ου δυνησεσθε καταλυσαι αυτους μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

⁴⁰επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν

⁴¹οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι κατηξιωθησαν υπερ του ονοματος ατιμασθηναι

⁴²πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον χριστον ιησουν

Chapter 6

¹ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γόγγυσμος τῶν ἐλληνιστῶν πρὸς τοὺς ἐβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν

²προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπεζαῖς

³ἐπισκεψάσθε δὲ ἀδελφοί ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμενους ἑπτὰ πληρεῖς πνεύματος καὶ σοφίας οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης

⁴ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν

⁵καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον πάντος τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο στεφάνον ἀνδρὰ πληρὴ πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου καὶ φιλιππον καὶ προχόρον καὶ νικάνορα καὶ τιμόνα καὶ παρμενᾶν καὶ νικολαὸν προσηλύτον ἀντιόχεια

⁶οὓς ἐστήσαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας

⁷καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠϋξάνεν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν ἱερουσαλὴμ σφοδρὰ πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει

⁸στεφάνος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως ποιεῖ τεράτα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ

⁹ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης λιβερτινῶν καὶ κυρηναίων καὶ ἀλεξάνδρων καὶ τῶν ἀπὸ κιλικίας καὶ ἀσίας συζητοῦντες τῷ στεφάνῳ

¹⁰καὶ οὐκ ἰσχύον ἀντιστηναὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει

¹¹τότε ὑπεβάλον ἀνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκοάμεν αὐτοῦ λαλούντος ῥήματα βλασφημία εἰς μωσὴν καὶ τὸν θεόν

¹²συνεκίνησαν τε τὸν λαόν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον

¹³ἐστήσαν τε μαρτυρὰς ψευδεῖς λέγοντας ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τοποῦ τοῦ ἁγίου [τουτοῦ] καὶ τοῦ νόμου

¹⁴ἀκηκοάμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρεδώκεν ἡμῖν μωσῆς

¹⁵καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθέζομενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει πρόσωπον ἀγγέλου

Chapter 7

- ¹εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει
- ²ὁ δὲ εἶπεν ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε ὁ θεὸς τῆς δοξῆς ὡφθὴ τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρρὰν
- ³καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἀν σοὶ δεῖξω
- ⁴τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς χαλδαιῶν κατῴκησεν ἐν χαρρὰν κακεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε
- ⁵καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδὸς καὶ ἐπηγγειλάτο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατασχέσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου
- ⁶ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἐστὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ παροικὸν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἐτὶ τετρακοσίᾳ
- ⁷καὶ τὸ ἔθνος ὡς εἰς δουλεύουσιν κρίνω ἐγὼ ὁ θεὸς εἶπεν καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ
- ⁸καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν ἰσαάκ καὶ περιετέμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ καὶ ἰσαάκ τὸν ἰακώβ καὶ ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριαρχὰς
- ⁹καὶ οἱ πατριαρχαὶ ζήλωσαντες τὸν ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς αἴγυπτον καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ
- ¹⁰καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πάσων τῶν θλιψέων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαραῶ βασιλέως αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ
- ¹¹ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν αἴγυπτον καὶ χαναν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ ἠυρίσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν
- ¹²ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σιτία ἐν αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον
- ¹³καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐγνωρίσθη ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ φαραῶ τὸ γένος ἰωσήφ
- ¹⁴ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ μετεκαλέσατο ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγενεῖαν ἐν ψυχαῖς ἐβδομηκόντα πεντε
- ¹⁵κατέβη δὲ ἰακώβ [εἰς αἴγυπτον] καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
- ¹⁶καὶ μετετέθησαν εἰς συχέμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνηματί ὡς ὠνήσατο ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμῶρ ἐν συχέμ
- ¹⁷καθὼς δὲ ἡγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν αἴγυπτῳ
- ¹⁸ἀχρὶς οὐ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' αἴγυπτον ὃς οὐκ ᾔδει τὸν ἰωσήφ
- ¹⁹οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκακώσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἐκθετὰ αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι
- ²⁰ἐν ᾧ καιρῷ ἐγέννηθη μωσῆς καὶ ἦν ἀστείος τῷ θεῷ ὃς ἀνέτραφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς

²¹εκτεθέντος δε αὐτοῦ ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ φαραῶ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν

²²καὶ ἐπαιδεύθη μωϋσῆς πασῇ σοφίᾳ αἰγυπτίων ἣν δὲ δυνατός ἐν λόγοις καὶ ἐργοῖς αὐτοῦ

²³ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρεσκακονταετῆς χρόνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκεψάσθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ

²⁴καὶ ἰδὼν τίνα ἀδικουμένον ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδικήσιν τῷ καταπονομένῳ πατάξας τὸν αἰγύπτιον

²⁵ἐνομίζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς οἱ δὲ οὐ συνήκαν

²⁶τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνηλλάσσειν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ἵνα τι ἀδικεῖτε ἀλλήλους

²⁷ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν

²⁸μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες ἐχθρὸς τὸν αἰγύπτιον

²⁹ἐφυγὼν δὲ μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο παροίκος ἐν γῇ μαδιαμ οὐ ἐγεννήσεν υἱοὺς δύο

³⁰καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρεσκακοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρημῷ τοῦ ὄρους σινᾶ ἀγγέλους ἐν φλογὶ πυρὸς βᾶτου

³¹ὁ δὲ μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ ὄραμα προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου

³²ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ ἐντρομος δὲ γενομένος μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι

³³εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λύσον τὸ ὑποδήμα τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ὃ ἐστήκας γῆ ἁγία ἐστίν

³⁴ἰδὼν εἰδὼν τὴν κακώσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξέλεσθαι αὐτοὺς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε εἰς αἰγύπτον

³⁵τούτον τὸν μωϋσὴν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν τούτον ὁ θεὸς καὶ ἀρχόντα καὶ λυτρωτὴν ἀπεστάλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βᾶτῳ

³⁶οὗτος ἐξηγάγεν αὐτοὺς ποιήσας τεράτα καὶ σημεῖα ἐν τῇ αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐτὶ τεσσαρεσκακοντα

³⁷οὗτος ἐστὶν ὁ μωϋσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμεῖ

³⁸οὗτος ἐστὶν ὁ γενομένος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρημῷ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλούντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ὑμῖν

³⁹ὃ οὐκ ἠθέλησαν υπηκοοὶ γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς αἰγύπτον

⁴⁰ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω
⁴¹και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων
⁴²εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ
⁴³και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου ρομφα τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος
⁴⁴η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωυση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει
⁴⁵ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ
⁴⁶ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ
⁴⁷σολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον
⁴⁸αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει
⁴⁹ο ουρανος μοι θρονος και η γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου
⁵⁰ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα
⁵¹σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιας και τοις ωσιν υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις
⁵²τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε
⁵³οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε
⁵⁴ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον
⁵⁵υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου
⁵⁶και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους διηνοιγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου
⁵⁷κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον
⁵⁸και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου
⁵⁹και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου
⁶⁰θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν και τουτο ειπων εκοιμηθη

Chapter 8

¹σαυλος δε ην συνευδοκων τη ανααιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος
μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες [δε] διεσπαρησαν κατα τας χωρας
της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων
²συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν κοπετον μεγαν επ αυτω
³σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας
και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην
⁴οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον
⁵φιλιππος δε κατελθων εις την πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον
⁶προσειchon δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν
αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει
⁷πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο πολλοι
δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν
⁸εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη
⁹ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της
σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν
¹⁰ω προσειchon παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου
η καλουμενη μεγαλη
¹¹προσειchon δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους
¹²οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του
ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες
¹³ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων
τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο
¹⁴ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του
θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην
¹⁵οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον
¹⁶ουδεπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το
ονομα του κυριου ιησου
¹⁷τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον
¹⁸ιδων δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα
προσηνεγκεν αυτοις χρηματα
¹⁹λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα
αγιον
²⁰πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν
του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι
²¹ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια
εναντι του θεου

²²μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του κυριου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου
²³εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα
²⁴αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε
²⁵οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον εις ιεροσολυμα πολλας τε κωμας των σαμαριτων ευηγγελιζοντο
²⁶αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος
²⁷και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης [ος] εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ
²⁸ην δε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν
²⁹ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω
³⁰προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις
³¹ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω
³²η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου
³³εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου
³⁴αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος
³⁵ανοixας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν
³⁶ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι
³⁷
³⁸και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον
³⁹οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων
⁴⁰φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

Chapter 9

¹ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει
²ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ
³εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω εξαιφνης τε αυτον περιηστραψεν φως εκ του ουρανου
⁴και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις
⁵ειπεν δε τις ει κυριε ο δε εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις
⁶αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν
⁷οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες
⁸ηγερθη δε σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν χειραγωγοντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον
⁹και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν
¹⁰ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο κυριος ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε
¹¹ο δε κυριος προς αυτον αναστα πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται
¹²και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη
¹³απεκριθη δε ανανιας κυριε ηκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν ιερουσαλημ
¹⁴και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου
¹⁵ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον [των] εθνων τε και βασιλεων υιων τε ισραηλ
¹⁶εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν
¹⁷απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου
¹⁸και ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ως λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη
¹⁹και λαβων τροφην ενισχυθη εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας
²⁰και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου
²¹εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις

- ²²σαυλος δε μαλλον ενεδυναμouto και συνεχυνnen ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος
- ²³ως δε πληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον
- ²⁴εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν
- ²⁵λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους καθηκαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι
- ²⁶παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης
- ²⁷βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι ιησου
- ²⁸και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις ιερουσαλημ παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου
- ²⁹ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν ανελιν αυτον
- ³⁰επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον
- ³¹η μεν ουν εκκλησια καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν ειρηνην οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος πληθυνετο
- ³²εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα
- ³³ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κρηββατου ος ην παραλελυμενος
- ³⁴και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη
- ³⁵και ειδαν αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα και τον σαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον
- ³⁶εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης εργων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει
- ³⁷εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε εθηκαν εν υπερωω
- ³⁸εγγυς δε ουσης λυδδας τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησης διελθειν εως ημων
- ³⁹αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας

⁴⁰εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

⁴¹δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν

⁴²γνωστον δε εγενετο καθ ολης ιοππης και επιστευσαν πολλοι επι τον κυριον

⁴³εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

Chapter 10

¹ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης
²ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος
³ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε
⁴ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου
⁵και νυν πεμψον ανδρας εις ιοππην και μεταπεμψαι σιμωνα τινα ος επικαλειται πετρος
⁶ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν
⁷ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω
⁸και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την ιοππην
⁹τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην
¹⁰εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις
¹¹και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης
¹²εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου
¹³και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε
¹⁴ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον
¹⁵και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου
¹⁶τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον
¹⁷ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα
¹⁸και φωνησαντες επυθοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται
¹⁹του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν το πνευμα ιδου ανδρες δυο ζητουντες σε
²⁰αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι εγω απεσταλκα αυτους
²¹καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε
²²οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

²³εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω

²⁴τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους

²⁵ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν

²⁶ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και εγω αυτος ανθρωπος ειμι

²⁷και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους

²⁸εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

²⁹διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με

³⁰και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

³¹και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

³²πεμφον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν

³³εξαυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου

³⁴ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος

³⁵αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν

³⁶τον λογον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος

³⁷υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης

³⁸ιησουν τον απο ναζαρεθ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος δηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου

³⁹και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και ιερουσαλημον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου

⁴⁰τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

⁴¹ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων

⁴²και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων

⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον

⁴⁴ ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον

⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οι συνηλθαν τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του πνευματος του αγιου εκκεχυται

⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη πετρος

⁴⁷ μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον ως και ημεις

⁴⁸ προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

Chapter 11

¹ἤκουσαν δὲ οἱ ἀποστολοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδεξάντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
²ὅτε δὲ ἀνέβη πέτρος εἰς ἱερουσαλὴμ διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς
³λέγοντες ὅτι εἰσηλθεν πρὸς ἀνδρὰς ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνεφάγεν αὐτοῖς
⁴ἀρξάμενος δὲ πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθέξης λέγων
⁵ἐγὼ ἡμῖν ἐν πόλει ἰοππὴ προσευχομένος καὶ εἶδον ἐν ἑκστάσει ὄραμα καταβαίνον σκευὸς τι ὡς ὄθονην μεγάλην τεσσαρσὶν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἦλθεν ἀχρις ἐμοῦ
⁶εἰς ἣν ἀτενίσας κατενοοῦν καὶ εἶδον τὰ τετραποδὰ τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ
⁷ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι ἀνάστας πέτρε θύσον καὶ φάγε
⁸εἶπον δὲ μηδαμῶς κυριε ὅτι κοινὸν ἡ ἀκαθάρτον οὐδεπότε εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα μου
⁹ἀπεκριθὲ δὲ ἐκ δευτέρου φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοινου
¹⁰τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς καὶ ἀνεσπασθὴ πάλιν ἀπάντα εἰς τὸν οὐρανὸν
¹¹καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπεστήσαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἡμεῖν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ καισαρείας πρὸς με
¹²εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μὴδὲν διακρίναντα ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφῶν οὗτοι καὶ εἰσηλθόμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός
¹³ἀπηγγείλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἀγγέλων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα ἀποστείλον εἰς ἰοππὴν καὶ μεταπεμψά σιμῶνα τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον
¹⁴ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου
¹⁵ἐν δὲ τῷ ἀρξασθαι με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ
¹⁶ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν ἰωάννης μὲν ἐβαπτίσεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ
¹⁷εἰ οὖν τὴν ἰσὴν δῶρεαν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστευσάσιν ἐπὶ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν ἐγὼ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν
¹⁸ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσυχάσαν καὶ ἐδοξάσαν τὸν θεόν λέγοντες ἀρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν
¹⁹οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλιψέως τῆς γενομένης ἐπὶ στεφάνῳ διηλθον εἰς φοινίκης καὶ κυπρου καὶ ἀντιοχείας μὴδὲν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον ἰουδαίοις
²⁰ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κυπριοὶ καὶ κυρηναῖοι οἵτινες ἐλθόντες εἰς ἀντιοχείαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς ἑλληνίστας εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον ἰησοῦν
²¹καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστευσας ἐπεστρέψεν ἐπὶ τὸν κύριον
²²ἤκουσθ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὐσῆς ἐν ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπεστείλαν βάρναβαν εἰς ἀντιοχείας
²³ὃς παραγενομένος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχαρῇ καὶ παρεκάλει πάντας τὴν προθεσὴν τῆς καρδίας προσμενεῖν [ἐν] τῷ κυρίῳ

²⁴ ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πληρὸς πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ

²⁵ ἐξήλθεν δὲ εἰς ταρσὸν ἀναζητῆσαι σαῦλον

²⁶ καὶ εὐρὼν ἡγάγεν εἰς ἀντιόχειαν ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν χρηματίζειν τε πρῶτως ἐν ἀντιόχειᾳ τοὺς μαθητὰς χριστιανούς

²⁷ ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ ἱεροσολύμων προφῆται εἰς ἀντιόχειαν

²⁸ ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι ἀγαβὸς ἐσημαίνειν διὰ τοῦ πνεύματος λίμον μέγαλην μέλλειν ἐσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἣτις ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου

²⁹ τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τὶς ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πεμψαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς

³⁰ ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς βάρναβα καὶ σαύλου

Chapter 12

- ¹κατ'εκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπεβάλεν ἡρῳδῆς ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
- ²ἀνείλεν δὲ ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν ἰωάννου μαχαιρῇ
- ³ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶν τοῖς ἰουδαίοις προσεθετο συλλαβεῖν καὶ πέτρον ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων
- ⁴ὃν καὶ πιάσας ἐθετο εἰς φυλακὴν παραδούς τεσσαρσὶν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν βουλομένος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ
- ⁵ὁ μὲν οὖν πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἣν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ
- ⁶ὅτε δὲ ἡμέλλεν προσάγαγεῖν αὐτὸν ὁ ἡρῳδῆς τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἣν ὁ πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλυσέσιν δυσὶν φυλάκες τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν
- ⁷καὶ ἰδὼς ἀγγέλους κυρίου ἐπεστῆ καὶ φῶς ἐλάμψεν ἐν τῷ οἰκηματί πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ πέτρου ἠγείρεν αὐτὸν λέγων ἀνάστα ἐν τάχει καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλυσεῖς ἐκ τῶν χειρῶν
- ⁸εἶπεν δὲ ὁ ἀγγέλους πρὸς αὐτὸν ζῶσαι καὶ υποδῆσαι τὰ σάνδαλια σου ἐποίησεν δὲ οὕτως καὶ λέγει αὐτῷ περιβαλὼν τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθεῖ μοι
- ⁹καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινομένον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἐδοκεῖ δὲ ὁραμα βλεπεῖν
- ¹⁰διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν πυλὴν τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίγη αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρυμὴν μίαν καὶ εὐθεὶς ἀπεστῆ ὁ ἀγγέλους ἀπ' αὐτοῦ
- ¹¹καὶ ὁ πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενομένος εἶπεν νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπεστείλεν ὁ κύριος τὸν ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο με ἐκ χειρὸς ἡρῳδοῦ καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων
- ¹²συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς μαρίας τῆς μητρὸς ἰωάννου τοῦ ἐπικαλούμενου μαρκοῦ οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχομένοι
- ¹³κρουσάντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσηλθὲν παιδίσκῃ ὑπακούσαι ὀνοματί ροδῇ
- ¹⁴καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ πέτρου ἀπὸ τῆς χάρας οὐκ ἠνοίξεν τὸν πυλῶνα εἰσδραμούσα δὲ ἀπηγγείλεν εἶσθαι τὸν πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος
- ¹⁵οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν μαινὴ ἡ δὲ δισχυρίζετο οὕτως εἶναι οἱ δὲ ἐλέγον ὁ ἀγγέλους ἐστὶν αὐτοῦ
- ¹⁶ὁ δὲ πέτρος ἐπεμένεν κρουῶν ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξεστήσαν
- ¹⁷κατασεισάσας δὲ αὐτοῖς τὴν χεῖρι σιγὰν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξηγάγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπεν τε ἀπαγγείλατε ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον

- ¹⁸γενομένης δε ἡμέρας ἦν ταραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις· τί ἄρα ὁ πέτρος ἐγένετο
¹⁹ἡρώδης δε ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρὼν ἀνακρίνας τοὺς φυλακάς ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι
καὶ κατελθὼν ἀπο τῆς ἰουδαίας εἰς καίσαρειαν διέτριβεν
²⁰ἦν δὲ θυμομαχῶν τυριοῖς καὶ σιδωνίοις ὁμοθυμαδὸν δε παρήσαν πρὸς αὐτὸν καὶ πείσαντες
βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτωνοῦ τοῦ βασιλέως ἤτουντο εἰρηνὴν διὰ τὸ τρεφεσθαι αὐτῶν
τὴν χώραν ἀπο τῆς βασιλικῆς
²¹τακτὴ δὲ ἡμέρα [ο] ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος
ἐδημηγορεῖ πρὸς αὐτοὺς
²²ὁ δὲ δῆμος ἐπεφωνεῖ θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου
²³παραχρημα δὲ ἐπατάξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ
καὶ γενομένος σκωληκοβρωτὸς ἐξεψύξεν
²⁴ὁ δὲ λόγος τοῦ κυρίου ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο
²⁵βάρναβας δὲ καὶ σαυλὸς ὑπεστρεψάν εἰς ἱερουσαλὴμ πληρωσάντες τὴν διακονίαν
συμπαραλαβόντες ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα μαρκόν

Chapter 13

¹ἦσαν δὲ ἐν ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὐσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδασκαλοὶ ὁ τε βάρναβας καὶ σύμεων ὁ καλούμενος νίγερ καὶ λουκίος ὁ κυρηναῖος μανᾶν τε ἠρωδοῦ τοῦ τετραάρχου συντροφος καὶ σαυλός

²λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀφορίσατε ἡμεῖς τὸν βάρναβαν καὶ σαυλὸν εἰς τὸ ἔργον ὁ προσκεκλημαὶ αὐτοὺς

³τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν

⁴αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατήλθον εἰς σέλευκειαν ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς κύπρον

⁵καὶ γενομένοι ἐν σαλαμῖνι κατηγγέλλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων εἶχον δὲ καὶ ἰωάννην ὑπηρέτην

⁶διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νήσον ἀχρι παφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ὠνομάζοντα βαρισησοῦς

⁷ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπατῶι σεργίῳ παύλῳ ἀνδρὶ συνετῷ οὗτος προσκαλεσάμενος βάρναβαν καὶ σαυλὸν ἐπέζητησεν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ

⁸ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς ἑλύμας ὁ μάγος οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητῶν διαστρεψαὶ τὸν ἀνθυπατὸν ἀπὸ τῆς πίστεως

⁹σαυλὸς δὲ ὁ καὶ παῦλος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν

¹⁰εἶπεν ὦ πλήρης παντός δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας υἱὲ διαβόλου ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης οὐ παύσῃ διαστρεφὼν τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου τὰς εὐθείας

¹¹καὶ νῦν ἴδου χεὶρ κυρίου ἐπὶ σὲ καὶ ἐσὶ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἀχρι καιροῦ παραχρημὰ δὲ ἐπέσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκοτὸς καὶ περιάγων ἐζητεῖ χειραγωγούς

¹²τότε ἰδὼν ὁ ἀνθυπατὸς τὸ γεγονός ἐπίστευσεν ἐκπληρῶμενος ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ τοῦ κυρίου

¹³ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς παφου οἱ περὶ παυλὸν ἦλθον εἰς περγὴν τῆς παμφυλίας ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπεστρεψεν εἰς ἱεροσόλυμα

¹⁴αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς περγῆς παρεγενοντο εἰς ἀντιοχείαν τὴν πισιδίαν καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκαθίσαν

¹⁵μετὰ δὲ τὴν ἀναγνῶσιν τοῦ νομοῦ καὶ τῶν προφητῶν ἀπεστείλαν οἱ ἀρχισυναγωγοὶ πρὸς αὐτοὺς λέγοντες ἄνδρες ἀδελφοί εἰ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν λεγέτε

¹⁶ἀναστὰς δὲ παῦλος καὶ κατασεισάς τὴν χεῖρ εἶπεν ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν ἀκούσατε

¹⁷ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξηγάγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς

¹⁸καὶ ὥς τεσσερακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρημῳ

¹⁹καθέλων ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ χανανὰν κατεκλήρονομήσεν τὴν γῆν αὐτῶν

²⁰ὥς ἑτεσὶν τετρακοσίοις καὶ πεντηκόντα καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς ἕως σαμουὴλ προφήτου

²¹κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κις ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσερακοντα
²²και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον δαυιδ αυτοις εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι [ανδρα] κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου
²³τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν
²⁴προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ
²⁵ως δε επληρου ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι εμε υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι
²⁶ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον ημιν ο λογος της σωτηριας ταυτης εξαπεσταλη
²⁷οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν
²⁸και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον
²⁹ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον
³⁰ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
³¹ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες [νυν] εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον
³²και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην [13 33] οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις ημων αναστησας ιησουν
³³ως και εν τω ψαλμω γεγραπται τω δευτερω υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε
³⁴οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα
³⁵διοτι και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν
³⁶δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν
³⁷ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν
³⁸γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται
³⁹και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν νομω μωυσεως δικαιωθηναι [13 39] εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται
⁴⁰βλεπετε ουν μη επελθη το ειρημενον εν τοις προφηταις
⁴¹ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν
⁴²εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα

⁴³λυθεις δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτους προσμενειν τη χαριτι του θεου

⁴⁴τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου

⁴⁵ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες

⁴⁶παρρησιασαμενοι τε ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη απωθειςθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη

⁴⁷ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης

⁴⁸ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του θεου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον

⁴⁹διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας

⁵⁰οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων

⁵¹οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ αυτους ηλθον εις ικονιον

⁵²οι τε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

Chapter 14

¹εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος
²οι δε απειθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων
³ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων
⁴εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις
⁵ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους
⁶συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον
⁷κακει ευαγγελιζομενοι ησαν
⁸και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου ος ουδεποτε περιεπατησεν
⁹ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι
¹⁰ειπεν μεγαλη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος και ηλατο και περιεπατει
¹¹οι τε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας
¹²εκαλουν τε τον βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου
¹³ο τε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν
¹⁴ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια εαυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες
¹⁵και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι θεον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις
¹⁶ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων
¹⁷καιτοι ουκ αμαρτυρον αυτον αφηκεν αγαθουργων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους επιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων
¹⁸και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις
¹⁹επηλθαν δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι
²⁰κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην

²¹ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και εις ικονιον και [εις] αντιοχειαν

²²επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου

²³χειροτονησαντες δε αυτοις κατ εκκλησιαν πρεσβυτερους προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν

²⁴και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις την παμφυλιαν

²⁵και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν

²⁶κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο πληρωσαν

²⁷παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως

²⁸διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

Chapter 15

¹και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτμηθητε τω εθει τω μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι
²γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου
³οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την τε φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις
⁴παραγενομενοι δε εις ιεροσολυμα παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων
⁵εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως
⁶συνηχθησαν τε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου
⁷πολλης δε ζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων εν υμιν εξελεξατο ο θεος δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι
⁸και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους το πνευμα το αγιον καθως και ημιν
⁹και ουθεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων
¹⁰νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι
¹¹αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι
¹²εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων
¹³μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου
¹⁴συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου
¹⁵και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται
¹⁶μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεστραμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην
¹⁷οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ποιων ταυτα
¹⁸γνωστα απ αιωνος
¹⁹διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον
²⁰αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και πνικτου και του αιματος
²¹μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος

- ²² τότε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις
- ²³ γραψαντες δια χειρος αυτων οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν
- ²⁴ επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων οις ου διεστείλαμεθα
- ²⁵ εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω
- ²⁶ ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου
- ²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτοις δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα
- ²⁸ εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες
- ²⁹ απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτων και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε
- ³⁰ οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην
- ³¹ αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει
- ³² ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν
- ³³ ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτους
- ³⁴
- ³⁵ παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου
- ³⁶ μετα δε τινας ημερας ειπεν προς βαρναβαν παυλος επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν
- ³⁷ βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον
- ³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβάνειν τουτον
- ³⁹ εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον
- ⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων
- ⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

Chapter 16

¹κατηντησεν δε και εις δερβην και εις λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος
²ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων
³τουτον ηβηλησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες οτι ελλην ο πατηρ αυτου υπηρχεν
⁴ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδosan αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις
⁵αι μεν ουν εκκλησiai εστερεουντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν
⁶διηλθον δε την φρυγιαν και γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια
⁷ελθοντες δε κατα την μυσιαν επειραζον εις την βιθυνιαν πορευθηναι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου
⁸παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα
⁹και οραμα δια νυκτος τω παυλω ωφθη ανηρ μακεδων τις ην εστως και παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν
¹⁰ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο θεος ευαγγελισασθαι αυτους
¹¹αναχθεντες ουν απο τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη δε επιουση εις νεαν πολιν
¹²κακειθεν εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας
¹³τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης παρα ποταμον ου ενομιζομεν προσευχην ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσaiς γυναιξιν
¹⁴και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θαυτειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο παυλου
¹⁵ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε και παρεβιασατο ημας
¹⁶εγενετο δε πορευομενων ημων εις την προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνα υπαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη
¹⁷αυτη κατακολουθουσα [τω] παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν υμιν οδον σωτηριας
¹⁸τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα
¹⁹ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας

²⁰ και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπαν ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες
²¹ και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν
²² και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν
²³ πολλας δε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους
²⁴ ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας ησφαλισατο αυτων εις το ξυλον
²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκροωντο δε αυτων οι δεσμιοι
²⁶ αφνω δε σεισμος εγενετο megas ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ηνεωχθησαν δε [παραχημα] αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη
²⁷ εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος την μαχαιραν ημελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους
²⁸ εφωνησεν δε παυλος μεγαλη φωνη λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε
²⁹ αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και σιλα
³⁰ και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω
³¹ οι δε ειπαν πιστευσον επι τον κυριον ιησουν και σωθησι συ και ο οικος σου
³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του θεου συν πασιν τοις εν τη οικια αυτου
³³ και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου απαντες παραχημα
³⁴ αναγαγων τε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκως τω θεω
³⁵ ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους
³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους προς τον παυλον οτι απεσταλκαν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη
³⁷ ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιοις υπαρχοντας εβαλαν εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν
³⁸ απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα εφοβηθησαν δε ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν
³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν απο της πολεως
⁴⁰ εξελθοντες δε απο της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες παρεκαλεσαν τους αδελφους και εξηλθαν

Chapter 17

¹διοδυσαντες δε την αμφιπολιν και την απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην συναγωγη των ιουδαιων
²κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων
³διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ο ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν
⁴και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και [τω] σιλα των τε σεβομενων ελληνων πληθος πολυ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι
⁵ζηλωσαντες δε οι ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων ανδρας τινας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν και επισταντες τη οικια ιασονος εξητουν αυτους προαγαγειν εις τον δημον
⁶μη ευροντες δε αυτους εσυρον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν
⁷ους υποδεδεκται ιαπων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουν βασιλεα ετερον λεγοντες ειναι ιησουν
⁸εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα
⁹και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους
¹⁰οι δε αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν
¹¹ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας [το] καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως
¹²πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι
¹³ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους
¹⁴ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν υπεμειναν τε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει
¹⁵οι δε καθιστανοντες τον παυλον ηγαγον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν
¹⁶εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν
¹⁷διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας
¹⁸τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελεus ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

- ¹⁹ επιλαβομενοι δε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη [η] υπο σου λαλουμενη διδαχη
- ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τινα θελει ταυτα ειναι
- ²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηυκαιρουν η λεγειν τι η ακουειν τι καινοτερον
- ²² σταθεις δε παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω
- ²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ο ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτο εγω καταγγελλω υμιν
- ²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει
- ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπινων θεραπευεται προσδομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην και τα παντα
- ²⁶ εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων
- ²⁷ ζητειν τον θεον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα
- ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν
- ²⁹ γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησης ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον
- ³⁰ τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν απαγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν
- ³¹ καθοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων
- ³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν ακουσομεθα σου περι τουτου και παλιν
- ³³ ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων
- ³⁴ τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος [ο] αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

Chapter 18

- ¹μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον
- ²και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρωμης προσηλθεν αυτοις
- ³και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ηργαζοντο ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη
- ⁴διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας
- ⁵ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον ιησουν
- ⁶αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι
- ⁷και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι τιτιου ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη
- ⁸κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο
- ⁹ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης
- ¹⁰διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη
- ¹¹εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου
- ¹²γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της αχαιας κατεπεστησαν οι ιουδαιοι ομοθυμαδον τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα
- ¹³λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον
- ¹⁴μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ανεσχομην υμων
- ¹⁵ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης εγω τουτων ου βουλομαι ειναι
- ¹⁶και απηλασεν αυτους απο του βηματος
- ¹⁷επιλαβομενοι δε παντες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελεν
- ¹⁸ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος εν κεγχρεαις την κεφαλην ειχεν γαρ ευχην
- ¹⁹κατηντησαν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις
- ²⁰ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν

²¹αλλα αποταξαμενος και ειπων παλιν ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου

²²και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν

²³και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν στηριζων παντας τους μαθητας

²⁴ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις

²⁵ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου

²⁶ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την οδον του θεου

²⁷βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος

²⁸ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

Chapter 19

- ¹εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας
- ²ειπεν τε προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε προς αυτον αλλ ουδ ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν
- ³ειπεν τε εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπαν εις το ιωαννου βαπτισμα
- ⁴ειπεν δε παυλος ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον ιησουν
- ⁵ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου
- ⁶και επιθεντος αυτοις του παυλου χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον
- ⁷ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα
- ⁸εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων περι της βασιλειας του θεου
- ⁹ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου
- ¹⁰τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιουδαιους τε και ελληνας
- ¹¹δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο θεος εποιει δια των χειρων παυλου
- ¹²ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι
- ¹³επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω υμας τον ιησουν ον παυλος κηρυσσει
- ¹⁴ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα υιοι τουτο ποιουντες
- ¹⁵αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις τον [μεν] ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε
- ¹⁶και εφαλομενος ο ανθρωπος επ αυτους εν ω ην το πνευμα το πονηρον κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου
- ¹⁷τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου
- ¹⁸πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων
- ¹⁹ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε
- ²⁰ουτως κατα κρατος του κυριου ο λογος ηυξανεν και ισχυεν

²¹ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν

²²αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν

²³εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου

²⁴δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους [αργυρους] αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν

²⁵ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν

²⁶και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι

²⁷ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουθεν λογισθηναι μελλειν τε και καθαιρεισθαι της μεγαλειοτητος αυτης ην ολη [η] ασια και [η] οικουμενη σεβεται

²⁸ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων

²⁹και επλησθη η πολις της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου

³⁰παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται

³¹τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον

³²αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν

³³εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω

³⁴επιγοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσει επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων

³⁵καταστειλας δε τον οχλον ο γραμματευς φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπων ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης αρτεμιδος και του διοπετους

³⁶αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν

³⁷ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον ημων

³⁸ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις

³⁹ει δε τι περαιτερω επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται

⁴⁰και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα αποδουναι λογον περι της συστροφης ταυτης

⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

Chapter 20

¹μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμψαμενος ο παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι εις μακεδονιαν
²διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα
³ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης επιβουλης αυτω υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμης του υποστρεφειν δια μακεδονιας
⁴συνειπετο δε αυτω σωπατρος πυρρου βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος
⁵ουτοι δε προσελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι
⁶ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα
⁷εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου
⁸ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι
⁹καθεζομενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος
¹⁰καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν
¹¹αναβας δε [και] κλασας τον αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν
¹²ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως
¹³ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν επι την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ διατεταγμενος ην μελλων αυτος πεζευειν
¹⁴ως δε συνεβαλλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην
¹⁵κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυς χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον τη δε εχομενη ηλθομεν εις μιλητον
¹⁶κεκρικει γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ειη αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα
¹⁷απο δε της μιλητου πεμψας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας
¹⁸ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην
¹⁹δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων
²⁰ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους

- ²¹διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις θεον μετανοιαν και πιστιν εις τον κυριον ημων ιησουν
- ²²και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα εμοι μη ειδως
- ²³πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν
- ²⁴αλλ ουδενος λογου ποιουμεν την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσω τον δρομον μου και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου
- ²⁵και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις δηλθον κηρυσσων την βασιλειαν
- ²⁶διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος ειμι απο του αιματος παντων
- ²⁷ου γαρ υπεστείλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του θεου υμιν
- ²⁸προσεχετε εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαίνειν την εκκλησιαν του θεου ην περιεποιησατο δια του αιματος του ιδιου
- ²⁹εγω οίδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου
- ³⁰και εξ υμων [αυτων] αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω εαυτων
- ³¹διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον
- ³²και τα νυν παρατιθεμαι υμας τω κυριω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν
- ³³αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα
- ³⁴αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρεiais μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται
- ³⁵παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν
- ³⁶και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο
- ³⁷ικανος δε κλαυθος εγενετο παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον
- ³⁸οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

Chapter 21

¹ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κω τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα
²και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν
³αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηλθομεν εις τυρον εκεισε γαρ το πλοιον ην αποφορτιζομενον τον γομον
⁴ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν εις ιεροσολυμα
⁵οτε δε εγενετο εξαρτισαι ημας τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι
⁶απησασαμεθα αλληλους και ενεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια
⁷ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαιοδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις
⁸τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω
⁹τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενοι προφητεουσαι
¹⁰επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος
¹¹και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων
¹²ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ
¹³τοτε απεκριθη [ο] παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου
¹⁴μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες του κυριου το θελημα γινεσθω
¹⁵μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα
¹⁶συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη
¹⁷γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξαντο ημας οι αδελφοι
¹⁸τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι
¹⁹και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου
²⁰οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον θεον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν εν τοις ιουδαιοις των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν

²¹κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωυσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν
²²τι ουν εστιν παντως ακουσονται οτι εληλυθας
²³τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες αφ εαυτων
²⁴τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην και γνωσονται παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσων τον νομον
²⁵περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις απεστειλαμεν κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν
²⁶τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμού εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα
²⁷ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον επ αυτον τας χειρας
²⁸κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον
²⁹ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος
³⁰εκινήθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι
³¹ζητούντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιарχω της σπειρης οτι ολη συγχυννεται ιερουσαλημ
³²ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιарχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον
³³τοτε εγγισας ο χιλιарχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τις ειη και τι εστιν πεποιηκως
³⁴αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω μη δυναμενου δε αυτου γνωναι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην
³⁵οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου
³⁶ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες αιρε αυτον
³⁷μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιарχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις
³⁸ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων
³⁹ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κιλικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον

⁴⁰ επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω
πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

Chapter 22

- ¹άνδρες αδελφοί και πατέρες ακουσατε μου της προς υμας νυνι απολογιας
²ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν
³εγω ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον
⁴ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας
⁵ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν
⁶εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε
⁷επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις
⁸εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς εμε εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις
⁹οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι
¹⁰ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι
¹¹ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον
¹²ανανιας δε τις ανηρ ευλαβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων
¹³ελθων προς εμε και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον
¹⁴ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου
¹⁵οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας
¹⁶και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου
¹⁷εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει
¹⁸και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεχονται σου μαρτυριαν περι εμου
¹⁹καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε

- ²⁰ και οτε εξεχυννετο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων και φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον
- ²¹ και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε
- ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην
- ²³ κραυγαζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα
- ²⁴ εκελευσεν ο χιλιαρχος εισαγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω
- ²⁵ ως δε προτειναν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν
- ²⁶ ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν
- ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι
- ²⁸ απεκριθη δε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι
- ²⁹ ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως
- ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενος γνωσαι το ασφαλες το τι κατηγορεται υπο των ιουδαιων ελυσεν αυτον και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

Chapter 23

- ¹ατενισας δε παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας
- ²ο δε αρχιερευς ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα
- ³τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεις με τυπτεσθαι
- ⁴οι δε παρεστωτες ειπαν τον αρχιερεα του θεου λοιδορεις
- ⁵εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ οτι αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως
- ⁶γνους δε ο παυλος οτι το εν μέρος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων κρινομαι
- ⁷τουτο δε αυτου λαλουντος εγενετο στασις των φαρισαιων και σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος
- ⁸σαδδουκαιιοι γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα
- ⁹εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες των γραμματεων του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος
- ¹⁰πολλης δε γινομενης στασεως φοβηθεις ο χιλιάρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν εις την παρεμβολην
- ¹¹τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι
- ¹²γενομενης δε ημερας ποιησαντες συστροφην οι ιουδαιοι ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον
- ¹³ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι
- ¹⁴οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον
- ¹⁵νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον
- ¹⁶ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω
- ¹⁷προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω
- ¹⁸ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι

- ¹⁹ επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι
- ²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον παυλον καταγαγης εις το συνεδριον ως μελλων τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου
- ²¹ συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν
- ²² ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανισκον παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς εμε
- ²³ και προσκαλεσαμενος τινας δυο των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος
- ²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα
- ²⁵ γραψας επιστολην εχουσαν τον τυπον τουτον
- ²⁶ κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν
- ²⁷ τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλαμην μαθων οτι ρωμαιος εστιν
- ²⁸ βουλομενος τε επιγνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω [κατηγογον εις το συνεδριον αυτων]
- ²⁹ ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εχοντα εγκλημα
- ³⁰ μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν προς αυτον επι σου
- ³¹ οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την αντιπατριδα
- ³² τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην
- ³³ οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω
- ³⁴ αναγνους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας
- ³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται κελευσας εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον

Chapter 24

¹μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανιας μετα πρεσβυτερων τινων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου
²κληθεντος δε [αυτου] ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων [24 3] πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και διορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας
³παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας
⁴ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια
⁵ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασεις πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως
⁶ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν
⁷
⁸παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου
⁹συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν
¹⁰απεκριθη τε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμως τα περι εμαυτου απολογουμαι
¹¹δυναμενου σου επιγνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι δωδεκα αφ ης ανεβην προσκυνησων εις ιερουσαλημ
¹²και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επιστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν
¹³ουδε παραστησαι δυνανται σοι περι ων νυνι κατηγορουσιν μου
¹⁴ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις εν τοις προφηταις γεγραμμενοις
¹⁵ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι δικαιων τε και αδικων
¹⁶εν τουτω και αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντος
¹⁷δι ετων δε πλειονων ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην και προσφορας
¹⁸εν αις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες δε απο της ασιας ιουδαιοι
¹⁹ους εδει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε
²⁰η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου
²¹η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ υμων
²²ανεβαλετο δε αυτους ο φηλιξ ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπας οταν λυσιας ο χιλιάρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας
²³διαταξαμενος τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν αυτω

²⁴μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη ιδια γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον ιησουν πιστεως

²⁵διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

²⁶αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται [αυτω] υπο του παυλου διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω

²⁷διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

Chapter 25

- ¹φηστος ουν επιβας τη επαρχεια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας
- ²ενεφανισαν τε αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον
- ³αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον
- ⁴ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις καισαρειαν εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι
- ⁵οι ουν εν υμιν φησιν δυνατοι συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι ατοπον κατηγορειτωσαν αυτου
- ⁶διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου πλειους οκτω η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι
- ⁷παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα καταφεροντες α ουκ ισχυον αποδειξαι
- ⁸του παυλου απολογουμενου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον
- ⁹ο φηστος δε θελων τοις ιουδαιοις χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι επ εμου
- ¹⁰ειπεν δε ο παυλος εστως επι του βηματος καισαρος ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικηκα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις
- ¹¹ει μεν ουν αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι
- ¹²τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση
- ¹³ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον
- ¹⁴ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος
- ¹⁵περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην
- ¹⁶προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος
- ¹⁷συνελθοντων ουν ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα
- ¹⁸περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ων εγω υπενοουν πονηρων

¹⁹ζητήματα δε τίνα περί της ιδίας δεισιδαιμονίας είχαν προς αυτόν και περί τίνος ιησού τεθνηκοτός ον εφασκεν ο παύλος ζήν

²⁰απορούμενος δε εγώ την περί τούτων ζητήσιν ελεγον ει βουλοίτο πορευεσθαι εις ιεροσολύμα κακει κρινεσθαι περί τούτων

²¹του δε παύλου επικαλεσαμένου τηρηθῆναι αυτόν εις την του σεβαστού διαγνώσιν εκέλευσα τηρεισθαι αυτόν έως ου αναπεμψώ αυτόν προς καισάρα

²²αγριππας δε προς τον φηστον εβουλομένην και αυτός του ανθρώπου ακουσαι αυριον φησιν ακουση αυτού

²³τη ουν επαυριον ελθόντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασίας και εισελθόντων εις το ακροατήριον συν τε χιλιάρχους και ανδράσιν τοις κατ' εξοχήν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παύλος

²⁴και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπάροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τούτον περί ου απαν το πληθος των ιουδαιων ενετυχεν μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε βωώντες μη δειν αυτόν ζήν μηκετι

²⁵εγώ δε κατελαβομένην μηδεν αξιον αυτόν θανάτου πεπραχέναι αυτού δε τούτου επικαλεσαμένου τον σεβαστον εκρίνα πεμπειν

²⁶περί ου ασφαλές τι γραψαι τω κυρίω ουκ έχω διο προηγαγον αυτόν εφ' υμών και μαλιστα επί σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρίσεως γενομένης σχω τι γραψω

²⁷αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ' αυτού αιτίας σημαναι

Chapter 26

¹αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο
²περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογεισθαι
³μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι μακροθυμως ακουσαι μου
⁴την μεν ουν βιωσιν μου εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε ιεροσολυμοις ισασιν παντες ιουδαιοι
⁵προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος
⁶και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος
⁷εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ
⁸τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει
⁹εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι
¹⁰ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε των αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον
¹¹και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις
¹²εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερων
¹³ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους
¹⁴παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν
¹⁵εγω δε ειπα τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις
¹⁶αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες με ων τε οφθησομαι σοι
¹⁷εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων εις ους εγω αποστελλω σε
¹⁸ανοιξαι οφθαλμους αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε
¹⁹οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια
²⁰αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας

- ²¹ενεκα τουτων με ιουδαιοι συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι
- ²²επικουριας ουν τυχων της απο του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης
- ²³ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν
- ²⁴ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει
- ²⁵ο δε παυλος ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι
- ²⁶επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τουτων ου πειθομαι ουθεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο
- ²⁷πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οιδα οτι πιστευεις
- ²⁸ο δε αγριππας προς τον παυλον εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι
- ²⁹ο δε παυλος ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων
- ³⁰ανεστη τε ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις
- ³¹και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον πρασσει ο ανθρωπος ουτος
- ³²αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

Chapter 27

¹ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης

²επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως

³τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν

⁴κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους

⁵το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας

⁶κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο

⁷εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

⁸μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασεα

⁹ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλος

¹⁰λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν

¹¹ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο η τοις υπο παυλου λεγομενοις

¹²ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν ειπως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

¹³υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην

¹⁴μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευρακυλων

¹⁵συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα

¹⁶νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καυδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της σκαφης

¹⁷ην αραντες βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο

¹⁸σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο

¹⁹και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν

²⁰μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο ελπις πασα του σωζεσθαι ημας

²¹πολλης τε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν

²²και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου

²³παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του θεου ου ειμι ω και λατρευω αγγελος

²⁴λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου

²⁵διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι

²⁶εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν

²⁷ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν

²⁸και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε

²⁹φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι

³⁰των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν

³¹ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε

³²τοτε απεκοψαν οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν

³³αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν προσλαβομενοι

³⁴διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται

³⁵ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν

³⁶ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης

³⁷ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω ως εβδομηκοντα εξ

³⁸κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν

³⁹οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο ει δυναιντο εκσωσαι το πλοιον

⁴⁰και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επارانτες τον αρτεμωνα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον

⁴¹περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας

⁴²των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη

⁴³ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι

⁴⁴και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

Chapter 28

- ¹και διασωθεντες τοτε επεγνωμεν οτι μελιτηνη η νησος καλειται
- ²οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος
- ³συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων τι πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου
- ⁴ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου προς αλληλους ελεγον παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν
- ⁵ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον
- ⁶οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι ελεγον αυτον ειναι θεον
- ⁷εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας ημερας τρεις φιλοφρονως εξενισεν
- ⁸εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον
- ⁹τουτου δε γενομενου [και] οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθενειας προσηρχοντο και εθεραπευοντο
- ¹⁰οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας χρειας
- ¹¹μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις
- ¹²και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις
- ¹³οθεν περιελοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους
- ¹⁴ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθαμεν
- ¹⁵κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων ηλθαν εις απαντησιν ημιν αχρις απιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος
- ¹⁶οτε δε εισηλθομεν εις ρωμην επετραπη τω παυλω μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη
- ¹⁷εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω ανδρες αδελφοι ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων
- ¹⁸οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι

¹⁹αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν

²⁰δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι

²¹οι δε προς αυτον ειπαν ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον

²²αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται

²³ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας

²⁴και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν

²⁵ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων

²⁶λεγων πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

²⁷επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους

²⁸γνωστον ουν υμιν εστω οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται

29

³⁰ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον

³¹κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως

Romans

Chapter 1

- ¹παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου
²ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις
³περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα
⁴του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων
ιησου χριστου του κυριου ημων
⁵δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του
ονοματος αυτου
⁶εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου
⁷πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου
πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
⁸πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι παντων υμων οτι η πιστις
υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω
⁹μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου
αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι
¹⁰παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι
του θεου ελθειν προς υμας
¹¹επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι
υμας
¹²τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου
¹³ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και
εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις
εθνεσιν
¹⁴ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι
¹⁵ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι
¹⁶ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω
πιστευοντι ιουδαιω τε [πρωτον] και ελληνι
¹⁷δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο
δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται
¹⁸αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων
των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων
¹⁹διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο θεος γαρ αυτοις εφανερωσεν
²⁰τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε
αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους
²¹διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ηυχαιστησαν αλλ εματαιωθησαν εν
τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια
²²φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν

²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων

²⁴ διο παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμiais των καρδιων αυτων εις ακαθαρσian του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν αυτοις

²⁵ οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην

²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμias αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν

²⁷ ομοιως τε και οι αρσενες αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθian ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες

²⁸ και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

²⁹ πεπληρωμενους παση αδικia πονηρια πλεονεξia κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας

³⁰ καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις

³¹ ασυνετους ασυνθετους αστοργους ανελεημονας

³² οιτινες το δικaiωμα του θεου επιγνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασسونτες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

Chapter 2

- ¹διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων
- ²οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας
- ³λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου
- ⁴η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει
- ⁵κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου
- ⁶ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου
- ⁷τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζων αιωνιον
- ⁸τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια οργη και θυμος
- ⁹θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος
- ¹⁰δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι
- ¹¹ου γαρ εστιν προσωπολημψια παρα τω θεω
- ¹²οσοι γαρ ανομως ημαρτον ανομως και απολουνται και όσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται
- ¹³ου γαρ οι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τω] θεω αλλ οι ποιηται νομου δικαιωθησονται
- ¹⁴οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος
- ¹⁵οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων
- ¹⁶εν η ημερα κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου
- ¹⁷ει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη νομω και καυχασαι εν θεω
- ¹⁸και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου
- ¹⁹πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει
- ²⁰παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω
- ²¹ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις
- ²²ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις
- ²³ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις

- ²⁴το γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καθὼς γεγραπται
- ²⁵περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσης ἐὰν δὲ παραβᾷ τοῦ νόμου ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν
- ²⁶ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται
- ²⁷καὶ κρίνει ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελούσα σὲ τὸν διὰ γραμμάτων καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου
- ²⁸οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἐστὶν οὐδὲ ὁ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομὴ
- ²⁹ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γραμματὶ οὐ ὁ ἐπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ

Chapter 3

¹τι ουν το περισσόν του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης
²πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν [γαρ] οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου
³τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει
⁴μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθαπερ γεγραπται οπως
αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε
⁵ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων
την οργην κατα ανθρωπον λεγω
⁶μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον
⁷ει δε η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερисσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι
καγω ως αμαρτωλος κρινομαι
⁸και μη καθως βλασφημουμεθα [και] καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα
κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν
⁹τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ
αμαρτιαν ειναι
¹⁰καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις
¹¹ουκ εστιν συνιων ουκ εστιν εκζητων τον θεον
¹²παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος
¹³ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσιν ιος ασπιδων υπο
τα χειλη αυτων
¹⁴ων το στομα αρας και πικριας γεμει
¹⁵οξεις οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα
¹⁶συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων
¹⁷και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν
¹⁸ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων
¹⁹οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος
γενηται πας ο κοσμος τω θεω
²⁰διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου
επιγνωσις αμαρτιας
²¹νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και
των προφητων
²²δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως [ιησου] χριστου εις παντας τους πιστευοντας ου γαρ
εστιν διαστολη
²³παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου
²⁴δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου
²⁵ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της
δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

²⁶εν τη ανοχη του θεου προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το
ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου

²⁷που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεως

²⁸λογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργαων νομου

²⁹η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι και εθνων ναι και εθνων

³⁰ειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως

³¹νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστανομεν

Chapter 4

- ¹τι ουν ερουμεν αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα
²ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς θεον
³τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
⁴τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα
⁵τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην
⁶καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων
⁷μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι
⁸μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν
⁹ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην
¹⁰πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια
¹¹και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστίας εις το λογισθηναι αυτοις [την] δικαιοσυνην
¹²και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ
¹³ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως
¹⁴ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια
¹⁵ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου δε ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις
¹⁶δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων
¹⁷καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα
¹⁸ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου
¹⁹και μη ασθενησας τη πιστει κατενοησεν το εαυτου σωμα [ηδη] νενεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας
²⁰εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω
²¹και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι
²²διο [και] ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
²³ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

²⁴ αλλα και δι ημας οισ μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

²⁵ ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

Chapter 5

¹δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχωμεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου
²δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν [τη πιστει] εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου
³ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται
⁴η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα
⁵η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν
⁶ει γε χριστος οντων ημων ασθενων ετι κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν
⁷μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν
⁸συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν
⁹πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης
¹⁰ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου
¹¹ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου [χριστου] δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν
¹²δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον
¹³αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογαται μη οντος νομου
¹⁴αλλα εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος
¹⁵αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως [και] το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν
¹⁶και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματος εις δικαιωμα
¹⁷ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και [της δωρεας] της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου
¹⁸αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης
¹⁹ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι

²⁰νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια
υπερεπερισσευσεν η χαρις

²¹ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια
δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

Chapter 6

¹τι ουν ερουμεν επιμενωμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση
²μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη
³η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον [ιησουν] εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν
⁴συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν
⁵ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα
⁶τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια
⁷ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας
⁸ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω
⁹ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει
¹⁰ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω
¹¹ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους ειναι νεκρους μεν τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου
¹²μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν ταις επιθυμιαις αυτου
¹³μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσει εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω
¹⁴αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλα υπο χαριν
¹⁵τι ουν αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλα υπο χαριν μη γενοιτο
¹⁶ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην
¹⁷χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης
¹⁸ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη
¹⁹ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια [εις την ανομιαν] ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον
²⁰οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη
²¹τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος
²²νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζων αιωνιον
²³τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

Chapter 7

- ¹η αγνοείτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ' οσον χρονον ζη
- ²η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος
- ³αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω
- ⁴ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω
- ⁵οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω
- ⁶νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν [ημας] εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος
- ⁷τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδεν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις
- ⁸αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα
- ⁹εγω δε εξων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον
- ¹⁰και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον
- ¹¹η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι' αυτης απεκτεινεν
- ¹²ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη
- ¹³το ουν αγαθον εμοι εγενετο θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ' υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης
- ¹⁴οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκινος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν
- ¹⁵ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ' ο μισω τουτο ποιω
- ¹⁶ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος
- ¹⁷νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η ενοικουσα εν εμοι αμαρτια
- ¹⁸οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ' εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ου
- ¹⁹ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλα ο ου θελω κακον τουτο πρασσω
- ²⁰ει δε ο ου θελω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η οικουσα εν εμοι αμαρτια
- ²¹ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται
- ²²συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

²³βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου
και αιχμαλωτιζοντα με [εν] τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

²⁴ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

²⁵χαρις [δε] τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι
δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

Chapter 8

- ¹ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου
- ²ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν σε απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου
- ³το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι
- ⁴ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα
- ⁵οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος
- ⁶το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη
- ⁷διоти το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται
- ⁸οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται
- ⁹υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλα εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου
- ¹⁰ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην
- ¹¹ει δε το πνευμα του εγειραντος τον ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας εκ νεκρων χριστον ιησουν ζωοποιησει [και] τα θνητα σωματα υμων δια του ενοικουντος αυτου πνευματος εν υμιν
- ¹²αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην
- ¹³ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε
- ¹⁴οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι υιοι θεου εισιν
- ¹⁵ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλα ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ
- ¹⁶αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου
- ¹⁷ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν
- ¹⁸λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας
- ¹⁹η γαρ αποκαταδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται
- ²⁰τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα εφ ελπιδι
- ²¹οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου
- ²²οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν
- ²³ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες [ημεις] και αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

²⁴τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις ελπιζει
²⁵ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα
²⁶ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται τη ασθενεια ημων το γαρ τι προσευξωμεθα
καθο δει ουκ οιδαμεν αλλα αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει στεναγμοις αλαλητοις
²⁷ο δε εραυνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει
υπερ αγιων
²⁸οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει [ο θεος] εις αγαθον τοις κατα
προθεσιν κλητοις ουσιν
²⁹οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι
αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις
³⁰ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους
δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν
³¹τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων
³²ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλα υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι
και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται
³³τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων
³⁴τις ο κατακρινων χριστος [ιησους] ο αποθανων μαλλον δε εγερθεις [εκ νεκρων] ος εστιν
εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων
³⁵τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η
γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα
³⁶καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα
σφαγης
³⁷αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας
³⁸πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε ενεστωτα ουτε
μελλοντα ουτε δυναμεις
³⁹ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης
του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

Chapter 9

¹ἀληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω
²οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου
³ηυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα
⁴οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελιαι
⁵ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην
⁶ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ
⁷ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα
⁸τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα
⁹επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος
¹⁰ου μονον δε αλλα και ρεбекка εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων
¹¹μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη [9 12] ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντος
¹²ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι
¹³καθαπερ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα
¹⁴τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο
¹⁵τω μωυσει γαρ λεγει ελεισω ον αν ελεω και οικτιρησω ον αν οικτιρω
¹⁶αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεωντος θεου
¹⁷λεγει γαρ η γραφη τω φαraw οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη
¹⁸αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει
¹⁹ερεις μοι ουν τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν
²⁰ω ανθρωπε μενουνγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως
²¹η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν
²²ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν
²³ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν
²⁴ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων
²⁵ως και εν τω ωση λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

²⁶και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη [αυτοις] ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος

²⁷ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το υπολειμμα σωθησεται

²⁸λογον γαρ συντελων και συντεμνων ποιησει κυριος επι της γης

²⁹και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν

³⁰τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως

³¹ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν

³²δια τι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργαων προσεκοψαν τω λιθω του προσκομματος

³³καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

Chapter 10

- ¹αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν
²μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν
³αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν
⁴τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι
⁵μωυσης γαρ γραφει οτι την δικαιοσυνην την εκ νομου ο ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτη
⁶η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν
⁷η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν
⁸αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν
⁹οτι εαν ομολογησης το ρημα εν τω στοματι σου οτι κυριος ιησους και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση
¹⁰καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν
¹¹λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται
¹²ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον
¹³πας γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται
¹⁴πως ουν επικαλεσωνται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσωσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσωσιν χωρις κηρυσσοντος
¹⁵πως δε κηρυξωσιν εαν μη αποσταλωσιν καθαπερ γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων αγαθα
¹⁶αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων
¹⁷αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος χριστου
¹⁸αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων
¹⁹αλλα λεγω μη ισραηλ ουκ εγνω πρωτος μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παροργιω υμας
²⁰ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν
²¹προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

Chapter 11

- ¹λέγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν
- ²ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ
- ³κυριε τους προφητας σου απεκτειναν τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου
- ⁴αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ
- ⁵ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν
- ⁶ει δε χαριτι ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις
- ⁷τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν
- ⁸καθαπερ γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας
- ⁹και δαυιδ λεγει γεννηθητω η τραπεζα αυτων εις παγίδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις
- ¹⁰σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον
- ¹¹λέγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτους
- ¹²ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων
- ¹³υμιν δε λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ουν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω
- ¹⁴ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων
- ¹⁵ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσλημψις ει μη ζωη εκ νεκρων
- ¹⁶ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι
- ¹⁷ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης της πιστητος της ελαιας εγενου
- ¹⁸μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλα η ριζα σε
- ¹⁹ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω
- ²⁰καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλα φρονει αλλα φοβου
- ²¹ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο ουδε σου φεισεται
- ²²ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομια επι δε σε χρηστοτης θεου εαν επιμενης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση

- ²³κακεينوι δε εαν μη επιμενωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους
- ²⁴ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια
- ²⁵ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε εν εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη
- ²⁶και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ
- ²⁷και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων
- ²⁸κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας
- ²⁹αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου
- ³⁰ωσπερ γαρ υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια
- ³¹ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι νυν ελεηθωσιν
- ³²συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεηση
- ³³ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου
- ³⁴τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο
- ³⁵η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω
- ³⁶οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

Chapter 12

¹παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν τω θεω ευαρεστον την λογικην λατρειαν υμων
²και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοος εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον
³λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως
⁴καθαπερ γαρ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν
⁵ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω το δε καθ εις αλληλων μελη
⁶εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως
⁷ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια
⁸ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι
⁹η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω
¹⁰τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι
¹¹τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες
¹²τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες
¹³ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες
¹⁴ευλογειτε τους διωκοντας ευλογειτε και μη καταρασθε
¹⁵χαιρειν μετα χαιροντων κλαιειν μετα κλαιοντων
¹⁶το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις
¹⁷μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων
¹⁸ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες
¹⁹μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος
²⁰αλλα εαν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου
²¹μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

Chapter 13

- ¹πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι υπο θεου τεταγμεναι εισιν
- ²ωστε ο αντιστασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα λημψονται
- ³οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος τω αγαθω εργω αλλα τω κακω θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης
- ⁴θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσουντι
- ⁵διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν
- ⁶δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες
- ⁷αποδοτε πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην
- ⁸μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αλληλους αγαπαν ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν
- ⁹το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τω λογω τουτω ανακεφαλαιουται [εν τω] αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
- ¹⁰η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη
- ¹¹και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ηδη υμας εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν
- ¹²η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους ενδυσωμεθα [δε] τα οπλα του φωτος
- ¹³ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω
- ¹⁴αλλα ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

Chapter 14

- ¹τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων
²ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθiei
³ο εσθiων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω ο δε μη εσθiων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος
 γαρ αυτον προσελαβετο
⁴συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατει
 γαρ ο κυριος στησαι αυτον
⁵ος μεν [γαρ] κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω
 νοι πληροφορεισθω
⁶ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο εσθiων κυριω εσθiei ευχαριστεί γαρ τω θεω
 και ο μη εσθiων κυριω ουκ εσθiei και ευχαριστεί τω θεω
⁷ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει
⁸εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν
 τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν
⁹εις τουτο γαρ χριστος απεθανεν και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση
¹⁰συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ
 παραστησομεθα τω βηματι του θεου
¹¹γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα
 εξομολογησεται τω θεω
¹²αρα [ουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω]
¹³μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα
 τω αδελφω η σκανδαλον
¹⁴οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι
 κοινον ειναι εκεινω κοινον
¹⁵ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπείται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι
 σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν
¹⁶μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον
¹⁷ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα
 εν πνευματι αγιω
¹⁸ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις
¹⁹αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους
²⁰μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω
 ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι
²¹καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει
²²συ πιστιν ην εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν
 ω δοκιμαζει
²³ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως
 αμαρτια εστιν

Chapter 15

¹οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν
²εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην
³και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε
⁴οσα γαρ προεγραφη [παντα] εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν
⁵ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν
⁶ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου
⁷διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν του θεου
⁸λεγω γαρ χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων
⁹τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω
¹⁰και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου
¹¹και παλιν αινειτε παντα τα εθνη τον κυριον και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι
¹²και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν
¹³ο δε θεος της ελpidος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου
¹⁴πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης της γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν
¹⁵τολμηροτερω δε εγραψα υμιν απο μερους ως επαναμινησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι απο του θεου
¹⁶εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω
¹⁷εχω ουν [την] καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον
¹⁸ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω
¹⁹εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος [αγιου] ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου
²⁰ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω

- ²¹ αλλά καθώς γεγραπται οψονται οἱ οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ καὶ οἱ οὐκ ἀκηκοασὶν συνησουσιν
- ²² δὲο καὶ ἐνεκοπτομὴν τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς
- ²³ νυνὶ δὲ μήκετι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπο ἱκανῶν ἐτῶν
- ²⁴ ὥς ἂν πορευώμαι εἰς τὴν σπανίαν ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεασασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἔαν ὑμῶν πρῶτον ἀπο μερὸς ἐμπλησθῶ
- ²⁵ νυνὶ δὲ πορευομαι εἰς ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις
- ²⁶ εὐδοκήσαν γὰρ μακεδονία καὶ ἀχαια κοινῶνιαν τίνα ποιησασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν ἱερουσαλὴμ
- ²⁷ εὐδοκήσαν γὰρ καὶ ὀφείλεται εἰσὶν αὐτῶν εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινῶνησαν τὰ ἔθνη ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς
- ²⁸ τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον ἀπελευσομαι δι' ὑμῶν εἰς σπανίαν
- ²⁹ οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρωματὶ εὐλογίας χριστοῦ ἐλευσομαι
- ³⁰ παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς [ἀδελφοί] διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνισασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν
- ³¹ ἵνα ρυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθουντῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἡ εἰς ἱερουσαλὴμ εὐπροσδεκτὸς τοῖς ἁγίοις γενῇται
- ³² ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συναναπαυσώμαι ὑμῖν
- ³³ ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν

Chapter 16

- ¹συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν [και] διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις
- ²ινα προσδεξησθε αυτην εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και εμου αυτου
- ³ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου
- ⁴οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οis ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων
- ⁵και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της ασιας εις χριστον
- ⁶ασπασασθε μαριαν ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας
- ⁷ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοis αποστολοις οι και προ εμου γεγοναν εν χριστω
- ⁸ασπασασθε αμπλιατον τον αγαπητον μου εν κυριω
- ⁹ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου
- ¹⁰ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου
- ¹¹ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω
- ¹²ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω
- ¹³ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου
- ¹⁴ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμην πατροβαν ερμαν και τους συν αυτοις αδελφους
- ¹⁵ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους
- ¹⁶ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι πασαι του χριστου
- ¹⁷παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε απ αυτων
- ¹⁸οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων
- ¹⁹η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο εφ υμιν ουν χαιρω θελω δε υμας σοφους [μεν] ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον
- ²⁰ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου μεθ υμων
- ²¹ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος [μου] και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου
- ²²ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω
- ²³ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και ολης της εκκλησιας ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος

24

²⁵τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου
κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου

²⁶φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις
υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος

²⁷μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου [ω] η δοξα εις τους αιωνας αμην

1 Corinthians

Chapter 1

- ¹παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθηνης ο αδελφος
²τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις
συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω
αυτων και ημων
³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
⁴ευχαριστω τω θεω παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω
ιησου
⁵οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει
⁶καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν
⁷ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του
κυριου ημων ιησου χριστου
⁸ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου
[χριστου]
⁹πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου
ημων
¹⁰παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το
αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και
εν τη αυτη γνωμη
¹¹εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν
¹²λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα
εγω δε χριστου
¹³μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε
¹⁴ευχαριστω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον
¹⁵ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε
¹⁶εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οйда ει τινα αλλον εβαπτισα
¹⁷ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα
μη κενωθη ο σταυρος του χριστου
¹⁸ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν
δυναμις θεου εστιν
¹⁹γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω
²⁰που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος
την σοφian του κοσμου
²¹επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφias τον θεον ευδοκησεν
ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας
²²επειδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν
²³ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν δε μωριαν

- ²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν
²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων
²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις
²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τους σοφους και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα
²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος [και] τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση
²⁹ οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου
³⁰ εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη σοφια ημιν απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις
³¹ ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

Chapter 2

- ¹καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον του θεου
- ²ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον
- ³καγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας
- ⁴και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως
- ⁵ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου
- ⁶σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων
- ⁷αλλα λαλουμεν θεου σοφιαν εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων
- ⁸ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν
- ⁹αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη οσα ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον
- ¹⁰ημιν γαρ απεκαλυψεν ο θεος δια του πνευματος το γαρ πνευμα παντα εραυνα και τα βαθη του θεου
- ¹¹τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις εγνωκεν ει μη το πνευμα του θεου
- ¹²ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν
- ¹³α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες
- ¹⁴ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωαι οτι πνευματικως ανακρινεται
- ¹⁵ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται
- ¹⁶τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

Chapter 3

- ¹καγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως πνευματικοις αλλ ως σαρκινοις ως νηπιοις εν χριστω
- ²γαλα υμας εποτισα ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουδε [ετι] νυν δυνασθε
- ³ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε
- ⁴οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουκ ανθρωποι εστε
- ⁵τι ουν εστιν απολλως τι δε εστιν παυλος διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν
- ⁶εγω εφυτευσα απολλως εποτισεν αλλα ο θεος ηυξανεν
- ⁷ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος
- ⁸ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον κοπον
- ⁹θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε
- ¹⁰κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον εθηκα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει
- ¹¹θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος
- ¹²ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον χρυσιον αργυριον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην
- ¹³εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ αυτο δοκιμασει
- ¹⁴ει τιнос το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον λημψεται
- ¹⁵ει τιнос το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος
- ¹⁶ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου εν υμιν οικει
- ¹⁷ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις
- ¹⁸μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος
- ¹⁹η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων
- ²⁰και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι
- ²¹ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν
- ²²ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων
- ²³υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

Chapter 4

- ¹οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετᾶς χριστοῦ καὶ οἰκονομοὺς μυστηρίων θεοῦ
- ²ὥδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονομοῖς ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ
- ³ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλαχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω
- ⁴οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ συνοῖδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαιώμαι ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριος ἐστίν
- ⁵ὥστε μὴ προκαίρου τι κρίνετε ἕως ἂν ἐλθῇ ὁ κύριος ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτοῦς καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν καὶ τότε ὁ ἐπαινὸς γενήσεται ἐκαστῷ ἀπὸ τοῦ θεοῦ
- ⁶ταῦτα δὲ ἀδελφοί μετεσχηματίσα ἐἴς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μαθήτε το μὴ ὑπερ ἁ γεγραπταὶ ἵνα μὴ εἰς ὑπερ τοῦ ἐνός φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου
- ⁷τίς γὰρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἐλάβες εἰ δὲ καὶ ἐλάβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν
- ⁸ἤδη κεκορεσμένοι ἐστε ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε καὶ ὄφελον γέ ἐβασίλευσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλευσώμεν
- ⁹δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπεδείξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θεάτρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις
- ¹⁰ἡμεῖς μῶροι διὰ χριστόν ὑμεῖς δὲ φρονιμοὶ ἐν χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ ὑμεῖς ἐνδοξοὶ ἡμεῖς δὲ ἀτιμοὶ
- ¹¹ἀχρὶ τῆς ἀρτίωρας καὶ πεινώμεν καὶ διψώμεν καὶ γυμνιτευόμεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατούμεν
- ¹²καὶ κοπιώμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶν λοιδορούμενοι εὐλογούμεν διωκόμενοι ἀνεχομεθα
- ¹³δυσφημούμενοι παρακαλούμεν ὡς περικαθαράματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περιψήμα ἕως ἀρτί
- ¹⁴οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν
- ¹⁵εἰ γὰρ μυριοὺς παιδαγωγούς ἐχῆτε ἐν χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγεννήσα
- ¹⁶παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμῆται μου γίνεσθε
- ¹⁷διὰ τοῦτο ἐπεμψά ὑμῖν τιμοθέον ὃς ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητόν καὶ πιστόν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν χριστῷ [ἰησοῦ] καθὼς πάντα χρόνῳ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω
- ¹⁸ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσίωθησαν τινες
- ¹⁹ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς εἰ ὁ κύριος θέλησῃ καὶ γινώσκει οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν
- ²⁰οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει
- ²¹τί θέλετε ἐν ῥαβδῷ ἐλθὼ πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγαπῇ πνεύματι τε πραυτήτος

Chapter 5

- ¹ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν
- ²και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα αρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο πραξας
- ³εγω μεν γαρ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον
- ⁴εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου
- ⁵παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου
- ⁶ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
- ⁷εκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων ετυθη χριστος
- ⁸ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας
- ⁹εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοις
- ¹⁰ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις και αρπαξιν η ειδωλολατραις επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν
- ¹¹νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν
- ¹²τι γαρ μοι τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε
- ¹³τους δε εξω ο θεος κρινει εξαρατε τον πονηρον εξ υμων αυτων

Chapter 6

- ¹τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων
- ²η ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων
- ³ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα
- ⁴βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε
- ⁵προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου
- ⁶αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων
- ⁷ηδη μεν ουν ολως ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε
- ⁸αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και τουτο αδελφους
- ⁹η ουκ οιδατε οτι αδικοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται
- ¹⁰ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ου μεθυστοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν
- ¹¹και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ημων
- ¹²παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος
- ¹³τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι
- ¹⁴ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου
- ¹⁵ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο
- ¹⁶η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν
- ¹⁷ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν
- ¹⁸φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει
- ¹⁹η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων
- ²⁰ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων

Chapter 7

- ¹περι δε ων εγραψατε καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι
²δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω
³τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδοτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι
⁴η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη
⁵μη αποστερειτε αλληλους ει μητι [αν] εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολασητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν [υμων]
⁶τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην
⁷θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλα εκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου ο μεν ουτως ο δε ουτως
⁸λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως καγω
⁹ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρειττον γαρ εστιν γαμειν η πυρουσθαι
¹⁰τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλα ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι
¹¹εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι
¹²τοις δε λοιποις λεγω εγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην
¹³και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω τον ανδρα
¹⁴ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν
¹⁵ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν υμας ο θεος
¹⁶τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις
¹⁷ει μη εκαστω ως μεμερικεν ο κυριος εκαστον ως κεκληκεν ο θεος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι
¹⁸περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια κεκληται τις μη περιτεμνεσθω
¹⁹η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου
²⁰εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω
²¹δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι
²²ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου
²³τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων
²⁴εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω

- ²⁵περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι
- ²⁶νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι
- ²⁷δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα
- ²⁸εαν δε και γαμησης ουχ ημαρτες και εαν γημη [η] παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι
- ²⁹τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος εστιν το λοιπον ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν
- ³⁰και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες
- ³¹και οι χρωμενοι τον κοσμον ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου
- ³²θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεση τω κυριω
- ³³ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τη γυναικι
- ³⁴και μεμερισται και η γυνη η αγαμος και η παρθενος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια [και] τω σωματι και τω πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τω ανδρι
- ³⁵τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημον και ευπαρεδρον τω κυριω απερισπαστως
- ³⁶ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν
- ³⁷ος δε εστηκεν εν τη καρδια αυτου εδραιος μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη ιδια καρδια τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιησει
- ³⁸ωστε και ο γαμιζων την εαυτου παρθενον καλως ποιει και ο μη γαμιζων κρεισσον ποιησει
- ³⁹γυνη δεδεται εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω
- ⁴⁰μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω γαρ καγω πνευμα θεου εχειν

Chapter 8

¹περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιολογια η δε
αγαπη οικοδομει
²ει τις δοκει εγνωκεναι τι ουπω εγνω καθως δει γνωσιναι
³ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου
⁴περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι
ουδεις θεος ει μη εις
⁵και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι
και κυριοι πολλοι
⁶[αλλ] ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους
χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου
⁷αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου ως ειδωλοθυτον
εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησους αμολυνεται
⁸βρωμα δε ημας ου παραστησει τω θεω ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ουτε εαν
φαγωμεν περισσευομεν
⁹βλεπετε δε μη πως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν
¹⁰εαν γαρ τις ιδη [σε] τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλεια κατακειμενον ουχι η συνειδησις
αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν
¹¹απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει ο αδελφος δι ον χριστος απεθανεν
¹²ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν
ασθενουσιν εις χριστον αμαρτανετε
¹³διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη
τον αδελφον μου σκανδαλισω

Chapter 9

- ¹ουκ ειμι ελευθερος ουκ ειμι αποστολος ουχι ιησουν τον κυριον ημων εορακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω
- ²ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγίς μου της αποστολης υμεις εστε εν κυριω
- ³η εμη απολογία τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη
- ⁴μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν
- ⁵μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας
- ⁶η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι
- ⁷τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθiei [η] τις ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθiei
- ⁸μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η και ο νομος ταυτα ου λεγει
- ⁹εν γαρ τω μωυσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωοντα μη των βοων μελει τω θεω
- ¹⁰η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγγραφη οτι οφειλει επ ελπιδι ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων επ ελπιδι του μετεχειν
- ¹¹ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν
- ¹²ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη τινα εγκοπην δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου
- ¹³ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι τα εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω παρεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται
- ¹⁴ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην
- ¹⁵εγω δε ου κεκλημαι ουδενι τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις κενωσει
- ¹⁶εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ μοι εστιν εαν μη ευαγγελισωμαι
- ¹⁷ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι
- ¹⁸τις ουν μου εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω
- ¹⁹ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω
- ²⁰και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη ων αυτος υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω
- ²¹τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου αλλ εννομος χριστου ινα κερδανω τους ανομους
- ²²εγενομην τοις ασθενεσιν ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα παντα ινα παντως τινας σωσω
- ²³παντα δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον
ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον
λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων

²⁷ αλλα υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη πως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος
γενωμαι

Chapter 10

- ¹ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον
- ²και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση
- ³και παντες [το αυτο] πνευματικον βρωμα εφαγον
- ⁴και παντες το αυτο πνευματικον επιον πομα επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η πετρα δε ην ο χριστος
- ⁵αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω
- ⁶ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν
- ⁷μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν
- ⁸μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσαν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες
- ⁹μηδε εκπειραζωμεν τον κυριον καθως τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλλυντο
- ¹⁰μηδε γογγυζετε καθαπερ τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου
- ¹¹ταυτα δε τυπικως συνεβαινεν εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντηκεν
- ¹²ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση
- ¹³πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υπενεγκειν
- ¹⁴διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατριας
- ¹⁵ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι
- ¹⁶το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια εστιν του αιματος του χριστου τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν
- ¹⁷οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν
- ¹⁸βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχ οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν
- ¹⁹τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον τι εστιν η οτι ειδωλον τι εστιν
- ²⁰αλλ οτι α θυουσιν [τα εθνη] δαιμονιοις και ου θεω θυουσιν ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι
- ²¹ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων
- ²²η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν
- ²³παντα εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει

- ²⁴μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου
²⁵παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
²⁶του κυριου γαρ η γη και το πληρωμα αυτης
²⁷ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε
μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν
²⁸εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ιεροθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την
συνειδησιν
²⁹συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου
κρινεται υπο αλλης συνειδησεως
³⁰ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω
³¹ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε
³²απροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου
³³καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το των πολλων
ινα σωθωσιν

Chapter 11

- ¹μιμνῃται μου γινεσθε καθως καγω χριστου
²επαινω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε
³θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε του χριστου ο θεος
⁴πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου
⁵πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη
⁶ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω
⁷ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η γυνη δε δοξα ανδρος εστιν
⁸ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος
⁹και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα
¹⁰δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους
¹¹πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν κυριω
¹²ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου
¹³εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι
¹⁴ουδε η φυσικη αυτη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν
¹⁵γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται αυτη
¹⁶ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου
¹⁷τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρεισσον αλλα εις το ησσον συνερχεσθε
¹⁸πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω
¹⁹δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα [και] οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν
²⁰συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν
²¹εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει
²²μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι ειπω υμιν επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω
²³εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον
²⁴και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

²⁵ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη
εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιεите οσακις εαν πινητε εις την εμην αναμνησιν

²⁶οσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε τον θανατον του κυριου
καταγγελλετε αχρις ου ελθη

²⁷ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιως ενοχος εσται του
σωματος και του αιματος του κυριου

²⁸δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου
πινετω

²⁹ο γαρ εσθιων και πινων κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα

³⁰δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι

³¹ει δε εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα

³²κρινομενοι δε υπο του κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν

³³ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε

³⁴ει τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω
διαταξομαι

Chapter 12

- ¹περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν
²οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι
³διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησους και ουδεις δυναται ειπειν κυριος ιησους ει μη εν πνευματι αγιω
⁴διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα
⁵και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος
⁶και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν και ο αυτος θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν
⁷εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον
⁸ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα
⁹ετερω πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω ενι πνευματι
¹⁰αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω [δε] προφητεια αλλω [δε] διακρισεις πνευματων ετερω γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων
¹¹παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται
¹²καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη πολλα εχει παντα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος
¹³και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εν πνευμα εποτισθημεν
¹⁴και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα
¹⁵εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος
¹⁶και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος
¹⁷ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις
¹⁸νυν δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν
¹⁹ει δε ην [τα] παντα εν μελος που το σωμα
²⁰νυν δε πολλα μελη εν δε σωμα
²¹ου δυναται [δε] ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω
²²αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν
²³και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει
²⁴τα δε ευσημονα ημων ου χρειαν εχει αλλα ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουμενω περισσοτεραν δους τιμην
²⁵ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη

²⁶ και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται μελος συγχαιρει παντα τα μελη

²⁷ υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους

²⁸ και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις επειτα χαρισματα ιαματων αντιλημψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων

²⁹ μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις

³⁰ μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν

³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα μειζονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

Chapter 13

¹εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον
²καν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν καν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι
³καν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου καν παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι
⁴η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι ου περπερευεται ου φυσιουται
⁵ουκ ασημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον
⁶ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια
⁷παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει
⁸η αγαπη ουδεποτε πιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται
⁹εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν
¹⁰οταν δε ελθη το τελειον το εκ μερους καταργηθησεται
¹¹οτε ημην νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην ως νηπιος οτε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου
¹²βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην
¹³νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

Chapter 14

- ¹διώκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε
- ²ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια
- ³ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν
- ⁴ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει
- ⁵θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη
- ⁶νυν δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη
- ⁷ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον
- ⁸και γαρ εαν αδηλον σαλπιγξ φωνην δω τις παρασκευασεται εις πολεμον
- ⁹ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες
- ¹⁰τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν εν κοσμω και ουδεν αφωνον
- ¹¹εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος
- ¹²ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε
- ¹³διο ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη
- ¹⁴εαν [γαρ] προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν
- ¹⁵τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω [δε] και τω νοι
- ¹⁶επει εαν ευλογης [εν] πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστη επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν
- ¹⁷συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται
- ¹⁸ευχαριστω τω θεω παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω
- ¹⁹αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση
- ²⁰αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε
- ²¹εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος
- ²²ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν
- ²³εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουν οτι μαινεσθε

- ²⁴εάν δε πάντες προφητεύωσιν εισέλθῃ δε τις ἀπίστος ἡ ἰδιώτης ἐλεγχεται ὑπο πάντων ἀνακρίνεται ὑπο πάντων
- ²⁵τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται καὶ οὕτως πέσων ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι ὁντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν
- ²⁶τί οὖν ἐστὶν ἀδελφοί ὅταν συνερχησθε ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει διδασκὴν ἔχει ἀποκαλύψιν ἔχει γλῶσσαν ἔχει ἐρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γίνεσθω
- ²⁷εἴτε γλῶσση τις λαλεῖ κατὰ δύο ἢ το πλείστον τρεῖς καὶ ἀνα μέρος καὶ εἰς διερμηνεύετω
- ²⁸εάν δε μὴ ἡ διερμηνευτὴς σιγατῶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἑαυτῷ δε λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ
- ²⁹προφηταὶ δε δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρίνετωσαν
- ³⁰εάν δε ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ πρῶτος σιγατῶ
- ³¹δυνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται
- ³²καὶ πνεύματα προφητῶν προφηταῖς ὑποτάσσεται
- ³³οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων
- ³⁴αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγατῶσαν οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν ἀλλὰ ὑποτάσσεσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νομὸς λέγει
- ³⁵εἰ δε τί μανθάνειν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ
- ³⁶ἢ ἂν ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξηλθῇ ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατηντήσεν
- ³⁷εἰ τις δοκεῖ προφητῆς εἶναι ἡ πνευματικὸς ἐπιγινώσκετω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστὶν ἐντολὴ
- ³⁸εἰ δε τις ἀγνοεῖ ἀγνοεῖται
- ³⁹ὥστε ἀδελφοί μου ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλῶσσαις
- ⁴⁰πάντα δε εὐσχημονῶς καὶ κατὰ τάξιν γίνεσθω

Chapter 15

¹γνωρίζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε
²δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε
³παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας
⁴και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη ημερα τη τριτη κατα τας γραφας
⁵και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα
⁶επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειονες μενουσιν εως αρτι τινες δε κοιμηθησαν
⁷επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν
⁸εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι
⁹εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου
¹⁰χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλα η χαρις του θεου συν εμοι
¹¹ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε
¹²ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν εν υμιν τινες οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν
¹³ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται
¹⁴ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη και η πιστις ημων
¹⁵ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται
¹⁶ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται
¹⁷ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων [εστιν] ετι εστε εν ταις αμαρτιαις υμων
¹⁸αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο
¹⁹ει εν τη ζωη ταυτη εν χριστω ηλπικοτες εσμεν μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν
²⁰νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων
²¹επειδη γαρ δι ανθρωπου θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων
²²ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται
²³εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου
²⁴ειτα το τελος οταν παραδιδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν
²⁵δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου

- ²⁶εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος
²⁷παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποταταται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα
²⁸οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε [και] αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος παντα εν πασιν
²⁹επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολως νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ αυτων
³⁰τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν
³¹καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν αδελφοι ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων
³²ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν
³³μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλια κακαι
³⁴εκνηψατε δικαίως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λαλω
³⁵αλλα ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται
³⁶αφρων συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθानη
³⁷και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων
³⁸ο δε θεος διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω των σπερματων ιδιον σωμα
³⁹ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε σαρξ πτηνων αλλη δε ιχθυων
⁴⁰και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλα ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων
⁴¹αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη
⁴²ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
⁴³σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει
⁴⁴σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον ει εστιν σωμα ψυχικον εστιν και πνευματικον
⁴⁵ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν
⁴⁶αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον
⁴⁷ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος εξ ουρανου
⁴⁸οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι
⁴⁹και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου

⁵⁰τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται ουδε η φθορα την αφθαρσιν κληρονομει

⁵¹ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα

⁵²εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα

⁵³δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιν

⁵⁴οταν δε το θνητον τουτο ενδυσηται [την] αθανασιν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος

⁵⁵που σου θανατε το νικος που σου θανατε το κεντρον

⁵⁶το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος

⁵⁷τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου

⁵⁸ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιoi γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

Chapter 16

- ¹περι δε της λογειας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε
- ²κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται
- ³οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ
- ⁴εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευονται
- ⁵ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι
- ⁶προς υμας δε τυχον καταμενω η παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι
- ⁷ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω γαρ χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη
- ⁸επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης
- ⁹θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι
- ¹⁰εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως εγω
- ¹¹μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων
- ¹²περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση
- ¹³γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε
- ¹⁴παντα υμων εν αγαπη γινεσθω
- ¹⁵παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους
- ¹⁶ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι
- ¹⁷χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου και αχαικου οτι το υμετερον υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν
- ¹⁸ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους
- ¹⁹ασπαζονται υμας αι εκκλησιας της ασιας ασπαζεται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια
- ²⁰ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω
- ²¹ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου
- ²²ει τις ου φιλει τον κυριον ητω αναθεμα μαρانا θα
- ²³η χαρις του κυριου ιησου μεθ υμων
- ²⁴η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου

2 Corinthians

Chapter 1

¹παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια
²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως
⁴ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου
⁵οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων
⁶ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων
⁷ειδοτες οτι ως κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως
⁸ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη ασια οτι καθ υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην
⁹αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους
¹⁰ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυσεται εις ον ηλπικαμεν [οτι] και ετι ρυσεται
¹¹συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων
¹²η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν αγιοτητι και ειλικρινεια του θεου [και] ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερω δε προς υμας
¹³ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι εως τελους επιγνώσεσθε
¹⁴καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου
¹⁵και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς υμας ελθειν ινα δευτεραν χαραν σχητε
¹⁶και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν
¹⁷τουτο ουν βουλομενος μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου
¹⁸πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εστιν ναι και ου
¹⁹ο του θεου γαρ υιος χριστος ιησους ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν

²⁰οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι διο και δι αυτου το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων

²¹ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χρισας ημας θεος

²²[ο] και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων

²³εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον

²⁴ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

Chapter 2

- ¹εκρινα γαρ εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν
²ει γαρ εγω λυπω υμας και τις ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου
³και εγραψα τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην σχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν
⁴εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερως εις υμας
⁵ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας
⁶ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων
⁷ωστε τουναντιον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος
⁸διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην
⁹εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε
¹⁰ω δε τι χαριζεσθε καγω και γαρ εγω ο κεχαρισμαι ει τι κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου
¹¹ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν
¹²ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω
¹³ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν
¹⁴τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω
¹⁵οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις
¹⁶οις μεν οσμη εκ θανατου εις θανατον οις δε οσμη εκ ζωης εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος
¹⁷ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν

Chapter 3

- ¹αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων
- ²η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων
- ³φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις
- ⁴πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον
- ⁵ουχ οτι αφ εαυτων ικανοι εσμεν λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου
- ⁶ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει
- ⁷ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην
- ⁸πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη
- ⁹ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης δοξη
- ¹⁰και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει εινεκεν της υπερβαλλουσης δοξης
- ¹¹ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη
- ¹²εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα
- ¹³και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου
- ¹⁴αλλα επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον ημερας το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον οτι εν χριστω καταργειται
- ¹⁵αλλ εως σημερον ηνικα αν αναγινωσκηται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται
- ¹⁶ηνικα δε εαν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα
- ¹⁷ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου ελευθερια
- ¹⁸ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

Chapter 4

- ¹δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εγκακουμεν
²αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου
³ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον
⁴εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου
⁵ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν
⁶οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψει ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω χριστου
⁷εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακinois σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων
⁸εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι
⁹διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι
¹⁰παντοτε την νεκρωσιν του ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη
¹¹αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων
¹²ωστε ο θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν
¹³εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν
¹⁴ειδοτες οτι ο εγειρας τον [κυριον] ιησουν και ημας συν ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν
¹⁵τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου
¹⁶διο ουκ εγκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσω ημων ανακαινιουται ημερα και ημερα
¹⁷το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν
¹⁸μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

Chapter 5

¹οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνου καταλυθη οικοδομην εκ θεου
 εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις
²και γαρ εν τω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι
 επιποθουντες
³ει γε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα
⁴και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ
 επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης
⁵ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος
⁶θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του
 κυριου
⁷δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους
⁸θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς
 τον κυριον
⁹διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι
¹⁰τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται
 εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε φαυλον
¹¹ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω
 δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι
¹²ου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ
 ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια
¹³ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν
¹⁴η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι εις υπερ παντων απεθανεν
 αρα οι παντες απεθανον
¹⁵και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων
 αποθανοντι και εγερθεντι
¹⁶ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει και εγνωκαμεν κατα σαρκα
 χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν
¹⁷ωστε ει τις εν χριστω καινη κτισις τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα
¹⁸τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια χριστου και δοντος ημιν
 την διακονιαν της καταλλαγης
¹⁹ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα
 παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης
²⁰υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ
 χριστου καταλλαγητε τω θεω
²¹τον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη
 θεου εν αυτω

Chapter 6

- ¹συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας
²λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας
³μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια
⁴αλλ εν παντι συνιστανοντες εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριας
⁵εν πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιαις εν κοποις εν αγρυπνιαις εν νηστειαις
⁶εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω
⁷εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων
⁸δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις
⁹ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι
¹⁰ως λυπουμενοι αιει δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες
¹¹το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται
¹²ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων
¹³την δε αυτην αντιμισθian ως τεκνοις λεγω πλατυνθητε και υμεις
¹⁴μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος
¹⁵τις δε συμφωνησις χριστου προς βελιαρ η τις μερις πιστω μετα απιστου
¹⁶τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων ημεις γαρ ναος θεου εσμεν ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μου λαος
¹⁷διο εξελθατε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας
¹⁸και εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

Chapter 7

- ¹ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου
- ²χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν
- ³προς κατακρισιν ου λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην
- ⁴πολλη μοι παρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων
- ⁵και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι
- ⁶αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου
- ⁷ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι
- ⁸οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας
- ⁹νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων
- ¹⁰η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργάζεται
- ¹¹ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι τω πραγματι
- ¹²αρα ει και εγραψα υμιν ουχ ενεκεν του αδικησαντος [αλλ] ουδε ενεκεν του αδικηθεντος αλλ ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου
- ¹³δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει ημων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων
- ¹⁴οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων επι τιτου αληθεια εγενηθη
- ¹⁵και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον
- ¹⁶χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

Chapter 8

- ¹γνωρίζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας
- ²οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτος της απλοτητος αυτων
- ³οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και παρα δυναμιν αυθαιρετοι
- ⁴μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους
- ⁵και ου καθως ηλπισαμεν αλλα εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου
- ⁶εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην
- ⁷αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ημων εν υμιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε
- ⁸ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων
- ⁹γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου [χριστου] οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε
- ¹⁰και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι
- ¹¹νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν
- ¹²ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει
- ¹³ου γαρ ινα αλλοις ανεσις υμιν θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα
- ¹⁴ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης
- ¹⁵καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν
- ¹⁶χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου
- ¹⁷οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας
- ¹⁸συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων
- ¹⁹ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων εν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων
- ²⁰στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων
- ²¹προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων

²²συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας

²³ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου

²⁴την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

Chapter 9

- ¹περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν
²οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται
απο περυσι και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας
³επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει
τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε
⁴μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους
καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη
⁵αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και
προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως
ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν
⁶τουτο δε ο σπειρων φειδομενως φειδομενως και θερισει και ο σπειρων επ ευλογiais επ
ευλογiais και θερισει
⁷εκαστος καθως προηρηται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα
ο θεος
⁸δυναται δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν
αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον
⁹καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα
¹⁰ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον
σπορον υμων και αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων
¹¹εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω
θεω
¹²οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα
των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω
¹³δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας
υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας
¹⁴και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του
θεου εφ υμιν
¹⁵χαρις τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

Chapter 10

- ¹αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του χριστου
 ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας
²δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους
 λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας
³εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα
⁴τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν
 οχυρωματων
⁵λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και
 αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου
⁶και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη
⁷τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν
 εφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις
⁸εαν τε γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος εις
 οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι
⁹ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων
¹⁰οτι αι επιστολαι μεν φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθενης και
 ο λογος εξουθενημενος
¹¹τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και
 παροντες τω εργω
¹²ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα
 αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν
¹³ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν
 ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων
¹⁴ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων
 εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου
¹⁵ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριois κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της
 πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν
¹⁶εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα
 καυχησασθαι
¹⁷ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω
¹⁸ου γαρ ο εαυτον συνιστανων εκεινος εστιν δοκιμος αλλα ον ο κυριος συνιστησιν

Chapter 11

- ¹οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι αφροσυνης αλλα και ανεχεσθε μου
- ²ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμوسαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω
- ³φοβουμαι δε μη πως ως ο οφης εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυτου φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και της αγνοτητος] της εις τον χριστον
- ⁴ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε
- ⁵λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων
- ⁶ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωσαντες εν πασιν εις υμας
- ⁷η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν
- ⁸αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν
- ⁹και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουθενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν ετηρησα και τηρησω
- ¹⁰εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας
- ¹¹δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν
- ¹²ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις
- ¹³οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργатаι δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου
- ¹⁴και ου θαυμα αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος
- ¹⁵ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων
- ¹⁶παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη γε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι
- ¹⁷ο λαλω ου κατα κυριον λαλω αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως
- ¹⁸επει πολλοι καυχωνται κατα [την] σαρκα καγω καυχησομαι
- ¹⁹ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες
- ²⁰ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθiei ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις εις προσωπον υμας δερει
- ²¹κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθηνηκαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω
- ²²εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω

- ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερω εν φυλακαις περισσοτερω εν πληγαις υπερβαλλοντως εν θανατοις πολλακις
- ²⁴ υπο ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον
- ²⁵ τρις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα
- ²⁶ οδοιποριας πολλακις κινδυνοις ποταμων κινδυνοις ληστων κινδυνοις εκ γενους κινδυνοις εξ εθνων κινδυνοις εν πολει κινδυνοις εν ερημια κινδυνοις εν θαλασση κινδυνοις εν ψευδαδελφοις
- ²⁷ κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι
- ²⁸ χωρις των παρεκτος η επιστασις μοι η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων
- ²⁹ τις ασθενει και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμεαι
- ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας [μου] καυχησομαι
- ³¹ ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι
- ³² εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν δαμασκηνων πιασαι με
- ³³ και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

Chapter 12

¹καυχασθαι δε ου συμφερον μεν ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου
²οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωmati ουκ οιδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου
³και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωmati ειτε χωρις του σωματος [ουκ οιδα] ο θεος οιδεν
⁴οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι
⁵υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθeneiais
⁶εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει εξ εμου
⁷και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σατανα ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι
⁸υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου
⁹και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις εν ασθeneia τελειται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθeneiais ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου
¹⁰διο ευδοκω εν ασθeneiais εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και στενοχωριας υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι
¹¹γεγονα αφρων υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι
¹²τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη σημειοις [τε] και τερασιν και δυναμεσιν
¹³τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην
¹⁴ιδου τριτον τουτο ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα οι γονεις τοις τεκνοις
¹⁵εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει περισσοτερωσ υμας αγαπω ησσον αγαπωμαι
¹⁶εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλα υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον
¹⁷μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας
¹⁸παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνεσιν
¹⁹παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομης
²⁰φοβουμαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη πως ερις ζηλος θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασαι

²¹μη παλιν ελθοντος μου ταπεινωση με ο θεος μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

Chapter 13

¹τρίτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα
²προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι
³επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν
⁴και γαρ εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου [εις υμας]
⁵εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν ει μητι αδοκιμοι εστε
⁶ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι
⁷ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν
⁸ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της αληθειας
⁹χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο και ευχομεθα την υμων καταρτισιν
¹⁰δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ο κυριος εδωκεν μοι εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν
¹¹λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων
¹²ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι
¹³[13 12] ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες
¹⁴[13 13] η χαρις του κυριου ιησου [χριστου] και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων

Galatians

Chapter 1

- ¹παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων
- ²και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας
- ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
- ⁴του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων
- ⁵ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
- ⁶θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον
- ⁷ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου
- ⁸αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελισηται [υμιν] παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω
- ⁹ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω
- ¹⁰αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην
- ¹¹γνωριζω γαρ υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον
- ¹²ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου
- ¹³ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην
- ¹⁴και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων
- ¹⁵οτε δε ευδοκησεν [ο θεος] ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου
- ¹⁶αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι
- ¹⁷ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον
- ¹⁸επειτα μετα τρια ετη ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε
- ¹⁹ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου
- ²⁰α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι
- ²¹επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και [της] κιλικιας
- ²²ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω

²³μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε
επορθει

²⁴και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

Chapter 2

¹επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον
²ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον
³αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι
⁴δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσουσιν
⁵οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας
⁶απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον [ο] θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο
⁷αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης
⁸ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη
⁹και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην
¹⁰μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι
¹¹οτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην
¹²προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης
¹³και συνυπεκριθησαν αυτω [και] οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει
¹⁴αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω κηφα εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως και ουκ ιουδαικως ζης πως τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν
¹⁵ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι
¹⁶ειδοτες δε οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργαων νομου εαν μη δια πιστεως χριστου ιησου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργαων νομου οτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ
¹⁷ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο
¹⁸ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστανω
¹⁹εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω
²⁰χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου

²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

Chapter 3

¹ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν οισ κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη
εσταυρωμενος
²τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως
³ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε
⁴τοσαυτα επαθετε εικη ει γε και εικη
⁵ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ
ακοης πιστεως
⁶καθως αβρααμ επιστευсен τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
⁷γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως ουτοι υιοι εισιν αβρααμ
⁸προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προεηγγελισατο τω αβρααμ
οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη
⁹ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ
¹⁰οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ οτι επικαταρατος πας
ος ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα
¹¹οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται
¹²ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ζησεται εν αυτοις
¹³χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα οτι
γεγραπται επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου
¹⁴ινα εις τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν ιησου χριστω ινα την επαγγελιαν του
πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως
¹⁵αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει
η επιδιασσεται
¹⁶τω δε αβρααμ ερρεθησαν αι επαγγελiai και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν
ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος
¹⁷τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου ο μετα τετρακοσια και τριακοντα
ετη γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν
¹⁸ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας
κεχαρισται ο θεος
¹⁹τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρις αν ελθη το σπερμα ω επηγγελται
διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου
²⁰ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν
²¹ο ουν νομος κατα των επαγγελιων [του θεου] μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος
ζωοποιησαι οντως εν νομω αν ην η δικαιοσυνη
²²αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου
χριστου δοθη τοις πιστευουσιν
²³προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκλειομενοι εις την μελλουσαν
πιστιν αποκαλυφθηναι

- ²⁴ ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς χριστὸν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν
²⁵ ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν
²⁶ πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν χριστῷ ἰησοῦ
²⁷ ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτισθῆτε χριστὸν ἐνεδυσάσθε
²⁸ οὐκ ἐνὶ ἰουδαίῳ οὐδὲ ἐλλήνι οὐκ ἐνὶ δούλῳ οὐδὲ ἐλευθέρῳ οὐκ ἐνὶ ἀρσένι καὶ θήλει
πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ
²⁹ εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ ἀρα τοῦ ἀβραάμ σπέρμα ἐστε κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι

Chapter 4

¹λέγω δε εφ' όσον χρόνον ο κληρονομός νηπιός εστιν ουδεν διαφέρει δούλου κυρίου πάντων ών
²άλλα υπό επιτροπούς εστιν και οικονομούς αχρι της προθεσμίας του πατρός
³ούτως και ημείς οτε ημεν νηπιοί υπό τα στοιχεία του κόσμου ημεθα δεδουλωμένοι
⁴οτε δε ήλθεν το πληρωμα του χρόνου εξαπεστείλεν ο θεός τον υιον αυτού γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπό νομον
⁵ινα τους υπό νομον εξαγοράση ινα την υιοθεσίαν απολάβωμεν
⁶οτι δε εστε υιοί εξαπεστείλεν ο θεός το πνευμα του υιου αυτού εις τας καρδιας ημών κραζόν αββα ο πατήρ
⁷ώστε ουκετι ει δούλος αλλά υιός ει δε υιός και κληρονομός δια θεου
⁸άλλα τότε μεν ουκ ειδότες θεον εδουλεύσατε τοις φύσει μη ουσιν θεοίς
⁹νυν δε γνόντες θεον μάλλον δε γνωσθέντες υπό θεου πως επιστρέφετε παλιν επί τα ασθενή και πτωχά στοιχεία οίς παλιν ανώθεν δουλεύσαι θελετε
¹⁰ήμερας παρατηρήσθε και μηνάς και καιρούς και ενιαυτούς
¹¹φοβουμαι υμας μη πως εικη κεκοπιακά εις υμας
¹²γίνεσθε ως εγω οτι καγω ως υμείς αδελφοί δεομαι υμών ουδεν με ηδίκησατε
¹³οιδάτε δε οτι δι' ασθενειαν της σαρκός ευηγγελισαμην υμιν το προτερον
¹⁴και τον πειρασμόν υμών εν τη σαρκί μου ουκ εξουθενήσατε ουδε εξέπτυσάτε αλλά ως αγγελόν θεου εδεξασθε με ως χριστόν ιησουν
¹⁵που ουν ο μακαρισμός υμών μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατόν τους οφθαλμούς υμών εξορυζάντες έδωκατε μοι
¹⁶ώστε εχθρός υμών γεγόνα αληθεύων υμιν
¹⁷ζηλουσιν υμας ου καλώς αλλά εκκλείσαι υμας θελουσιν ινα αυτούς ζηλουτε
¹⁸καλόν δε ζηλουσθαι εν καλώ πάντοτε και μη μονόν εν τω παρειναι με προς υμας
¹⁹τεκνία μου ους παλιν ωδίνω μεχρις ου μορφωθῇ χριστός εν υμιν
²⁰ήθελον δε παρειναι προς υμας αρτί και αλλάξαι την φωνήν μου οτι απορούμαι εν υμιν
²¹λέγετε μοι οί υπό νομόν θελοντες ειναι τον νομόν ουκ ακουετε
²²γεγραπται γαρ οτι αβραάμ δύο υιούς εσχεν ένα εκ της παιδισκής και ένα εκ της ελευθερας
²³αλλ' ο [μεν] εκ της παιδισκής κατά σάρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δι' επαγγελίας
²⁴ατίνα εστιν αλληγορούμενα αυτά γαρ εισιν δύο διαθήκαι μια μεν απο ορούς σίνα εις δουλείαν γεννώσα ητις εστιν άγαρ
²⁵το δε άγαρ σίνα ορός εστιν εν τη αραβία συστοιχεί δε τη νυν ιερουσαλήμ δουλεύει γαρ μετά των τέκνων αυτής
²⁶η δε άνω ιερουσαλήμ ελευθερά εστιν ητις εστιν μητήρ ημών
²⁷γεγραπται γαρ ευφρανθήτι στείρα η ου τικτούσα ρήξον και βοησον η ουκ ωδίνουσα οτι πολλά τα τέκνα της ερημού μάλλον η της έχουσης τον άνδρα

²⁸ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμεν

²⁹ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σὰρκα γεννηθεὶς ἐδῶκεν τὸν κατὰ πνεῦμα οὕτως καὶ νῦν

³⁰ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφὴ ἐκβάλῃ τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ
ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθερᾶς

³¹οἱ ἀδελφοὶ οὐκ ἐσμεν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθερᾶς

Chapter 5

- ¹τη ελευθερια ημας χριστος ηλευθερωσεν στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε
- ²ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει
- ³μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι
- ⁴κατηργηθητε απο χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε
- ⁵ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα
- ⁶εν γαρ χριστω [ιησου] ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη
- ⁷ετρεχετε καλως τις υμας ενεκοψεν αληθεια μη πειθεσθαι
- ⁸η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας
- ⁹μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
- ¹⁰εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις εαν η
- ¹¹εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου
- ¹²οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας
- ¹³υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις
- ¹⁴ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον
- ¹⁵ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπ αλληλων αναλωθητε
- ¹⁶λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε
- ¹⁷η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα γαρ αλληλοις αντικειται ινα μη α εαν θελητε ταυτα ποιητε
- ¹⁸ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον
- ¹⁹φανεραι δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν πορνεια ακαθαρσια ασελγεια
- ²⁰ειδωλολατρια φαρμακεια εχθραι ερις ζηλος θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις
- ²¹φθονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν
- ²²ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις
- ²³πραυτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος
- ²⁴οι δε του χριστου ιησου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμiais
- ²⁵ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν
- ²⁶μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

Chapter 6

- ¹αδελφοι εαν και προλημφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι
καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης
²αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου
³ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων φρεναπατα εαυτον
⁴το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω [εκαστος] και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και
ουκ εις τον ετερον
⁵εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει
⁶κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις
⁷μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει
⁸οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το
πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζων αιωνιον
⁹το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι
¹⁰αρα ουν ως καιρον εχωμεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους
οικειους της πιστεως
¹¹ιδετε πληλικοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι
¹²οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον
ινα τω σταυρω του χριστου [ιησου] μη διωκωνται
¹³ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι
ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται
¹⁴εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου
εμοι κοσμος εσταυρωται καγω κοσμω
¹⁵ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις
¹⁶και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ
του θεου
¹⁷του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του ιησου εν τω σωματι
μου βασταζω
¹⁸η χαρις του κυριου [ημων] ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

Ephesians

Chapter 1

¹παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν [εν εφεσω]
και πιστοις εν χριστω ιησου
²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση
ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω
⁴καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους
κατενωπιον αυτου εν αγαπη
⁵προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του
θεληματος αυτου
⁶εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ης εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω
⁷εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος
κατα το πλουτος της χαριτος αυτου
⁸ης επερисσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει
⁹γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο
εν αυτω
¹⁰εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω
τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης
¹¹εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος
κατα την βουλην του θεληματος αυτου
¹²εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω
¹³εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων
εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω
¹⁴ο εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον
της δοξης αυτου
¹⁵δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την εις παντας τους
αγιους
¹⁶ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν ποιουμενος επι των προσευχων μου
¹⁷ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας
και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου
¹⁸πε φωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας [υμων] εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις
της κλησεως αυτου τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις
¹⁹και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την
ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου
²⁰ην ενηργηκεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και καθισας εν δεξια αυτου εν τοις
επουρανιοις
²¹υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος
ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι

²² και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια

²³ ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

Chapter 2

- ¹και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιαις υμων
²εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας
³εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμiais της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεθα τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι
⁴ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας
⁵και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι
⁶και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου
⁷ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις το υπερβαλλον πλουτος της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου
⁸τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον
⁹ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται
¹⁰αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν
¹¹διο μνημονευετε οτι ποτε υμεις τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου
¹²οτι ητε τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω
¹³νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγεννηθητε εγγυς εν τω αιματι του χριστου
¹⁴αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας
¹⁵την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν αυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην
¹⁶και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω
¹⁷και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και ειρηνην τοις εγγυς
¹⁸οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα
¹⁹αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα εστε συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου
²⁰εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου χριστου ιησου
²¹εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω
²²εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

Chapter 3

¹τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων
²ει γε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας
³[οτι] κατα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω
⁴προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου
⁵ο ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις
αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι
⁶ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας εν χριστω ιησου
δια του ευαγγελιου
⁷ου εγεννηθην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι κατα την
ενεργειαν της δυναμεως αυτου
⁸εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι
το ανεξιχνιαστον πλουτος του χριστου
⁹και φωτισαι τις η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω
θεω τω τα παντα κτισαντι
¹⁰ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας
η πολυποικιλος σοφια του θεου
¹¹κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν τω χριστω ιησου τω κυριω ημων
¹²εν ω εχομεν την παρρησιαν και προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου
¹³διο αιτουμαι μη εγκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων
¹⁴τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα
¹⁵εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται
¹⁶ινα δω υμιν κατα το πλουτος της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος
αυτου εις τον εσω ανθρωπον
¹⁷κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων
¹⁸εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι [3 18] ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν
τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και υψος και βαθος
¹⁹γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν
το πληρωμα του θεου
²⁰τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα
την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν
²¹αυτω η δοξα εν τη εκκλησια και εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των
αιωνων αμην

Chapter 4

- ¹παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε
- ²μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραυτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη
- ³σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης
- ⁴εν σωμα και εν πνευμα καθως [και] εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων
- ⁵εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα
- ⁶εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν
- ⁷ενι δε εκαστω ημων εδοθη [η] χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου
- ⁸διο λεγει αναβας εις υψος ηχμαλωτευσεν αιχμαλωσιαν [και] εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις
- ⁹το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη εις τα κατωτερα μερη της γης
- ¹⁰ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα
- ¹¹και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους
- ¹²προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου
- ¹³μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου
- ¹⁴ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης
- ¹⁵αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη χριστος
- ¹⁶εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη
- ¹⁷τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοος αυτων
- ¹⁸εσκοτωμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων
- ¹⁹οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια
- ²⁰υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον
- ²¹ει γε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου
- ²²αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης
- ²³ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων

²⁴και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας

²⁵διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη

²⁶οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι παροργισμω υμων

²⁷μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω

²⁸ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος ταις χερσιν το αγαθον ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι

²⁹πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλα ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν

³⁰και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως

³¹πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια

³²γινεσθε [δε] εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο υμιν

Chapter 5

- ¹γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπῆτα
- ²καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγαπῇ καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
- ³πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἡ πλεονεξία μὴδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις
- ⁴καὶ αἰσχροτήης καὶ μωρολογίας ἡ εὐτραπέλεια αὐτοὺς οὐκ ἀνήκεν ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία
- ⁵τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἡ ἀκαθάρτος ἡ πλεονεκτής ὁ ἐστὶν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ
- ⁶μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας
- ⁷μὴ οὖν γίνεσθε συμμετοχοὶ αὐτῶν
- ⁸ἦτε γὰρ ποτὲ σκοτὸς νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε
- ⁹ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ καὶ δικαιοσυνῇ καὶ ἀληθείᾳ
- ¹⁰δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐαρεστον τῷ κυρίῳ
- ¹¹καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἐργοῖς τοῖς ἀκαρποῖς τοῦ σκοτοῦς μᾶλλον δὲ καὶ ἐλεγχέτε
- ¹²τὰ γὰρ κρυφὰ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶν καὶ λεγεῖν
- ¹³τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός φανεροῦνται πάν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶν
- ¹⁴ὁ δὲ λέγει ἐγείρε ὁ καθυδὼν καὶ ἀναστὰ ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφανέσθαι σοὶ ὁ χριστὸς
- ¹⁵βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε μὴ ὡς ἀσοφοὶ ἀλλ' ὡς σοφοὶ
- ¹⁶ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν
- ¹⁷διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονεῖς ἀλλὰ συνιετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
- ¹⁸καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσῶτια ἀλλὰ πληρουσθε ἐν πνεύματι
- ¹⁹λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀδόντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ
- ²⁰εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ
- ²¹ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ χριστοῦ
- ²²αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ
- ²³ὅτι ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος
- ²⁴ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί
- ²⁵οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς
- ²⁶ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι

²⁷ ινα παραστηση αυτος εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος

²⁸ ουτως οφειλουσιν [και] οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα

²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλα εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο χριστος την εκκλησιαν

³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου

³¹ αντι τουτου καταλειψει ανθρωπος [τον] πατερα και [την] μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και [εις] την εκκλησιαν

³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

Chapter 6

- ¹τα τέκνα υπακούετε τοις γονευσιν υμών [ἐν κυρίῳ] τοῦτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον
²τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἡτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ
³ἵνα εὖ σοι γενηται καὶ εὖ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς
⁴καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα υμῶν ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου
⁵οἱ δούλοι υπακούετε τοῖς κατὰ σὰρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλοτητί τῆς καρδίας υμῶν ὡς τῷ χριστῷ
⁶μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δούλοι χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς
⁷μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις
⁸εἰδοτες ὅτι ἕκαστος ἐὰν τι ποιῇ ἀγαθὸν τοῦτο κομίζεται παρὰ κυρίου εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος
⁹καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς ἀνιέντες τὴν ἀπειλὴν εἰδοτες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ υμῶν ὁ κύριος ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωπολήμψια οὐκ ἐστὶν παρ' αὐτῷ
¹⁰τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμούσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κρατεῖ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ
¹¹ἐνδυσάσθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου
¹²ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σὰρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτοῦς τούτου πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
¹³διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἵνα δυνήθητε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἀπαντὰ κατεργασάμενοι στήναι
¹⁴στήτε οὖν περιζώσαμενοι τὴν ὄσφυν υμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης
¹⁵καὶ υποδήσαμενοι τοὺς ποδὰς ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης
¹⁶ἐν πασὶν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβῆσαι
¹⁷καὶ τὴν περικεφαλαιάν τοῦ σωτηρίου δεξάσθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὁ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ
¹⁸διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχομένοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνούντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων
¹⁹καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον [τοῦ εὐαγγελίου]
²⁰ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλυσίᾳ ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιασώμαι ὥς δεῖ με λαλῆσαι
²¹ἵνα δεῖ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ τί πρᾶσσω πάντα γνωρίσει ὑμῖν τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ

²²ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

²³ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου

²⁴η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια

Philippians

Chapter 1

- ¹παυλος και τιμοθεος δουλοι χριστου ιησου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις
- ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
- ³ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνηια υμων
- ⁴παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος
- ⁵επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν
- ⁶πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου
- ⁷καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας
- ⁸μαρτυς γαρ μου ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις χριστου ιησου
- ⁹και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει
- ¹⁰εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου
- ¹¹πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσυνης τον δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου
- ¹²γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν
- ¹³ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν
- ¹⁴και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοτας τοις δεσμοις μου περισσοτερως τολμαν αφοβως τον λογον του θεου λαλειν
- ¹⁵τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν
- ¹⁶οι μεν εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι
- ¹⁷οι δε εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου
- ¹⁸τι γαρ πλην οτι παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι
- ¹⁹οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου
- ²⁰κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου
- ²¹εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος
- ²²ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

²³συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω γαρ μαλλον κρεισσον

²⁴το δε επιμενειν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας

²⁵και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως

²⁶ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας

²⁷μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου

²⁸και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις εστιν αυτοις ενδειξις απωλειας υμων δε σωτηριας και τουτο απο θεου

²⁹οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

³⁰τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

Chapter 2

- ¹εἰ τις οὖν παρακλησῖς ἐν χριστῷ εἰ τι παραμυθίον ἀγάπης εἰ τις κοινωνία πνεύματος
εἰ τις σπλαγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ
- ²πληρώσατε μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες συμψυχοὶ τὸ
ἐν φρονούντες
- ³μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν ἀλλὰ τὴ ταπεινοφροσύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν
- ⁴μη τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοπούντες ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι
- ⁵τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ
- ⁶ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχὼν οὐχ ἀρπαγμον ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ
- ⁷ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκενώσεν μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιωματὶ ἀνθρώπων γενομένος καὶ
σχηματὶ ἐυρέθεις ὡς ἀνθρώπος
- ⁸ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενομένος ὑπηκοὸς μέχρι θανάτου θανάτου δὲ σταυροῦ
- ⁹ὃ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερυψώσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων
- ¹⁰ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ πάντες γόνα καμψή ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων
- ¹¹καὶ πάντα γλῶσσαι ἐξομολογησῇται ὅτι κύριος ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς
- ¹²ὥστε ἀγαπήτοι μου καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε μὴ [ὡς] ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ
νῦν πολλῶ μαλλόν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν
κατεργάζεσθε
- ¹³θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θελεῖν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας
- ¹⁴πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν
- ¹⁵ἵνα γενήσθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκεραιοὶ τέκνα θεοῦ ἀμώμα μεσὸν γενεᾶς σκολίας καὶ
διεστραμμένης ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ
- ¹⁶λόγον ζωῆς ἐπεχόντες εἰς καυχῆμα ἔμοι εἰς ἡμέραν χριστοῦ ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἑδράμον
οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα
- ¹⁷ἀλλὰ εἰ καὶ σπενδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν χαίρω καὶ συγχαίρω
πᾶσιν ὑμῖν
- ¹⁸τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι
- ¹⁹ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ ἰησοῦ τιμοθεὸν ταχέως πεμψαὶ ὑμῖν ἵνα καγὼ εὐψυχῶ γινούς τὰ περὶ
ὑμῶν
- ²⁰οὐδὲνα γὰρ ἔχω ἰσοψυχὸν ὅστις γνήσιως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει
- ²¹οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν οὐ τὰ χριστοῦ ἰησοῦ
- ²²τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον συν ἔμοι ἐδουλεύσεν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον
- ²³τούτον μὲν οὖν ἐλπίζω πεμψαὶ ὡς ἀν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς
- ²⁴πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλευσόμεαι

²⁵αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας
²⁶επειδη επιποθων ην παντας υμας [ιδειν] και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν
²⁷και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατου αλλα ο θεος ηλεισεν αυτον ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω
²⁸σπουδαιοτερως ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω
²⁹προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε
³⁰οτι δια το εργον κυριου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβολευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

Chapter 3

¹το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλες
²βλεπετε τους κυνας βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην
³ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες
⁴καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον
⁵περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος
⁶κατα ζηλος διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος
⁷αλλα ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν
⁸αλλα μενουνγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ινα χριστον κερδησω
⁹και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει
¹⁰του γνωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεως αυτου και κοινωνιαν παθηματων αυτου συμμορφιζομενος τω θανατω αυτου
¹¹ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν την εκ νεκρων
¹²ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατελημφθην υπο χριστου [ιησου]
¹³αδελφοι εγω εμαυτον ουπω λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος
¹⁴κατα σκοπον διωκω εις το βραβειον της ανω κλησεως του θεου εν χριστω ιησου
¹⁵οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερως φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει
¹⁶πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν
¹⁷συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας
¹⁸πολλοι γαρ περιπατουσιν ους πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου
¹⁹ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες
²⁰ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον
²¹ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων συμμορφον τω σωmati της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα

Chapter 4

- ¹ ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιποθητοί χαρὰ καὶ στεφάνος μου οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοί
- ² εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ συντυχὴν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ
- ³ ναὶ ἐρωτῶ καὶ σε γνήσιε συζυγε συλλαμβανούσας αἰτίνας ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησαν μοι μετὰ καὶ κλημεντὸς καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βιβλῷ ζωῆς
- ⁴ χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε πάλιν ἐρῶ χαίρετε
- ⁵ τὸ ἐπιεικές ὑμῶν γινώσθητω πασὶν ἀνθρώποις ὁ κύριος ἐγγυς
- ⁶ μὴδὲν μεριμνᾶτε ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δέήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν
- ⁷ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ
- ⁸ τὸ λοιπὸν ἀδελφοί ὅσα ἐστὶν ἀληθὴ ὅσα σεμνά ὅσα δίκαια ὅσα ἀγνά ὅσα προσφιλέα ὅσα εὐφροσύνη εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος ταῦτα λογιζέσθε
- ⁹ ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρέλαβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοὶ ταῦτα πράσσετε καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἐστὶ μεθ' ὑμῶν
- ¹⁰ ἔχαρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτε ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ' ὃ καὶ ἐφρονεῖτε ἠκαιρείσθε δὲ
- ¹¹ οὐχ ὅτι καθ' ὑστερήσιν λέγω ἐγὼ γὰρ ἐμάθον ἐν οἷς εἰμι αὐταρκὴς εἶναι
- ¹² οἶδα καὶ ταπεινῶσθαι οἶδα καὶ περισσεύειν ἐν παντί καὶ ἐν πᾶσι μεμνημαὶ καὶ χορταζέσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι
- ¹³ πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμούντι με
- ¹⁴ πλὴν καλῶς ἐποίησατε συγκοινωνήσαντες μοι τῇ θλίψει
- ¹⁵ οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φιλιππησιοὶ ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξηλθὼν ἀπὸ μακεδονίας οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λημψέως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι
- ¹⁶ ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονικῇ καὶ ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπεμψάτε
- ¹⁷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν
- ¹⁸ ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω πεπληρωμαὶ δεξαμένος παρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὁσμήν· εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν εὐαρεστον τῷ θεῷ
- ¹⁹ ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ
- ²⁰ τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν
- ²¹ ἀσπασάσθε πάντα ἅγιον ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί
- ²² ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καίσαρος οἰκίας
- ²³ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν

Colossians

Chapter 1

- ¹παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος
²τοις εν κολοσσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων
³ευχαριστουμεν τω θεω πατρι του κυριου ημων ιησου [χριστου] παντοτε περι υμων προσευχομενοι
⁴ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην [ην εχετε] εις παντας τους αγιους
⁵δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου
⁶του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια
⁷καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ ημων διακονος του χριστου
⁸ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι
⁹δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη
¹⁰περιπατησαι αζιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του θεου
¹¹εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας
¹²ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι υμας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι
¹³ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου
¹⁴εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων
¹⁵ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως
¹⁶οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν τοις ουρανοις και επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται
¹⁷και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν
¹⁸και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν [η] αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων
¹⁹οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι
²⁰και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου [δι αυτου] ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις

- ²¹και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν
- ²²εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου
- ²³ει γε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος
- ²⁴νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια
- ²⁵ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου
- ²⁶το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου
- ²⁷οις ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ο εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης
- ²⁸ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω
- ²⁹εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

Chapter 2

¹θέλω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω υπερ υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εορακαν το προσωπον μου εν σαρκι
²ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντες εν αγαπη και εις παν πλουτος της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου χριστου
³εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και γνωσεως αποκρυφוי
⁴τουτο λεγω ινα μηδεις υμας παραλογιζεται εν πιθανολογια
⁵ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων
⁶ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε
⁷ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες [εν αυτη] εν ευχαριστια
⁸βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον
⁹οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως
¹⁰και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας
¹¹εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου
¹²συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ νεκρων
¹³και υμας νεκρους οντας τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτωματα
¹⁴εξαλειψας το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω
¹⁵απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσας αυτους εν αυτω
¹⁶μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει και εν ποσει η εν μερει εορτης η νεομηνιας η σαββατων
¹⁷α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του χριστου
¹⁸μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α εορακεν εμβατευων εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου
¹⁹και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου
²⁰ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε
²¹μη αψη μηδε γευση μηδε θιγης
²²α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων

²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθηρσκια και ταπεινοφροσυνη [και] αφειδια
σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος

Chapter 3

- ¹εἰ οὖν συνηγερθῇτε τῷ χριστῷ τὰ ἀνω ζητεῖτε οὐ ὁ χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιά τοῦ θεοῦ καθημένος
- ²τὰ ἀνω φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
- ³ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κεκρυπταὶ σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ
- ⁴ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ
- ⁵νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν παθὸς ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἧτις ἐστὶν εἰδωλολατρία
- ⁶διὰ ἃ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ
- ⁷ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν τοῦτοις
- ⁸νῦν δὲ ἀποθέσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργὴν θυμὸν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στοματός ὑμῶν
- ⁹μὴ ψευδεσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ
- ¹⁰καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπιγνώσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτισάντος αὐτοῦ
- ¹¹οποῦ οὐκ ἐνὶ ἑλλήνι καὶ ἰουδαίῳ περιτομῇ καὶ ἀκροβυστία βαρβάρῳ σκυθῇ δούλῳ ἐλεύθερῳ ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πασὶν χριστὸς
- ¹²ἐνδυσάσθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμῶν χρηστοτήτα ταπεινοφροσύνην πραυτήτα μακροθυμίαν
- ¹³ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαρίζομενοι ἑαυτοῖς ἐὰν τίς πρὸς τίνα ἔχῃ μομφὴν καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς
- ¹⁴ἐπὶ πασὶν δὲ τοῦτοις τὴν ἀγαπὴν ὁ ἐστὶν συνδεσμός τῆς τελειότητος
- ¹⁵καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἡν καὶ ἐκληθῆτε ἐν [ἐν] σώματι καὶ εὐχαριστοὶ γίνεσθε
- ¹⁶ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσιῶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδασκόντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς ὑμνοῖς ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ
- ¹⁷καὶ πάν ὅ τι ἐὰν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου ἰησοῦ εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ
- ¹⁸αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνήκεν ἐν κυρίῳ
- ¹⁹οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς
- ²⁰τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα τοῦτο γὰρ εὐαρεστον ἐστὶν ἐν κυρίῳ
- ²¹οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μὴ ἀθυμώσιν
- ²²οἱ δούλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σὰρκα κυρίοις μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρώπαρεςκοὶ ἀλλ' ἐν ἀπλοτητί καρδίας φοβούμενοι τὸν κύριον
- ²³ὁ ἐὰν ποιῇτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις

²⁴ ειδότες οτι απο κυριου απολημψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω κυριω χριστω
δουλευετε

²⁵ ο γαρ αδικων κομισεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

Chapter 4

- ¹οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανω
- ²τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια
- ³προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι
- ⁴ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι
- ⁵εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι
- ⁶ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι
- ⁷τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω
- ⁸ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων
- ⁹συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωρισουσιν τα ωδε
- ¹⁰ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον
- ¹¹και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγεννηθησαν μοι παρηγορια
- ¹²ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου ιησου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα σταθητε τελειοι και πεπληροφορημενοι εν παντι θεληματι του θεου
- ¹³μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει πολυν πονον υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
- ¹⁴ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας
- ¹⁵ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτης εκκλησιαν
- ¹⁶και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικεων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε
- ¹⁷και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροις
- ¹⁸ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων

1 Thessalonians

Chapter 1

¹παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη

²ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

³αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων

⁴ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] θεου την εκλογην υμων

⁵οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν υμιν δι υμας

⁶και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου

⁷ωστε γενεσθαι υμας τυπον πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και εν τη αχαια

⁸αφ υμων γαρ εξηχεται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλ εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν εχειν ημας λαλειν τι

⁹αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

¹⁰και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ [των] νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας εκ της οργης της ερχομενης

Chapter 2

- ¹αυτοι γαρ οιδετε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν
²αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδετε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω
 θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι
³η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουδε εν δολω
⁴αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν
 ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων
⁵ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγεννηθημεν καθως οιδετε ουτε προφασει πλεονεξιας
 θεος μαρτυς
⁶ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων [2 7] δυναμενοι εν
 βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι
⁷αλλα εγεννηθημεν νηπιοι εν μεσω υμων ως εαν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα
⁸ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου
 αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν εγεννηθητε
⁹μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος και ημερας εργαζομενοι
 προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου
¹⁰υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν
 εγεννηθημεν
¹¹καθαπερ οιδετε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου [2 12] παρακαλουντες
 υμας και παραμυθουμενοι
¹²και μαρτυρομενοι εις το περιπατειν υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την
 εαυτου βασιλειαν και δοξαν
¹³και δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον
 ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως αληθως εστιν λογον
 θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν
¹⁴υμεις γαρ μιμηται εγεννηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια
 εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και
 αυτοι υπο των ιουδαιων
¹⁵των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους προφητας και ημας εκδιωξαντων
 και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων
¹⁶κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας
 αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος
¹⁷ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια
 περισσοτερω εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια
¹⁸διοτι ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας
 ο σατανας
¹⁹τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησης η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου
 ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια

²⁰ υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

Chapter 3

- ¹διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι
²και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υπερ της πιστεως υμων
³το μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα
⁴και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε
⁵δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μη πως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων
⁶αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας
⁷δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη αναγκη και θλιψει ημων δια της υμων πιστεως
⁸οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω
⁹τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων
¹⁰νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων
¹¹αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους κατευθυναι την οδον ημων προς υμας
¹²υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας
¹³εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου μετα παντων των αγιων αυτου

Chapter 4

- ¹λοιπον αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου [ινα] καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω καθως και περιπατειτε ινα περισσευητε μαλλον
- ²οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου
- ³τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας
- ⁴ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κταςθαι εν αγιασμω και τιμη
- ⁵μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον
- ⁶το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα
- ⁷ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω
- ⁸τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον διδοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας
- ⁹περι δε της φιλαδελφιας ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους
- ¹⁰και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους [τους] εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον
- ¹¹και φιλοτιμεισθαι ησυχазειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν
- ¹²ινα περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και μηδενος χρειαν εχητε
- ¹³ου θελομεν δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κοιμωμενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα
- ¹⁴ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω
- ¹⁵τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας
- ¹⁶οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον
- ¹⁷επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα
- ¹⁸ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

Chapter 5

- ¹περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι
²αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται
³οταν λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις επισταται ολεθρος ωσπερ η
ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν
⁴υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτας καταλαβη
⁵παντες γαρ υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους
⁶αρα ουν μη καθευδωμεν ως οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν
⁷οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν
⁸ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και
περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας
⁹οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλα εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων
ιησου [χριστου]
¹⁰του αποθανοντος περι ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν
¹¹διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε
¹²ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν
κυριω και νουθετουντας υμας
¹³και ηγεισθαι αυτους υπερεκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις
¹⁴παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους
ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας
¹⁵ορατε μη τις κακον αντι κακου τινη αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε εις αλληλους
και εις παντας
¹⁶παντοτε χαιρετε
¹⁷αδιαλειπτως προσευχεσθε
¹⁸εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας
¹⁹το πνευμα μη σβεννυτε
²⁰προφητειας μη εξουθενειτε
²¹παντα [δε] δοκιμαζετε το καλον κατεχετε
²²απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε
²³αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και
η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη
²⁴πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει
²⁵αδελφοι προσευχεσθε [και] περι ημων
²⁶ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω
²⁷ενορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αδελφοις
²⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

2 Thessalonians

Chapter 1

¹παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω
²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου
³ευχαριστειν οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους
⁴ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκαυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε
⁵ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε
⁶ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν
⁷και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου
⁸εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου
⁹οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου
¹⁰οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη
¹¹εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει
¹²οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

Chapter 2

- ¹έρωτωνμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου [ημων] ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον
- ²εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του κυριου
- ³μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθι ο ανθρωπος της ανομιας ο υιος της απωλειας
- ⁴ο αντικειμενος και υπεрайρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος
- ⁵ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν
- ⁶και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω αυτου καιρω
- ⁷το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται
- ⁸και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος [ιησους] ανελκει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου
- ⁹ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους
- ¹⁰και εν παση απατη αδικιας τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους
- ¹¹και δια τουτο πεμπει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει
- ¹²ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια
- ¹³ημεις δε οφειλομεν ευχαριστηιν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλατο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας
- ¹⁴εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου
- ¹⁵αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων
- ¹⁶αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και [ο] θεος ο πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι
- ¹⁷παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι εν παντι εργω και λογω αγαθω

Chapter 3

- ¹το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζεται καθως και προς υμας
- ²και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις
- ³πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου
- ⁴πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν [και] ποιειτε και ποιησετε
- ⁵ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου
- ⁶παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβετε παρ ημων
- ⁷αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν
- ⁸ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων
- ⁹ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας
- ¹⁰και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω
- ¹¹ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους
- ¹²τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου χριστω ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν
- ¹³υμεις δε αδελφοι μη εγκακησητε καλοποιουντες
- ¹⁴ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε μη συναναμιγνυσθαι αυτω ινα εντραπη
- ¹⁵και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον
- ¹⁶αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων
- ¹⁷ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω
- ¹⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων

1 Timothy

Chapter 1

¹παυλος αποστολος χριστου ιησου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και χριστου ιησου της ελπιδος ημων
²τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων
³καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν
⁴μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογiais απεραντοις αιτινες εκζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει
⁵το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρης καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου
⁶ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν
⁷θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται
⁸οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται
⁹ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεισιν και αμαρτωλοις ανοσιοις και βεβηλοις πατρολwaiς και μητρολwaiς ανδροφονοις
¹⁰πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευστaiς επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται
¹¹κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω
¹²χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν
¹³το προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια
¹⁴υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου
¹⁵πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω
¹⁶αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται χριστος ιησους την απασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον
¹⁷τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
¹⁸ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν
¹⁹εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν
²⁰ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

Chapter 2

- ¹παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστιας υπερ παντων ανθρωπων
- ²υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι
- ³τουτο καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου
- ⁴ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν
- ⁵εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους
- ⁶ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις
- ⁷εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια
- ⁸βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμων
- ⁹ωσαντως γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν και χρυσιω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει
- ¹⁰αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων
- ¹¹γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη
- ¹²διδασκειν δε γυναικι ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια
- ¹³αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα
- ¹⁴και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη εξαπατηθεισα εν παραβασει γεγονεν
- ¹⁵σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

Chapter 3

- ¹πιστος ο λογος ει τις επισκοπης ορεγεται καλου εργου επιθυμει
²δει ουν τον επισκοπον ανεπιλημπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλιον σωφρονα
κοσμιον φιλοξενον διδακτικον
³μη παροινον μη πληκτην αλλα επιεικη αμαχον αφιλαργυρον
⁴του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος
⁵ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται
⁶μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου
⁷δει δε και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα
του διαβολου
⁸διακονους ωσαυτως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις
⁹εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρη συνειδησει
¹⁰και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες
¹¹γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολους νηφαλιους πιστας εν πασιν
¹²διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προϊσταμενοι και των ιδιων
οικων
¹³οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν
εν πιστει τη εν χριστω ιησου
¹⁴ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν [προς σε] εν ταχει
¹⁵εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητις εστιν εκκλησια θεου
ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας
¹⁶και ομολογουμενως μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον ος εφανερωθη εν σαρκι
εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελοις εκηρυχθη εν εθνεσιν πιστευθη εν κοσμω
ανελημθη εν δοξη

Chapter 4

¹το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλαις δαιμονιων
²εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυστηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν
³κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταλημψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν
⁴οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβανομενον
⁵αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεως
⁶ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος χριστου ιησου εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεως και της καλης διδασκαλιας η παρηκολουθηκας
⁷τους δε βεβηλους και γραωδεις μυθους παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν
⁸η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωης της νυν και της μελλουσης
⁹πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος
¹⁰εις τουτο γαρ κοπιωμεν και αγωνιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι ος εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων
¹¹παραγγελλε ταυτα και διδασκε
¹²μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πιστει εν αγνεια
¹³εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια
¹⁴μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου
¹⁵ταυτα μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η πασιν
¹⁶επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου

Chapter 5

- ¹πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ως πατερα νεωτερους ως αδελφους
²πρεσβυτερας ως μητερας νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια
³χηρας τιμα τας οντως χηρας
⁴ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου
⁵η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι [τον] θεον και προσμενει ταις δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας
⁶η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν
⁷και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιλημπτοι ωσιν
⁸ει δε τις των ιδιων και μαλιστα οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων
⁹χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρος γυνη
¹⁰εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν
¹¹νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν
¹²εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν
¹³αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα
¹⁴βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν
¹⁵ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα
¹⁶ει τις πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκηση
¹⁷οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια
¹⁸λεγει γαρ η γραφη βουν αλωοντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου
¹⁹κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων
²⁰τους [δε] αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν
²¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλισιν
²²χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιας αλλοτριαις σεαυτον αγνον τηρει
²³μηκετι υδροποτει αλλα οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον και τας πυκνας σου ασθeneιας
²⁴τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν
²⁵ωσαυτως και τα εργα τα καλα προδηλα και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

Chapter 6

¹οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται
²οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει
³ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια
⁴τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος ερις βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι
⁵διαπατραριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν
⁶εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας
⁷ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα
⁸εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα
⁹οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν
¹⁰ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιπειραν οδυναις πολλαις
¹¹συ δε ω ανθρωπε θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραυπαθιαν
¹²αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων
¹³παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωογονουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν
¹⁴τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιλημπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου
¹⁵ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευντων και κυριος των κυριευοντων
¹⁶ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην
¹⁷τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις απολαυσιν
¹⁸αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους
¹⁹αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της οντως ζωης
²⁰ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως

²¹ ἦν τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μεθ υμων

2 Timothy

Chapter 1

- ¹παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου
- ²τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων
- ³χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας
- ⁴επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω
- ⁵υπομνησιν λαβων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι
- ⁶δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου
- ⁷ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού
- ⁸μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου
- ⁹του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων
- ¹⁰φανερωθειςαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων χριστου ιησου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου
- ¹¹εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος
- ¹²δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν
- ¹³υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου
- ¹⁴την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν
- ¹⁵οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμogeneης
- ¹⁶δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη
- ¹⁷αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιως εξητησεν με και ευρεν
- ¹⁸δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

Chapter 2

- ¹συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου
- ²και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι
- ³συγκακοπαθησον ως καλος στρατιωτης χριστου ιησου
- ⁴ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση
- ⁵εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση
- ⁶τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν
- ⁷νοει ο λεγω δωσει γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν
- ⁸μνημονευε ιησουν χριστον εγγεγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου
- ⁹εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλα ο λογος του θεου ου δεδεται
- ¹⁰δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου
- ¹¹πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν
- ¹²ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνησομεθα κακεινος αρνησεται ημας
- ¹³ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται
- ¹⁴ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου μη λογομαχειν επ ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων
- ¹⁵σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας
- ¹⁶τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας
- ¹⁷και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος
- ¹⁸οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν
- ¹⁹ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου
- ²⁰εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν
- ²¹εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον
- ²²τας δε νεωτερικας επιθυμιας φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας
- ²³τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας
- ²⁴δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλα ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον

²⁵εν πραυτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δωη αυτοις ο θεος μετανοιαν
εις επιγνωσιν αληθειας

²⁶και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου
θελημα

Chapter 3

- ¹τούτο δε γινώσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι
²εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν
απειθεις αχαριστοι ανοσιοι
³αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεις ανημεροι αφιλαγαθοι
⁴προδοται προπετεις τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι
⁵εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι και τουτους αποτρεπου
⁶εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτιζοντες γυναικαρια
σεσωρευμενα αμαρτιας αγομενα επιθυμιας ποικιλαις
⁷παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα
⁸ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μωυσει ουτως και ουτοι ανθιστανται τη
αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν
⁹αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν ως και η εκεινων
εγενετο
¹⁰συ δε παρηκολουθησας μου τη διδασκαλια τη αγωγή τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια
τη αγαπη τη υπομονη
¹¹τοις διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροις οιους
διωγμους υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος
¹²και παντες δε οι θελοντες ζην ευσεβως εν χριστω ιησου διωχθησονται
¹³πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι
¹⁴συ δε μενε εν οις εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινων εμαθες
¹⁵και οτι απο βρεφους ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια
πιστεως της εν χριστω ιησου
¹⁶πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγμον προς
επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη
¹⁷ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος

Chapter 4

- ¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους και την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου
- ²κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρως ακαιρως ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη
- ³εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας ιδias επιθυμιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην
- ⁴και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τους μυθους εκτραπησονται
- ⁵συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον
- ⁶εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της αναλυσεως μου εφεστηκεν
- ⁷τον καλον αγωνα ηγωνισμαι τονδρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα
- ⁸λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου
- ⁹σπουδασον ελθειν προς με ταχεως
- ¹⁰δημας γαρ με εγκατελειπεν αγαπησας τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκης εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν
- ¹¹λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν
- ¹²τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον
- ¹³τον φαιλονην ον απελειπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις
- ¹⁴αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωσει αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου
- ¹⁵ον και συ φυλασσου λιαν γαρ αντεστη τοις ημετεροις λογοις
- ¹⁶εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο αλλα παντες με εγκατελειπον μη αυτοις λογισθειν
- ¹⁷ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουσωσιν παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος
- ¹⁸ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην
- ¹⁹ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον
- ²⁰εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελειπον εν μιλητω ασθενουντα
- ²¹σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι [παντες]
- ²²ο κυριος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων

Titus

Chapter 1

¹παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν
²επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων
³εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου
⁴τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του σωτηρος ημων
⁵τουτου χαριν απελειπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην
⁶ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα
⁷δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη
⁸αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη
⁹αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν
¹⁰εισιν γαρ πολλοι ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ της περιτομης
¹¹ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν
¹²ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι
¹³η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγε αυτους αποτομωσ ινα υγιαίνωσιν [εν] τη πιστει
¹⁴μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν
¹⁵παντα καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιαμμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις
¹⁶θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

Chapter 2

- ¹συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαinouση διδασκαλια
²πρεσβυτας νηφاليους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαινοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη
³πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μηδε οινω πολλω
δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους
⁴ινα σωφροניζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους
⁵σωφρονας αγνας οικουργους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος
του θεου βλασφημηται
⁶τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν
⁷περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αφθοριαν
σεμνοτητα
⁸λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων λεγειν περι ημων
φαυλον
⁹δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας
¹⁰μη νοσφιζομενους αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν την
του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν
¹¹επεφανη γαρ η χαρις του θεου σωτηριος πασιν ανθρωποις
¹²παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως
και δικαιοις και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι
¹³προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και
σωτηρος ημων χριστου ιησου
¹⁴ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση
εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων
¹⁵ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

Chapter 3

- ¹υπομιμνησκε αυτους αρχαις εξουσιαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι
- ²μηδενα βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα προς παντας ανθρωπους
- ³ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμiais και ηδονais ποικιλais εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους
- ⁴οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου
- ⁵ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη α εποιησαμεν ημεις αλλα κατα το αυτου ελεος εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου
- ⁶ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων
- ⁷ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενηθωμεν κατ ελπιδα ζωης αιωνιου
- ⁸πιστος ο λογος και περι toutων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις
- ⁹μωρας δε ζητησεις και γενεαλογias και εριν και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι
- ¹⁰αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου
- ¹¹ειδως οτι εξεστραπτai ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος
- ¹²οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι
- ¹³ζηναν τον νομικον και απολλων σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη
- ¹⁴μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι
- ¹⁵ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλουντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων

Philemon

Chapter 1

¹παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και
 συνεργω ημων
²και απφια τη αδελφη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια
³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου
⁴ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου
⁵ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις εις τον κυριον ιησουν και εις παντας
 τους αγιους
⁶οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου [του] εν
 ημιν εις χριστον
⁷χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων
 αναπεπαιται δια σου αδελφε
⁸διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον
⁹δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος
 χριστου ιησου
¹⁰παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον
¹¹τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον
¹²ον ανεπεμψα σοι αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα
¹³ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις δεσμοις του
 ευαγγελιου
¹⁴χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον
 σου η αλλα κατα εκουσιον
¹⁵ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης
¹⁶ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον
 σοι και εν σαρκι και εν κυριω
¹⁷ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε
¹⁸ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογα
¹⁹εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι
 προσοφειλεις
²⁰ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω
²¹πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις
²²αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι
 υμιν
²³ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου
²⁴μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου
²⁵η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων

Hebrews

Chapter 1

¹πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις
 επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω
²ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και εποιησεν τους αιωνας
³ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω
 ρηματι της δυναμεως αυτου καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια
 της μεγαλωσυνης εν υψηλοις
⁴τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους
 κεκληρονομηκεν ονομα
⁵τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω
 εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον
⁶οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν
 αυτω παντες αγγελοι θεου
⁷και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους
 λειτουργους αυτου πυρος φλογα
⁸προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα [του αιωνος] και η ραβδος της
 ευθυτητος ραβδος της βασιλειας αυτου
⁹ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου
 ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου
¹⁰και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι
¹¹αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται
¹²και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους ως ιματιον και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και
 τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν
¹³προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους
 σου υποποδιον των ποδων σου
¹⁴ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας
 κληρονομειν σωτηριαν

Chapter 2

- ¹δια τουτο δει περισσοτερος προσεχειν ημας τοις ακουσθειςιν μηποτε παραρυωμεν
²ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη
ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν
³πως ημεις εκφευζομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι
δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη
⁴συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και
πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν
⁵ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ης λαλουμεν
⁶διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου
οτι επισκεπτη αυτον
⁷ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον [και
κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου]
⁸παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν
αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα
⁹τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου
δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσεται θανατου
¹⁰επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα
τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι
¹¹ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται
αδελφους αυτους καλειν
¹²λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε
¹³και παλιν εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν
ο θεος
¹⁴επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν
των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν
τον διαβολον
¹⁵και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας
¹⁶ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται
¹⁷οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος
αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου
¹⁸εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

Chapter 3

- ¹οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν
- ²πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν [ολω] τω οικω αυτου
- ³πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωυσην ηξιωται καθ' οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον
- ⁴πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε παντα κατασκευασας θεος
- ⁵και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων
- ⁶χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εαν την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος [μεχρι τελους βεβαιαν] κατασχωμεν
- ⁷διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε
- ⁸μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω
- ⁹ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη
- ¹⁰διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου
- ¹¹ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
- ¹²βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος
- ¹³αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ' εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτιας
- ¹⁴μετοχοι γαρ του χριστου γεγοναμεν εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν
- ¹⁵εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω
- ¹⁶τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως
- ¹⁷τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω
- ¹⁸τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν
- ¹⁹και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι' απιστιαν

Chapter 4

- ¹φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι
- ²και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκρασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν
- ³εισερχομεθα γαρ εις [την] καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων
- ⁴ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου
- ⁵και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου
- ⁶επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν
- ⁷παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως προειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων
- ⁸ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας
- ⁹αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου
- ¹⁰ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος
- ¹¹σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας
- ¹²ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και διικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησης και εννοιων καρδιας
- ¹³και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος
- ¹⁴εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας
- ¹⁵ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθενειαις ημων πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας
- ¹⁶προσερχομεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

Chapter 5

¹πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα [τε] και θυσιας υπερ αμαρτιων
²μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθενειαν
³και δι αυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν περι αμαρτιων
⁴και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθωσπερ και ααρων
⁵ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γεννηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε
⁶καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ
⁷ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας
⁸και περ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην
⁹και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου
¹⁰προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ
¹¹περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις
¹²και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρεian εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρεian εχοντες γαλακτος ου στερεας τροφης
¹³πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν
¹⁴τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

Chapter 6

¹δίο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργων και πιστεως επι θεον
²βαπτισμων διδαχην επιθεσεως τε χειρων αναστασεως νεκρων και κριματος αιωνιου
³και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος
⁴αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου
⁵και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος
⁶και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας
⁷γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης ερχομενον πολλακις υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου
⁸εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν
⁹πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν
¹⁰ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες
¹¹επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους
¹²ινα μη νωθοι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας
¹³τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου
¹⁴λεγων ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε
¹⁵και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας
¹⁶ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος
¹⁷εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω
¹⁸ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος
¹⁹ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος
²⁰οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

Chapter 7

- ¹οὗτος γὰρ ὁ μελχισεδεκ βασιλεὺς σαλὴμ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ υψίστου ὁ συναντήσας ἀβραὰμ υποστρεφόντι ἀπο τῆς κοπῆς τῶν βασιλείων καὶ εὐλογήσας αὐτόν
- ²ὦ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμερίσεν ἀβραὰμ πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἐπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς σαλὴμ ὁ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης
- ³ἀπατῶρ ἀμητῶρ ἀγενεαλόγητος μὴτε ἀρχὴν ἡμερῶν μὴτε ζωῆς τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές
- ⁴θεωρεῖτε δὲ πῆλικος οὗτος ὡς δεκάτην ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης
- ⁵καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν λείπει τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τοῦτο ἐστὶν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν καίπερ ἐξελήλυθοι ἐκ τῆς ὀσφύος ἀβραὰμ
- ⁶ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκατώκεν ἀβραὰμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν
- ⁷χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἐλάττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται
- ⁸καὶ ὠδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ
- ⁹καὶ ὡς ἐπὶ εἶπεν δι' ἀβραὰμ καὶ λείεις ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκατῶται
- ¹⁰ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφυὶ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ μελχισεδεκ
- ¹¹εἰ μὲν οὖν τελειώσεις διὰ τῆς λευιτικῆς ἱερῶσυνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθετῆται τίς ἐτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ ἑτέρον ἀνίστασθαι ἱερεῖα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν αἱρῶν λεγέσθαι
- ¹²μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερῶσυνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μεταθεσις γίνεται
- ¹³ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας μετεσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσεσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ
- ¹⁴προδηλὸν γὰρ ὅτι ἐξ ἰουδα ἀνατετάλκεν ὁ κύριος ἡμῶν εἰς τὴν φυλὴν περὶ ἱερῶν οὐδὲν μωυσῆς ἐλάλησεν
- ¹⁵καὶ περισσότερον ἐτι καταδῆλον ἐστὶν εἰ κατὰ τὴν ὁμοιοτητα μελχισεδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἑτέρος
- ¹⁶ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκινῆς γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δυνάμιν ζωῆς ἀκαταλύτου
- ¹⁷μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ
- ¹⁸ἀθετήσις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές
- ¹⁹οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος ἐπεισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ
- ²⁰καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσιν ἱερεῖς γεγονότες
- ²¹ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λεγοντος πρὸς αὐτόν ὡμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμελήθησεται σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
- ²²κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἐγγυὸς ἰησοῦς
- ²³καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θάνατῳ κωλυέσθαι παραμένειν

²⁴ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

²⁵οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων

²⁶τοιουτος γαρ ημιν [και] επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμianτος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος

²⁷ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραπαξ εαυτον ανενεγκας

²⁸ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

Chapter 8

¹κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις
²των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος ουκ ανθρωπος
³πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσε νεγκη
⁴ει μεν ουν ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα
⁵οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει
⁶νυν δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται
⁷ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος
⁸μεμφομενος γαρ αυτους λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην
⁹ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος
¹⁰οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον
¹¹και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων
¹²οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι
¹³εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού

Chapter 9

- ¹είχεν μὲν οὖν [καὶ] ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τοῦ τοῦ ἁγίου κοσμικοῦ
²σκήνη γὰρ κατασκευασθὴ ἡ πρώτη ἐν ἡ τῇ λυχνίᾳ καὶ ἡ τραπεζὰ καὶ ἡ προθεσὶς τῶν
 ἁρτῶν ἡτις λέγεται ἁγία
³μετὰ δὲ τὸ δευτέρον καταπετάσμα σκήνη ἡ λεγομένη ἁγία ἁγίων
⁴χρυσὸν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην παντοθεν
 χρυσίῳ ἐν ἡ σταμνος χρυσεῖ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ
 πλάκες τῆς διαθήκης
⁵ὑπερανῶ δὲ αὐτῆς χερουβὶν δοξῆς κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον περὶ ὧν οὐκ ἐστὶν νῦν
 λέγειν κατὰ μέρος
⁶τούτων δὲ οὕτως κατασκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντός εἰσίσιν οἱ
 ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες
⁷εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵματος ὁ προσφέρει
 ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων
⁸τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ πῶς πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἐπὶ
 τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης σταθμὴν
⁹ἡτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεσθηκότα καθ' ἣν δῶρα τε καὶ θυσίαι προσφέρονται
 μὴ δύναμειν κατὰ συνειδήσιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα
¹⁰μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πομασιν καὶ διαφοροῖς βαπτισμοῖς δικαιώματα σαρκὸς μέχρι
 καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα
¹¹χρὶςτος δὲ παραγενομένος ἀρχιερεὺς τῶν γενομένων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ
 τελειότερας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου τοῦτο ἐστὶν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως
¹²οὐδὲ δι' αἵματος τραγῶν καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθὲν ἐφάπαξ εἰς τὰ
 ἁγία αἰωνίαν λύτρωσιν εὐραμένος
¹³εἰ γὰρ τὸ αἷμα τραγῶν καὶ ταυρῶν καὶ σποδοῦ δαμάλεως ραντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους
 ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα
¹⁴πόσω μάλλον τὸ αἷμα τοῦ χριστοῦ ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσηνεγκεν ἀμώμον
 τῷ θεῷ καθαρῇ τὴν συνειδήσιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἐργῶν εἰς τὸ λατρεῖν θεῷ ζῶντι
¹⁵καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσιτὴς ἐστὶν ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν
 τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λαβῶσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου
 κληρονομίας
¹⁶ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φερεσθαι τοῦ διαθεμένου
¹⁷διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία ἐπεὶ μὴ τότε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθεμένος
¹⁸οθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται
¹⁹ἀληθείας γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ μωυσεως παντὶ τῷ λαῷ λαβῶν τὸ
 αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τραγῶν μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσωποῦ αὐτὸ τε
 τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρραντίσεν
²⁰λέγων τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός

- ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν
²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις
²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσiais παρα ταυτας
²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων
²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω
²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυνι δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν της αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται
²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις
²⁸ ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

Chapter 10

- ¹σκίαν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις αὐτὸ προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές οὐδεποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι
- ²ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἐτι συνειδήσιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἀπαξ κεκαθαρισμένους
- ³ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀναμνήσις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν
- ⁴ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας
- ⁵ὁ δὲ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει θυσίαν καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι
- ⁶ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδοκήσας
- ⁷τότε εἶπον ἰδοὺ ἡκώ ἐν κεφαλίδι βιβλίου γεγράφται περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημα σου
- ⁸ἀνωτέρον λέγων ὅτι θυσίας καὶ προσφοράς καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδοκήσας αἰτίνες κατὰ νόμον προσφέρονται
- ⁹τότε εἰρηκέν ἰδοὺ ἡκώ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημα σου ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δευτέρον στήσῃ
- ¹⁰ἐν ᾧ θεληματὶ ἡγιασμένοι ἐσμεν διὰ τῆς προσφοράς τοῦ σώματος ἰησοῦ χριστοῦ ἐφαπαξ
- ¹¹καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἐστήκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλακὶς προσφερών θυσίας αἰτίνες οὐδεποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας
- ¹²οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκές ἐκαθίσεν ἐν δεξίᾳ τοῦ θεοῦ
- ¹³τὸ λοιπὸν ἐκδεχομένος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποποδῖον τῶν ποδῶν αὐτοῦ
- ¹⁴μία γὰρ προσφορά τέτελειωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους
- ¹⁵μάρτυρεί δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι
- ¹⁶αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς
- ¹⁷καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἐτι
- ¹⁸οποῦ δὲ ἀφῆσις τούτων οὐκετι προσφορά περὶ ἁμαρτίας
- ¹⁹ἔχοντες οὖν ἀδελφοὶ παρρησίαν εἰς τὴν εἰσόδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι ἰησοῦ
- ²⁰ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζώσαν διὰ τοῦ καταπετασματος τούτου ἐστὶν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
- ²¹καὶ ἱερεᾶ μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
- ²²προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφῶρᾳ πίστεως ρεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπο συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθάρῳ
- ²³κατεχόμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλαμένος
- ²⁴καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἐργῶν

- ²⁵μη εγκαταλείποντες την επισυναγωγήν εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλέπετε εγγιζουσιν την ημεραν
- ²⁶εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνώσιν της αληθείας ουκετι περι αμαρτιων απολείπεται θυσια
- ²⁷φοβερα δε τις εκδοχη κρίσεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους
- ²⁸αθετησας τις νομον μωυσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνήσκει
- ²⁹ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθήσεται τιμωρίας ο τον υιον του θεου καταπατήσας και το αιμα της διαθήκης κοινον ηγησάμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρίσας
- ³⁰οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικήσας εγω ανταποδώσω και παλιν κρίνει κυριος τον λαον αυτου
- ³¹φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζωντος
- ³²αναμνησθεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθημάτων
- ³³τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθεντες
- ³⁴και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την αρπαγήν των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτους κρείττονα υπαρξιν και μενουςαν
- ³⁵μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν
- ³⁶υπομονης γαρ εχετε χρεϊαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισθητε την επαγγελιαν
- ³⁷ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει
- ³⁸ο δε δικαιος [μου] εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστείληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω
- ³⁹ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απώλειαν αλλα πιστεως εις περιποίησιν ψυχης

Chapter 11

- ¹ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων υποστάσις πραγμάτων ἐλέγχος οὐ βλεπομένων
- ²ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι
- ³πίστει νοοῦμεν κατηρτισθαι τοὺς αἰῶνας ῥηματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπομένον γέγονεναι
- ⁴πίστει πλείονα θυσίαν ἀβὲλ παρὰ καὶν προσήνεγκεν τῷ θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυρουντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἐτι λαλεῖ
- ⁵πίστει ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐχ ἠυρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεὸς προὐ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτυρηταὶ εὐαρεστήκεναι τῷ θεῷ
- ⁶χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον [τῷ] θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδοτῆς γίνεται
- ⁷πίστει χρηματισθεὶς νῶε περὶ τῶν μὴδεὼ βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκευάσεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονομὸς
- ⁸πίστει καλούμενος ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἡμέλλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξηλθεν μὴ ἐπιστάμενος πού ἐρχεται
- ⁹πίστει παρωκῆσεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν συγκληρονομῶν τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς
- ¹⁰ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός
- ¹¹πίστει καὶ αὕτη σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλαμένον
- ¹²διο καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ ταῦτα νενεκρωμένου καθὼς τὰ ἀστρά τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθεὶ καὶ ὡς ἡ ἀμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναριθμητὸς
- ¹³κατὰ πίστιν ἀπεθάνον οὗτοι πάντες μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πορρωθέντας αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπιδήμοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς
- ¹⁴οἱ γὰρ τοιαῦτα λεγόντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν
- ¹⁵καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημονεύον ἀφ' ἧς ἐξέβησαν εἶχον ἀν' καιρὸν ἀνακαμψαί
- ¹⁶νυν δὲ κρείττονος ὀρεγόνται τοῦτο ἔστιν ἐπουρανίου διο οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν
- ¹⁷πίστει προσενηνοχεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενὴ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος
- ¹⁸πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα
- ¹⁹λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεὸς ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο
- ²⁰πίστει καὶ περὶ μέλλοντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ τὸν ἡσαῦ
- ²¹πίστει ἰακώβ ἀποθνήσκων ἑκάστῳ τῶν υἱῶν ἰωσήφ εὐλόγησεν καὶ προσέκυνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ραβδου αὐτοῦ

- ²²πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο
- ²³πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον ασειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως
- ²⁴πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω
- ²⁵μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν
- ²⁶μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν
- ²⁷πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν
- ²⁸πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων
- ²⁹πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν
- ³⁰πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι επτα ημερας
- ³¹πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης
- ³²και τι ετι λεγω επιλειψει με γαρ διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ σαμψων ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων
- ³³οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων
- ³⁴εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρης εδυναμωθησαν απο ασθeneιας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων
- ³⁵ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν
- ³⁶ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης
- ³⁷ελιθασθησαν επειρασθησαν επρισθησαν εν φονω μαχαιρης απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι
- ³⁸ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι ερημιας πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης
- ³⁹και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν
- ⁴⁰του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

Chapter 12

¹τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα

²αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν

³αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτους αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι

⁴ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι

⁵και εκκλησηθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος

⁶ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται

⁷εις παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ

⁸ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε

⁹ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολυ μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν

¹⁰οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιωτητος αυτου

¹¹πασα μεν παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης

¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε

¹³και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθι δε μαλλον

¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οψεται τον κυριον

¹⁵επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δι αυτης μianθωσιν οι πολλοι

¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου

¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην

¹⁸ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη

¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο προστεθηναι αυτοις λογον

²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται

²¹και ουτως φοβερον ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος

²²αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων

²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων

²⁴ και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ

²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι

²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον

²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι [την] των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα

²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω θεω μετα ευλαβειας και δεους

²⁹ και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλiskον

Chapter 13

¹ἡ φιλαδελφία μενετω
²τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθανεσθε διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθον τινες ξενισαντες ἀγγέλους
³μimνησκεσθε τῶν δεσμιῶν ὡς συνδεδεμένοι τῶν κακouchouμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σωματι
⁴τιμίος ὁ γάμος ἐν πασὶν καὶ ἡ κοίτη ἀμιαντός πορνούς γὰρ καὶ μοιχοὺς κρίνει ὁ θεός
⁵ἀφιλαργυρός ὁ τρόπος ἀρκουμενοὶ τοῖς παρουσὶν αὐτός γὰρ εἰρηκεν οὐ μὴ σὲ ἀνῶ οὐδ οὐ μὴ σὲ ἐγκαταλίπω
⁶ὥστε θαρρουντας ἡμᾶς λέγειν κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος
⁷μνημονευετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὡν ἀναθεωρουντες τὴν ἐκβάσιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεισθε τὴν πίστιν
⁸ἰησοῦς χριστός ἐχθές καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
⁹διδασκαίς ποικιλαῖς καὶ ξέναις μὴ παραφερεσθε καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουσθαὶ τὴν καρδίαν οὐ βρωμασὶν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες
¹⁰ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἐχουσιν [ἐξουσίαν] οἱ τὴ σκηνὴ λατρεουντες
¹¹ὧν γὰρ εἰσφερεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἁγία διὰ τοῦ ἀρχιερέως τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξῶ τῆς παρεμβολῆς
¹²διο καὶ ἰησοῦς ἵνα ἁγιασῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν ἐξῶ τῆς πυλῆς ἐπάθεν
¹³τοῖνυν ἐξερχωμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξῶ τῆς παρεμβολῆς τὸν ονειδισμόν αὐτοῦ φεροντες
¹⁴οὐ γὰρ ἐχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν
¹⁵δι' αὐτοῦ ἀναφερῶμεν θυσίαν αἰνεσεως διὰ πάντος τῷ θεῷ τοῦτο ἐστὶν καρπὸν χεῖλεων ὁμολογούντων τῷ ὀνοματι αὐτοῦ
¹⁶τῆς δὲ εὐποίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθανεσθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός
¹⁷πειθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπεικετε αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδῶσοντες ἵνα μετὰ χάρας τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στεναζόντες ἀλυσίτελες γὰρ ὑμῖν τοῦτο
¹⁸προσευχεσθε περὶ ἡμῶν πειθομεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνειδήσιν ἐχομεν ἐν πασὶν καλῶς θέλοντες ἀναστρεφεσθαι
¹⁹περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα ταχίον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν
²⁰ὁ δὲ θεός τῆς εἰρήνης ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν
²¹καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντί ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐαρεστον ἐνωπίον αὐτοῦ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν
²²παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ ἀνεχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπεστείλα ὑμῖν
²³γίνωσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τιμοθεὸν ἀπολελυμένον μεθ' οὗ εἰν ταχίον ἐρχεται ὀψομαι ὑμᾶς

²⁴ ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι
απο της ιταλιας

²⁵ η χαρις μετα παντων υμων

James

Chapter 1

¹ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν
²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις
³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονην
⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι
⁵ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω
⁶αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω
⁷μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι λημψεται τι παρα του κυριου
⁸ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου
⁹καυχασθω δε [ο] αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου
¹⁰ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται
¹¹αντειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται
¹²μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον
¹³μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα
¹⁴εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος
¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθαισιν αποκυει θανατον
¹⁶μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι
¹⁷πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα
¹⁸βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων
¹⁹ιστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην
²⁰οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται
²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων
²²γινεσθε δε ποιηται λογου και μη ακροαται μονον παραλογιζομενοι εαυτους
²³οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω

²⁴κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην

²⁵ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται

²⁶ει τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν εαυτου αλλα απατων καρδιαν εαυτου τουτου ματαιος η θρησκεια

²⁷θρησκεια καθαρα και αμικτος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

Chapter 2

- ¹αδελφοί μου μη ἐν προσωπολημψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης
- ²ἐὰν γὰρ εἰσελθῇ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ εἰσελθῇ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ρυπαρᾷ ἐσθῇτι
- ³ἐπιβλέψῃτε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἰπῇτε σὺ καθοῦ ὡς καλῶς καὶ τῷ πτωχῷ εἰπῇτε σὺ στήθι ἢ καθοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιον μου
- ⁴οὗ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγενεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν
- ⁵ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν
- ⁶ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἐλκοῦσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια
- ⁷οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τοῦ ἐπικληθέντος ἐφ' ὑμᾶς
- ⁸εἰ μὲντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν καλῶς ποιεῖτε
- ⁹εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε ἁμαρτιὰν ἐργάζεσθε ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται
- ¹⁰ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ πταισῇ δὲ ἐν ἐνὶ γεγονέναι πάντων ἐνόχος
- ¹¹ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσης εἶπεν καὶ μὴ φονεύσης εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις φονεύεις δὲ γεγονας παραβάτης νόμου
- ¹²οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι
- ¹³ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος κατακαυχάται ἔλεος κρίσεως
- ¹⁴τί ὄφελος ἀδελφοί μου ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ μὴ δύναται ἡ πίστις σωσαὶ αὐτόν
- ¹⁵ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπαρχῶσιν καὶ λειπομένοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς
- ¹⁶εἰπῇ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν ὑπαγετε ἐν εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορταζέσθε μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ σώματος τί ὄφελος
- ¹⁷οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν
- ¹⁸ἀλλ' ἐρεῖ τις σὺ πίστιν ἔχεις καγὼ ἔργα ἔχω δείξον μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων καγὼ σοὶ δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν
- ¹⁹σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς θεὸν ἐστὶν καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν
- ²⁰θέλεις δὲ γινῶναι ὡ ἀνθρώπε κενὸς ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργὴ ἐστὶν
- ²¹ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἀνενεγκὰς ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
- ²²βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελείωθη
- ²³καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λεγούσα ἐπιστεύσεν δὲ ἀβραάμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη
- ²⁴ὁρατε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον

²⁵ομοίως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα

²⁶ωσπερ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις εργαων νεκρα εστιν

Chapter 3

- ¹μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα λημψομεθα
²πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα
³ει δε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν
⁴ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκληρων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορμη του ευθυνοντος βουλεται
⁵ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην αναπτει
⁶και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλυσσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης
⁷πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη
⁸την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων ακαταστατον κακον μεστη ιου θανατηφορου
⁹εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας
¹⁰εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι
¹¹μητι η πηγη εκ της αυτης οπης βρυνει το γλυκυ και το πικρον
¹²μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ
¹³τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας
¹⁴ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας
¹⁵ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης
¹⁶οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα
¹⁷η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος
¹⁸καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

Chapter 4

- ¹ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων
- ²επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας
- ³αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε
- ⁴μοιχαλιδες ουκ οιδετε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται
- ⁵η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκισεν εν ημιν
- ⁶μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασsetαι ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
- ⁷υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων
- ⁸εγγισατε τω θεω και εγγισει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι
- ⁹ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελως υμων εις πενθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν
- ¹⁰ταπεινωθητε ενωπιον κυριου και υψωσει υμας
- ¹¹μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης
- ¹²εις εστιν νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον
- ¹³αγε νυν οι λεγοντες σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν
- ¹⁴οιτινες ουκ επιστασθε της αυριον ποια η ζωη υμων ατμεις γαρ εστε προς ολιγον φαινομενη επειτα και αφανιζομενη
- ¹⁵αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θελη και ζησομεν και ποιησομεν τουτο η εκεινο
- ¹⁶νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν
- ¹⁷ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

Chapter 5

¹αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριαις υμων ταις επερχομεναις
²ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν
³ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις
⁴ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο αφυστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθαν
⁵ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων εν ημερα σφαγης
⁶κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν
⁷μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως λαβη προιμον και οψιμον
⁸μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν
⁹μη στεναζετε αδελφοι κατ αλληλων ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης προ των θυρων εστηκεν
¹⁰υποδειγμα λαβετε αδελφοι της κακοπαθιας και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν εν τω ονοματι κυριου
¹¹ιδου μακαριζομεν τους υπομειναντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ειδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν ο κυριος και οικτιρμων
¹²προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη υπο κρισιν πεσητε
¹³κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω
¹⁴ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες ελαιω εν τω ονοματι [του κυριου]
¹⁵και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται αυτω
¹⁶εξομολογεισθε ουν αλληλοις τας αμαρτιας και προσευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη
¹⁷ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ
¹⁸και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης
¹⁹αδελφοι μου εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον
²⁰γινωσκετε οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην αυτου εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

1 Peter

Chapter 1

¹ πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας
καπαδοκιας ασιας και βιθυνιας
² κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εις υπακοην και ραντισμον αιματος
ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη
³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος
αναγεννησας ημας εις ελπιδα ζωσαν δι αναστασεως ιησου χριστου εκ νεκρων
⁴ εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοις εις
υμας
⁵ τους εν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι
εν καιρω εσχατω
⁶ εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον λυπηθεντες εν ποικιλοις πειρασμοις
⁷ ινα το δοκιμιον υμων της πιστεως πολυτιμοτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυρος
δε δοκιμαζομενου ευρεθη εις επαινον και δοξαν και τιμην εν αποκαλυψει ιησου χριστου
⁸ ον ουκ ιδοντες αγαπατε εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιατε χαρα
ανεκλαλητω και δεδοξασμενη
⁹ κομιζομενοι το τελος της πιστεως σωτηριαν ψυχων
¹⁰ περι ης σωτηριας εξεζητησαν και εξηραυνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτος
προφητευσαντες
¹¹ εραυνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις πνευμα χριστου
προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τας μετα ταυτα δοξας
¹² οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις υμιν δε διηκουνουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των
ευαγγελισαμενων υμας πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εις α επιθυμουσιν αγγελοι
παρακυψαι
¹³ διο αναζωσαμενοι τας οσφυας της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την
φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου
¹⁴ ως τεκνα υπακοης μη συσχηματιζομενοι ταις προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμiais
¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφή γενηθητε
¹⁶ διοτι γεγραπται [οτι] αγιοι εσεσθε οτι εγω αγιος
¹⁷ και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωπολημπτως κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν
φοβω τον της παροικιας υμων χρονον αναστραφητε
¹⁸ ειδοτες οτι ου φθαρτοις αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιας υμων αναστροφης
πατροπαραδοτου
¹⁹ αλλα τιμιω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπλου χριστου
²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ εσχατου των χρονων
δι υμας
²¹ τους δι αυτου πιστους εις θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα
ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εις θεον

²²τας ψυχας υμων ηγνικότες εν τη υπακοη της αληθειας εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενωσ

²³αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορας φθαρτης αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος θεου και μενοντος

²⁴διοτι πασα σαρξ ως χορτος και πασα δοξα αυτης ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν

²⁵το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας

Chapter 2

- ¹ αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισιν και φθονους και πασας καταλαλιας
- ² ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε εις σωτηριαν
- ³ ει εγευσασθε οτι χρηστος ο κυριος
- ⁴ προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον
- ⁵ και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος εις ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους θεω δια ιησου χριστου
- ⁶ διοτι περιχει εν γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον εκλεκτον ακρογωνιαιον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη
- ⁷ υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απιστουσιν δε λιθος ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας
- ⁸ και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν
- ⁹ υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως
- ¹⁰ οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες
- ¹¹ αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης
- ¹² την αναστροφην υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευοντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης
- ¹³ υποταγητε παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι
- ¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων
- ¹⁵ οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν
- ¹⁶ ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως θεου δουλοι
- ¹⁷ παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε
- ¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις
- ¹⁹ τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως
- ²⁰ ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω
- ²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ υμων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου
- ²² ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου

²³ος λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως

²⁴ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι ιαθητε

²⁵ητε γαρ ως προβατα πλανωμενοι αλλα επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

Chapter 3

¹ομοίως γυναίκες υποτασσομεναι τοις ιδίοις ανδρασιν ινα ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται

²εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων

³ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος

⁴αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του ησυχιου και πραεως πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες

⁵ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσai εις θεον εκοσμουν εαυτασ υποτασσομεναι τοις ιδίοις ανδρασιν

⁶ως σαρρα υπηκουεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγεννηθητε τεκνα αγαθοποιουσai και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν

⁷οι ανδρες ομοίως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων

⁸το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι ταπεινοφρονες

⁹μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

¹⁰ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν απο κακου και χειλη του μη λαλησαι δολον

¹¹εκκλινατω δε απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

¹²οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα

¹³και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου ζηλωται γενησθε

¹⁴αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε

¹⁵κυριον δε τον χριστον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος αλλα μετα πραυτητος και φοβου

¹⁶συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλεισθε καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην

¹⁷κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας

¹⁸οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων απεθανεν δικαιος υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι

¹⁹εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν

²⁰απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγοι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος

²¹ο και υμας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου

²²ος εστιν εν δεξια θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

Chapter 4

- ¹χριστου ουν παθοντος σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων σαρκι πεπαυται αμαρτιαις
- ²εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμiais αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον
- ³αρκετος γαρ ο παρεληλυθως χρονος το βουλημα των εθνων κατειργασθαι πεπορευμενους εν ασελγειαις επιθυμiais οиноφλυγiais κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατρiais
- ⁴εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες
- ⁵οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμως κρινοντι ζωντας και νεκρους
- ⁶εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι
- ⁷παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις προσευχας
- ⁸προ παντων την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπτει πληθος αμαρτιων
- ⁹φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμου
- ¹⁰εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου
- ¹¹ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην
- ¹²αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος
- ¹³αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι
- ¹⁴ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαυεται
- ¹⁵μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριεπισκοπος
- ¹⁶ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω ονοματι τουτω
- ¹⁷οτι [ο] καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω
- ¹⁸και ει ο δικαιος μολις σωζεται ο [δε] ασεβης και αμαρτωλος που φανειται
- ¹⁹ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας εν αγαθοποιια

Chapter 5

- ¹πρεσβυτερους ουν εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος
- ²ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου μη αναγκαστως αλλα εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως
- ³μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου
- ⁴και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον
- ⁵ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι [ο] θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν
- ⁶ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω
- ⁷πασαν την μεριμναν υμων επιριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων
- ⁸νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρυομενος περιπατει ζητων καταπιειν
- ⁹ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν τω κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι
- ¹⁰ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει στηριζει σθενωσει
- ¹¹αυτω το κρατος εις τους αιωνας αμην
- ¹²δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην στητε
- ¹³ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου
- ¹⁴ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω

2 Peter

Chapter 1

- ¹σιμων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου
- ²χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθει εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων
- ³ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζων και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης
- ⁴δι ων τα τιμια και μεγαιστα ημιν επαγγέλματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν τω κοσμω εν επιθυμια φθορας
- ⁵και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν
- ⁶εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν
- ⁷εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην
- ⁸ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν
- ⁹ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων
- ¹⁰διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε
- ¹¹ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου
- ¹²διο μελλησω αι υμας υπομινησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια
- ¹³δικαιον δε ηγουμεν εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει
- ¹⁴ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι
- ¹⁵σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι
- ¹⁶ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος
- ¹⁷λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπους δοξης ο υιος μου ο αγαπητος μου ουτος εστιν εις ον εγω ευδοκησα
- ¹⁸και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω αγιω ορει
- ¹⁹και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων
- ²⁰τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται

²¹ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη προφητεια ποτε αλλα υπο πνευματος αγιου φερομενοι
ελαλησαν απο θεου ανθρωποι

Chapter 2

¹εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν
²και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται
³και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει
⁴ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειροις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενους
⁵και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας
⁶και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβεσιν τεθεικως
⁷και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρουσατο
⁸βλεμματι γαρ και ακοη δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν
⁹οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν
¹⁰μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μiasμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες
¹¹οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων [παρά κυριω] βλασφημον κρισιν
¹²ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα φυσικα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων και φθαρησονται
¹³αδικουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απатаις αυτων συνευωχουμενοι υμιν
¹⁴οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα
¹⁵καταλειποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βεωρ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν
¹⁶ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν
¹⁷ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι και ομιχλαι υπο λαιλαπος ελαυνομεναι οις ο ζοφος του σκοτους τετηρηται
¹⁸υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαις σαρκος ασελγειαις τους ολιγως αποφευγοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους

¹⁹ελευθεριαν αυτοις επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω δεδουλωται

²⁰ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων

²¹κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνουσιν υποστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης

²²συμβεβηκεν αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμον βορβορου

Chapter 3

¹ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν
²μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηρος
³τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατων των ημερων εν εμπαιγμονη εμπαικται κατα τας ιδias επιθυμιας αυτων πορευομενοι
⁴και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως
⁵λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω
⁶δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο
⁷οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτω λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων
⁸εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια
⁹ου βραδυνει κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις υμας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι
¹⁰ηξει δε ημερα κυριου ως κλεπτης εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησεται και γη και τα εν αυτη εργα ευρεθησεται
¹¹τουτων ουτως παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν [υμας] εν αγiais αναστροφαις και ευσεβειαις
¹²προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται
¹³καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οis δικαιοσυνη κατοικει
¹⁴διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη
¹⁵και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την δοθεισαν αυτω σοφian εγραψεν υμιν
¹⁶ως και εν πασαις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν αις εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν
¹⁷υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου
¹⁸αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος

1 John

Chapter 1

¹ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

²και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν

³ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

⁴και ταυτα γραφομεν ημεις ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

⁵και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια ουκ εστιν εν αυτω ουδεμια

⁶εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

⁷εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας

⁸εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

⁹εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας

¹⁰εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

Chapter 2

¹τεκνία μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον

²και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου

³και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν

⁴ο λεγων οτι εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν

⁵ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν

⁶ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος περιπατειν

⁷αγαπητοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε

⁸παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθης εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει

⁹ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι

¹⁰ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν

¹¹ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου

¹²γραφω υμιν τεκνία οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου

¹³γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον εγραψα υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα

¹⁴εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος [του θεου] εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον

¹⁵μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω

¹⁶οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν

¹⁷και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια [αυτου] ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα

¹⁸παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν

¹⁹εξ ημων εξηλθαν αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ εξ ημων ησαν μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων

²⁰και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου οιδατε παντες

²¹ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν

²²τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον

²³πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ο ομολογων τον υιον και τον πατερα εχει

²⁴υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και [εν] τω πατρι μενειτε

²⁵και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον

²⁶ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας

²⁷και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει εν υμιν και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενετε εν αυτω

²⁸και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα εαν φανερωθη σχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου

²⁹εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

Chapter 3

¹ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν και εσμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον
²αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν
³και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν
⁴πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια
⁵και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν
⁶πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον
⁷τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν
⁸ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου
⁹πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται
¹⁰εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου
¹¹οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους
¹²ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια
¹³μη θαυμαζετε αδελφοι ει μισει υμας ο κοσμος
¹⁴ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων μενει εν τω θανατω
¹⁵πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν
¹⁶εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας θειναι
¹⁷ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω
¹⁸τεκνια μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλα εν εργω και αληθεια
¹⁹εν τουτω γνωσομεθα οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν την καρδιαν ημων
²⁰οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα
²¹αγαπητοι εαν η καρδια μη καταγινωσκη παρρησιαν εχομεν προς τον θεον
²²και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν απ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν

²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν

²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

Chapter 4

- ¹αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου
 εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον
- ²εν τούτω γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι
 εληλυθοτα εκ του θεου εστιν
- ³και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του
 αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη
- ⁴υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν
 τω κοσμω
- ⁵αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει
- ⁶ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ
 ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης
- ⁷αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του
 θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον
- ⁸ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν
- ⁹εν τούτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη
 απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου
- ¹⁰εν τούτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπηκαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν
 ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων
- ¹¹αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν
- ¹²θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη
 αυτου τετελειωμενη εν ημιν εστιν
- ¹³εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου
 δεδωκεν ημιν
- ¹⁴και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του
 κοσμου
- ¹⁵ος εαν ομολογηση οτι ιησους [χριστος] εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και
 αυτος εν τω θεω
- ¹⁶και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη
 εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω [μενει]
- ¹⁷εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως
 οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω
- ¹⁸φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος
 κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη
- ¹⁹ημεις αγαπωμεν οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας
- ²⁰εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη
 αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν ου δυναται αγαπαν

²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

Chapter 5

¹πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα τον γεγεννημενον εξ αυτου
²εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν
³αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν
⁴οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων
⁵τις εστιν [δε] ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου
⁶ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και εν τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια
⁷οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες
⁸το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν
⁹ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου οτι μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου
¹⁰ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου
¹¹και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ο θεος ημιν και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν
¹²ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει
¹³ταυτα εγραψα υμιν ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου
¹⁴και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων
¹⁵και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ αυτου
¹⁶εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση
¹⁷πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον
¹⁸οίδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου
¹⁹οίδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται
²⁰οίδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκομεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος

²¹ΤΕΚΝΙΑ ΦΥΛΑΞΑΤΕ ΕΑΥΤΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ

2 John

Chapter 1

- ¹ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν
- ²δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα
- ³εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη
- ⁴εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος
- ⁵και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους
- ⁶και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη η εντολη εστιν καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε
- ⁷οτι πολλοι πλανοι εξηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος
- ⁸βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσητε α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε
- ⁹πας ο προαγων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει
- ¹⁰ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε
- ¹¹ο λεγων γαρ αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις
- ¹²πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω γενεσθαι προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα υμων πεπληρωμενη η
- ¹³ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης

3 John

Chapter 1

- ¹ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια
²αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδοσθαι και υγιαίνειν καθως ευοδουται σου η ψυχη
³εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπατεις
⁴μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαριν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν τη αληθεια περιπατουντα
⁵αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και τουτο ξενους
⁶οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμψας αξιως του θεου
⁷υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνικων
⁸ημεις ουν οφειλομεν υπολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια
⁹εγραψα τι τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας
¹⁰δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει
¹¹αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον
¹²δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπο αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδας οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν
¹³πολλα ειχον γραψαι σοι αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφειν
¹⁴ελπιζω δε ευθεως σε ιδειν και στομα προς στομα λαλησομεν [1 15] ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

Jude

Chapter 1

¹Ιουδας ιησου χριστου δουλός αδελφός δε ιακώβου τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις
²Ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη
³αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης ημων σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει
⁴παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριτα μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι
⁵υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας απαξ παντα οτι κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν
⁶αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν
⁷ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τροπον τουτοις εκπορνευσασαι και απελθουσai οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσai
⁸ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν
⁹ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωυσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλα ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος
¹⁰ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται
¹¹ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο
¹²ουτοι εισιν οι εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα
¹³κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται ος ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται
¹⁴επροφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν αγιας μυριασιν αυτου
¹⁵ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντας τους ασεβεις περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις
¹⁶ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν
¹⁷υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁸ ὅτι ελεγον υμιν επ εσχατου χρονου εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων

¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες

²⁰ υμεις δε αγαπητοι εποικοδομουντες εαυτους τη αγιωτατη υμων πιστει εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

²¹ εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον

²² και ους μεν ελεατε διακρινομενους σωζετε εκ πυρος αρπαζοντες

²³ ους δε ελεατε εν φοβω μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα

²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι υμας απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει

²⁵ μονω θεω σωτηρι ημων δια ιησου χριστου του κυριου ημων δοξα μεγαλωσυνη κρατος και εξουσια προ παντος του αιωνος και νυν και εις παντας τους αιωνας αμην

Revelation

Chapter 1

¹αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη
²ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν
³μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς
⁴ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου
⁵και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λυσαντι ημας εκ των αμαρτιων [ημων] εν τω αιματι αυτου
⁶και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας αμην
⁷ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην
⁸εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ
⁹εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου
¹⁰εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος
¹¹λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν
¹²και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας
¹³και εν μεσω των λυχνιων ομοιον υιον ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν
¹⁴η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος
¹⁵και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενης και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων
¹⁶και εχων εν τη δεξια χειρι αυτου αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου
¹⁷και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος

¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου

¹⁹ γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα

²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

Chapter 2

¹τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν ἐφεσῷ ἐκκλησίας γράψον ταῦτε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν χρυσῶν
²οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν υπομονὴν σου καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακοὺς καὶ ἐπειράσας τοὺς λεγόντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς
³καὶ υπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβαστάσας διὰ τὸ ὄνομα μου καὶ οὐ κεκοπιάκεις
⁴ἀλλὰ ἔχω κατὰ σου ὅτι τὴν ἀγαπὴν σου τὴν πρώτην ἀφῆκες
⁵μνημονεύει οὖν ποθὲν πεπτῶκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ ἔρχομαι σοὶ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτῆς ἐὰν μὴ μετανόησῃς
⁶ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν νικολαίτων· ἀ καὶ ἐγὼ μίσω
⁷ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω· τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ὁ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ
⁸καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον ταῦτε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἐσχάτος· ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἐζήσεν
⁹οἶδα σου τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν· ἀλλὰ πλούσιος εἶ καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων· Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατάνᾳ
¹⁰μὴ φοβου· ἀλλὰ μελλεῖς πασχεῖν· ἴδου μελλεῖ βάλλειν ὁ διαβόλος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῇτε καὶ ἔχητε θλιψὶν ἡμερῶν· δέκα γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοὶ τὸν στεφάνον τῆς ζωῆς
¹¹ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω· τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικήσῃ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου
¹²καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον ταῦτε λέγει ὁ ἔχων τὴν ρομφαίαν· τὴν διστομόν τὴν ὀξείαν
¹³οἶδα πού κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατάνᾳ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα μου καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς [μου] ὃς ἀπεκτανθὴ παρ' ὑμῖν ὅπου ὁ σατάνᾳ κατοικεῖ
¹⁴ἀλλ' ἔχω κατὰ σου ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν βαλαάμ ὃς ἐδίδασκεν τῷ βαλακ βάλλειν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ φαγεῖν εἰδωλοθύτα καὶ πορνευσáι
¹⁵οὕτως ἔχεις καὶ σύ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν νικολαίτων ὁμοίως
¹⁶μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ ἔρχομαι σοὶ ταχύ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ρομφαίᾳ τοῦ στόματος μου
¹⁷ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω· τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καίνον γεγραμμένον· ὁ οὐδεὶς οἶδεν· εἰ μὴ ὁ λαμβάνων
¹⁸καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν θυατείροις ἐκκλησίας γράψον ταῦτε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς [αὐτοῦ] ὡς φλόγα πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανθ
¹⁹οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγαπὴν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν υπομονὴν σου καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἐσχάτα· πλεονάζουσιν τῶν πρώτων

- ²⁰ αλλά έχω κατά σου ότι αφείς την γυναίκα ιεζαβελ η λεγουσα εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα
- ²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης
- ²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησουσιν εκ των εργων αυτης
- ²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο εραυνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων
- ²⁴ υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος
- ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω
- ²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων
- ²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται [2 28] ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου
- ²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον
- ²⁹ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

Chapter 3

¹και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οйда σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει
²γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλον αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου
³μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε
⁴αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν
⁵ο νικων ουτως περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου
⁶ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
⁷και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει και κλειων και ουδεις ανοιγει
⁸οйда σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου
⁹ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε
¹⁰οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης
¹¹ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου
¹²ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον
¹³ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις
¹⁴και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και [ο] αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου
¹⁵οйда σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος
¹⁶ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου
¹⁷οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδεν χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος
¹⁸συμβουλευω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλουριον εγχρισαι τους οφθαλμους σου ινα βλεπης
¹⁹εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλευε ουν και μετανοησον

²⁰ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου

²¹ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετ του πατρος μου εν τω θρονω αυτου

²²ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

Chapter 4

¹μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα

²ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος

³και ο καθημενος ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω

⁴και κυκλοθεν του θρονου θronoi εικοσι τεσσαρες και επι τους θronous εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους

⁵και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου α εισιν τα επτα πνευματα του θεου

⁶και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν

⁷και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχων το προσωπον ως ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω

⁸και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν αυτων εχων ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος

⁹και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων

¹⁰πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες

¹¹αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

Chapter 5

- ¹και ειδον επι την δεξian του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα
- ²και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου
- ³και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
- ⁴και [εγω] εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
- ⁵και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ανοιξει το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου
- ⁶και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχων κερατα επτα και οφθαλμους επτα οι εισιν τα [επτα] πνευματα του θεου απεσταλμενοι εις πασαν την γην
- ⁷και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου
- ⁸και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι των αγιων
- ⁹και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους
- ¹⁰και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις και βασιλευουσιν επι της γης
- ¹¹και ειδον και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων
- ¹²λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφian και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογian
- ¹³και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης [εστιν] και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογia και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων
- ¹⁴και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν

Chapter 6

- ¹και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου
- ²και ειδον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση
- ³και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την δευτερην ηκουσα του δευτερου ζου λεγοντος ερχου
- ⁴και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη [αυτω] λαβειν την ειρηνην [εκ] της γης και ινα αλληλους σφαξουσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη
- ⁵και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζου λεγοντος ερχου και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου
- ⁶και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθων δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης
- ⁷και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζου λεγοντος ερχου
- ⁸και ειδον και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω [αυτου] ονομα αυτω [ο] θανατος και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης
- ⁹και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον
- ¹⁰και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης
- ¹¹και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως και αυτοι
- ¹²και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα
- ¹³και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη
- ¹⁴και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελίσσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν
- ¹⁵και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων
- ¹⁶και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου
- ¹⁷οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτων και τις δυναται σταθηναι

Chapter 7

¹μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον

²και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν

³λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων

⁴και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ

⁵εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες

⁶εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες

⁷εκ φυλης συμειων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες

⁸εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι

⁹μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων

¹⁰και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω

¹¹και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹²λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων [αμην]

¹³και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον

¹⁴και ειρηκα αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου

¹⁵δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους

¹⁶ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα

¹⁷οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

Chapter 8

- ¹και οταν ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον
- ²και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες
- ³και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου
- ⁴και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου
- ⁵και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος
- ⁶και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους ινα σαλπισωσιν
- ⁷και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη
- ⁸και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα
- ⁹και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρσαν
- ¹⁰και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων
- ¹¹και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν
- ¹²και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φανη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως
- ¹³και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τους κατοικουντας επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

Chapter 9

¹και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου
²και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτωθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος
³και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης
⁴και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων
⁵και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθησονται μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον
⁶και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευγει ο θανατος απ αυτων
⁷και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων
⁸και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν
⁹και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον
¹⁰και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε
¹¹εχουσιν επ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων
¹²η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα
¹³και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου
¹⁴λεγοντα τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη
¹⁵και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων
¹⁶και ο αριθμος των στρατευματων του ιππικου δισμυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων
¹⁷και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον
¹⁸απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων εκ του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων
¹⁹η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοiai οφεσιν εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν

²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησουσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυνανται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν

²¹ και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων

Chapter 10

¹και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι την κεφαλην αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος

²και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ηνεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης

³και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας

⁴και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται ημελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψης

⁵και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον

⁶και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη [και την θαλασσαν και τα εν αυτη] οτι χρονος ουκετι εσται

⁷αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους εαυτου δουλους τους προφητας

⁸και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσαν μετ εμου και λεγουσαν υπαγε λαβε το βιβλιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης

⁹και απηλθα προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι

¹⁰και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου

¹¹και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

Chapter 11

- ¹και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειρε και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω
- ²και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσερακοντα [και] δυο
- ³και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενους σακκους
- ⁴ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι [αι] ενωπιον του κυριου της γης εστωτες
- ⁵και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις θεληση αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι
- ⁶ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν
- ⁷και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους
- ⁸και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη
- ⁹και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν τεθηναι εις μνημα
- ¹⁰και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφραινονται και δωρα πεμφουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης
- ¹¹και μετα [τας] τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν [εν] αυτοις και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας αυτους
- ¹²και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις αναβατε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων
- ¹³και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου
- ¹⁴η ουαι η δευτερα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ
- ¹⁵και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγοντες εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων
- ¹⁶και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [οι] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω
- ¹⁷λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας

¹⁸και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και
δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις
το ονομα σου τους μικρους και τους μεγалους και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην
¹⁹και ηνοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν
τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα
μεγαλη

Chapter 12

- ¹και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα
- ²και εν γαστρι εχουσα και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν
- ³και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα
- ⁴και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη
- ⁵και ετεκεν υιον αρσεν ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου
- ⁶και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα
- ⁷και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου
- ⁸και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω
- ⁹και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιος ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν
- ¹⁰και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορ των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος
- ¹¹και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου
- ¹²δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει
- ¹³και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρσενα
- ¹⁴και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως
- ¹⁵και εβαλεν ο οφιος εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση
- ¹⁶και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου

¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

Chapter 13

¹[12 18] και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης [13 1] και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας

²και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην

³και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασθη ολη η γη οπισω του θηριου

⁴και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου

⁵και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσερακοντα [και] δυο

⁶και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιας προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας

⁷[και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους] και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος

⁸και προσκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου

⁹ει τις εχει ους ακουσατω

¹⁰ει τις εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρη αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρη αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

¹¹και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων

¹²και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου

¹³και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων

¹⁴και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος εχει την πληγην της μαχαιρης και εξησεν

¹⁵και εδοθη αυτη δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα] οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν

¹⁶και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγалους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων

¹⁷[και] ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου

¹⁸ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ

Chapter 14

¹και ειδον και ιδου το αρνιον εστος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων

²και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων

³και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης

⁴ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγει ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω

⁵και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη ψευδος αμωμοι εισιν

⁶και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον

⁷λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων

⁸και αλλος δευτερος [αγγελος] ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη

⁹και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου

¹⁰και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου

¹¹και ο καπνος του βασανισμού αυτων εις αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου

¹²ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου

¹³και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαησονται εκ των κοπων αυτων τα γαρ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

¹⁴και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιον ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ

¹⁵ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης

¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος επι της νεφελης το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη

¹⁷ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ

¹⁸ και αλλος αγγελος [εξηλθεν] εκ του θυσιαστηριου [ο] εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν φωνη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης

¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν

²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

Chapter 15

- ¹και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου
- ²και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου
- ³και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των αιωνων
- ⁴τις ου μη φοβηθη κυριε και δοξασει το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν
- ⁵και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω
- ⁶και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι] εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λιθον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας
- ⁷και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων
- ⁸και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληgai των επτα αγγελων

Chapter 16

- ¹και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεετε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην
- ²και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου
- ³και ο δευτερος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωης απεθανεν τα εν τη θαλασση
- ⁴και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα
- ⁵και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος ει ο ων και ο ην [ο] οσιος οτι ταυτα εκρινας
- ⁶οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις δεδωκας πειν αξιοι εισιν
- ⁷και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου
- ⁸και ο τεταρτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι
- ⁹και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν
- ¹⁰και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου
- ¹¹και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων
- ¹²και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν [τον] ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου
- ¹³και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι
- ¹⁴εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος
- ¹⁵ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου
- ¹⁶και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων
- ¹⁷και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν
- ¹⁸και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας

¹⁹ και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσαν και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου

²⁰ και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν

²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

Chapter 17

¹και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι υδατων πολλων

²μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης

³και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμοντα ονοματα βλασφημιας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα

⁴και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης

⁵και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης

⁶και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα

⁷και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα

⁸το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγει και θαυμασθησονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων το θηριον οτι ην και ουκ εστιν και παρεσται

⁹ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων

¹⁰και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μιναι

¹¹και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει

¹²και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλα εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου

¹³ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν

¹⁴ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι

¹⁵και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι

¹⁶και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν [εν] πυρι

¹⁷ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθησονται οι λογοι του θεου

¹⁸και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

Chapter 18

¹μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου
²και εκραξεν εν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονιων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου
³οτι εκ [του οινου] του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκαν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν
⁴και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθατε ο λαος μου εξ αυτης ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιας αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε
⁵οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης
⁶αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε [τα] διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασате αυτη διπλουν
⁷οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω
⁸δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος [κυριος] ο θεος ο κρινας αυτην
⁹και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης
¹⁰απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμού αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου
¹¹και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτην οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι
¹²γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτων και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου
¹³και κινναμωμον και αμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων
¹⁴και η οπωρα σου της επιθυμιας της ψυχης απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι ου μη αυτα ευρησουσιν
¹⁵οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμού αυτης κλαιοντες και πενθουντες
¹⁶λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη [εν] χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριτη

¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

¹⁸ και εκραξαν βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη

¹⁹ και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραξαν κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη

²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης

²¹ και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλινον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι

²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνιτης [πασης τεχνης] ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι

²³ και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι [οι] εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη

²⁴ και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

Chapter 19

¹μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η δυναμις του θεου ημων
²οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης
³και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων
⁴και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι τω θρονω λεγοντες αμην αλληλουια
⁵και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τω θεω ημων παντες οι δουλοι αυτου οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι
⁶και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος [ημων] ο παντοκρατωρ
⁷χαιρωμεν και αγαλλιωμεν και δωσομεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην
⁸και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν
⁹και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν
¹⁰και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας
¹¹και ειδον τον ουρανον ηνεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον πιστος [καλουμενος] και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει
¹²οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος
¹³και περιβεβλημενος ιματιον ρεραντισμενον αιματι και κεκληται το ονομα αυτου ο λογος του θεου
¹⁴και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον
¹⁵και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος
¹⁶και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων

¹⁷ και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν [εν] φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου

¹⁸ ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτους και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων και μεγαλων

¹⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι τον πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου

²⁰ και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω

²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

Chapter 20

- ¹και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου
- ²και εκρατησεν τον δρακοντα ο οφης ο αρχαιος ος εστιν διαβολος και ο σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη
- ³και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανησι ετι τα εθνη αχρι τελεσθι τα χιλια ετη μετα ταυτα δει λυθηναι αυτον μικρον χρονον
- ⁴και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια ετη
- ⁵οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθι τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη
- ⁶μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου [τα] χιλια ετη
- ⁷και οταν τελεσθι τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου
- ⁸και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης
- ⁹και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους
- ¹⁰και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων
- ¹¹και ειδον θρονον μεγαλ λευκον και τον καθημενον επ αυτου ου απο του προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις
- ¹²και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνοιχθησαν και αλλο βιβλιον ηνοιχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων
- ¹³και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων
- ¹⁴και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος
- ¹⁵και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

Chapter 21

¹και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθαν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι
²και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης
³και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος μετ αυτων εσται
⁴και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι τα πρωτα απηλθαν
⁵και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου καινα ποιω παντα και λεγει γραφον οτι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι εισιν
⁶και ειπεν μοι γεγοναν εγω το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν
⁷ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος
⁸τοις δε δειλοις και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος
⁹και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των γεμοντων των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου
¹⁰και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου
¹¹εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι
¹²εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ
¹³απο ανατολης πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις
¹⁴και το τειχος της πολεως εχων θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου
¹⁵και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης
¹⁶και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν
¹⁷και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

- ¹⁸ και η ενδωμησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον υαλω καθαρω
- ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος
- ²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος
- ²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υαλος διαυγης
- ²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον
- ²³ και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον
- ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην
- ²⁵ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει
- ²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην
- ²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και [ο] ποιων βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

Chapter 22

¹και εδειξεν μοι ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου

²εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων

³και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω

⁴και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων

⁵και νυξ ουκ εσται ετι και ουκ εχουσιν χρειαν φωτος λυχνου και φως ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτισει [επ] αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων

⁶και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και ο κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει

⁷και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου

⁸καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλειψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυνοντος μοι ταυτα

⁹και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον

¹⁰και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν

¹¹ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπανθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι

¹²ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν αυτου

¹³εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος

¹⁴μακαριοι οι πλυνοντες τας στολας αυτων ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν

¹⁵εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος

¹⁶εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος

¹⁷και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν

¹⁸μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω

¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω

²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ερχου κυριε ιησου

²¹ η χαρις του κυριου ιησου [χριστου] μετα των αγιων